உ

கணபதி துணை.

திருக்கைலாசபரம்பரைத்

திருவாவடுதுறையாதீனத்துச்

சிவஞானசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தொல்காப்பியச்சூத்திரவிருத்தி, இலக்கணவிளக்கச்சூறாவளி.

இவ்விரண்டும்

ஷை ஆதீனத்து

ஸ்ரீமத் சுப்பிரமணியதேசிகசுவாமிகள்

கட்டளையிட்டருளியபடி,

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரால்

பலபிரதிரூபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து,

சென்னபட்டணம்:

கலாரத்நாகரம்

என்னும்

அச்சுக்கூடத்திற்பதிப்பிக்கப்பட்டன.

அக்ஷயஹு கார்த்திகைமீ.

Registered Copy Right.

உ

கணபதி துணை.

தொல்காப்பியச்சூத்திரவிருத்தி.

தற்சிறப்புப்பாயிரம்.

எங்கு மாய்நிறைந் தொளிர்முதற் கடவுளை யிறைஞ்சிப்
பொங்கு பேரருட் குரவனைப் புந்தியி னிறுவித்
துங்க மல்குதொல் காப்பியச் சூத்திர விருத்தி
யிங்கு வாழியற் றமிழ்வலோர் மகிழ்தர விசைப்பாம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

"வலம்புரி முத்திற் குலம்புரி பிறப்பும்—வான்யா றன்ன தூய்மையும் வான்யாறு—நிலம்படர்ந் தன்ன நலம்படெரொழுக்கமுந்—திங்களன்ன கல்வியுந் திங்களொடு—ஞாயி றன்ன வாய்மையும் யாவது—மஃகா வன்பும் வெஃகா வுள்ளமுந்—துலைநா வன்ன சமனிலை யுளப்பட—வெண்வகை யுறுப்பின ராகித் திண்ணிதின்—வேளாண் வாழ்க்கையுந் தாஅ ளாண்மையு—முலகிய லறிதலு நிலைஇய தோற்றமும்—பொறையு நிறையும் பொச்சாப் பின்மையு—மறிவு முருவு மாற்றலும் புகழுஞ்—சொற்பொரு ளுணர்த்துஞ் சொல்வன் மையுங்—கற்போர் நெஞ்சங் காமுறப் படுதலு—மின்னோ ரன்ன தொன்னெறி மரபினர்—பன்னருஞ் சிறப்பி னல்லா சிரிய—ரறனே பொருட்பய னின்பெனு மூன்றின்—றிறனறி பனுவல் செப்புங் காலை—முன்னர்க் கூறிய வெண்வகை யுறுப்பினு—ளேற்பன வுடைய ராகிப் பாற்படச்—சொல்லிய பொருண்மை சொல்லியாங் குணர்தலுஞ்—சொல்லிய பொருளொடு சூழ்ந்துநன் குணர்தலுந்—தன்னோ ரன்னோர்க்குத் தான் பயப் படுதலுஞ்—செய்ந்நன்றி யறிதலுந் தீச்சார் பின்மையு—மடிதடு மாற்ற மானம்பொச் சாப்புக்—கடுநோய் சீற்றங் களவே காம—மென்றிவை யின்மையுஞ் சென்றுவழி படுதலு—மறத்துறை வழாமையுங் குறிப்பறிந் தொழுகலுங்—கேட்டவை நினைத்தலும் பாடம் போற்றலு—மீட்டவை வினவலும் விடுத்தலு முரைத்தலு—முடைய ராகி நடையறிந் தியலுநர்—நன்மா ணாக்க ரென்ப மண்மிசைத்—தொன்னூற் புலமைத் துணிபுணர் வோரே." என ஆத்திரையன் பேராசிரியன் கூறிய பொதுப்பாயிரத்தானே பன்னருஞ்சிறப்பி னல்லாசிரியனை யுணர்ந்து வழிபட்டு ஒருநூல் கேட்பான் புகுந்த நன்மாணாக்கர்க்கு, அந்நூலானுவலப்படும் பொருளும், நூல்கேட்டலாற் பெறப்படும் பயனும், கேட்டற்குரிய வதிகாரிகளாவாரிவரென்பதூஉம், இன்னது முற்றிய பின்னர் இந்நூல் கேட்கற்

பாற்றென்னு மியைபு முணர்ந்தன்றி நூல்கேட்டற்கண் மனவூக்கஞ் செல்லா மையின், இன்றியமையாச் சிறப்பினவாய இந்நான்கும் ஒருதலையாக முன்னரு ணர்த்தல்வேண்டும்; இந்நான்கு முணர்ந்தவழியும், கற்றுவல்ல சான்றோரல்லா ராற் செய்யப்பட்ட நூலாயிற் கூறியதுகூறன் முதலிய குற்றமுடைத்தாமன் றேயெனவும், கற்றுவல்ல சான்றோரும் மற்றோர் கோட்பாடுபற்றிச் செய்யின் முனைவனூலொடு முரணுமன்றேயெனவும் ஐயுற்று ஊக்கஞ் செல்லாமையின், அவ்வையநீக்குதற்பொருட்டு, ஆக்கியோன் பெருமையும், நூற்பெருமையும், அந் நூல்வழங்குநிலமும், அதன் முதனூலும் இவையென்பது தோன்ற, ஆக்கியோன் பெயரும் வழியும் எல்லையும் நூற்பெயரும் உணர்த்தல்வேண்டும். ஆகலின், இவ் வெட்டுந் தெரிப்பதாகிய சிறப்புப்பாயிரம் இந்நூற்குப் பனம்பாரனாராற் கூறப் பட்டது.

வடவேங்கடந் தென்குமரி—யாயிடைத்—தமிழ்கூறு நல்லுல கத்து—வழக்குஞ் செய்யுளு மாயிரு முதலி—னெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு நாடிச்—செந்தமி ழியற்கை சிவணிய நிலத்தொடு—முந்து நூல் கண்டு முறைப்பட வெண்ணிப்—புலந்தொகுத் தோனே போக்கறு பனு வ—னிலந்தரு திருவிற் பாண்டிய னவையத்—தறங்கரை நாவி னான்மறை முற்றிய—வதங்கோட் டாசாற் கரிறபத் தெரிந்து—மயங்கா மரபி னெ ழுத்துமுறை காட்டி—மல்குநீர் வரைப்பி னைந்திர நிறைந்த—தொல்காப் பியனெனத் தன்பெயர் தோற்றிப்—பல்புகழ் நிறுத்த படிமை யோனே.

இதன்பொருள். வடவேங்கடந் தென்குமரியாயிடை—வடக்கண் வேங்க டமுந் தெற்கட் குமரியு மெல்லையாகவுடைய அவ்விடமாகிய, தமிழ் கூறு நல் லுலகத்து—தமிழ்மொழியைக் கூறு நல்லவுலகத்தின்கண் வழங்கும், வழக்குஞ் செய்யுளுமாயிருமுதலின்—வழக்கினையுஞ் செய்யுளினையுமாராய்ந்த பெரிய கார ணத்தானே, எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு நாடிச செந்தமி ழியற்கை சிவணி ய—அவற்றின்கண்ணவாகிய எழுத்திலக்கணமுஞ் சொல்லிலக்கணமும் பொரு ளிலக்கணமு மாராய்ந்து செந்தமிழி னுண்மையைப் பொருந்தியுணரும்பொருட் டு, நிலத்தொடு முந்து நூல் கண்டு—அச்செந்தமிழ் நிலத்து மொழியோடு முற்ப ட்டுத்தோன்று நூலினை நோக்கி, முறைப்பட வெண்ணிப் புலந்தொகுத்தோன்— அந்நூலிற்கிடந்த விலக்கணம் பிற்காலத்தா ருணரு முறைமைப்படக் கருதி நூ லைத் தொகுத்துச்செய்தான், போக்கறு பனுவல்—அங்ஙனஞ்செய்த குற்றமற்ற நூலினை, நிலந்தரு திருவிற் பாண்டிய னவையத்து—மாற்றாரது நிலத்தைத் தன க்கு நல்கும் போர்த்திருவினையுடைய பாண்டியன் மாகீர்த்தியவைக்களத்தின், அ றங்கரை நாவினான்மறை முற்றிய வதங்கோட் டாசாற் கரிறபத் தெரிந்து—அற மேகூறு நாவினகத்து நான்மறையு முற்றப்பயின்ற அதங்கோடென்னு மூரினா சிரியனுக்குக் குற்றமறத் தெரிவித்து, மயங்கா மரபி னெழுத்து முறை காட்டி— இயற்றமிழும் இசைத்தமிழும் நாடகத்தமிழும் முன்னூலுட்போல விரவாததன் மையானே இயற்றமிழை வேறுபிரித்து முறையானே யுலகிற்கறிவித்து, மல்கு நீர் வரைப்பினைந்திரநிறைந்த தொல்காப்பியனெனத் தன்பெயர் தோற்றி— கடல்சூழ்ந்த நிலவுலகத்தில் ஐந்திரவியாகரண நிறையவுணர்ந்த தொல்காப்பி

யனெனத் தன்பெயரைத் தோற்றுவித்தலால், பல்புகழ் நிறுத்த படிமையோன்— பலபுகழையு மிவ்வுலகத்தி னிலைபெறுத்தின தவவொழுக்கத்தினையுடையான் என்றவாறு.

வேங்கடங் குமரியெனவே திசை பெறப்படுமாயினும், எல்லைகூறப் புகுந் தாராகலின், அதற்கேற்பத் திசைகூறி யெல்லைகூறுதன் மரபென்பதுபற்றி, வட வேங்கடந் தென்குமரியென்றார்.

தமிழ்நாட்டிற்கு வடக்கட் பிறவெல்லையுமுளவாக வேங்கடத்தை யெல்லை யாகக் கூறினார், அகத்தியனார்க்குத் தமிழைச் செவியறிவுறுத்த செந்தமிழ்ப் பரமாசாரியனாகிய அறுமுகக்கடவுள் வரைப்பென்னு மியைபுபற்றியென்பது. தெற்கட் குமரியாறாகலின், அதுவே யெல்லையாயிற்று. கிழக்கு மேற்குக் கட லெல்லையாகலின், வேறெல்லை கூறாராயினார். "வடதிசை மருங்கின் வடுகுவ ரம் பாகத்—தென்றிசை யுள்ளிட் டெஞ்சிய மூன்றும்—வரைமருள் புணரியொ டு பொருது கிடந்த—நாட்டியல் வழக்க நான்மையின் கடைக்கண்—யாப்பின திலக்கண மறைகுவன் முறையே." எனச் சிறுகாக்கைபாடினியார் தெற்குங் கடலெல்லை கூறியது, குமரியாறு கடல்கொண்ட பிற்காலத்துச் செய்ததென வறிக.

வடவேங்கடம் தென்குமரியென்பன அன்மொழித்தொகையாய் அவற் றை யெல்லையாகவுடைய நிலத்தையுணர்த்தின. இஃதறியாதார் ஆயிடையென் புழித் தனித்து நின்று பொருளுணர்த்தலாற்றாத அகரச்சுட்டினை ஆகுபெயரொன் றும், அவற்றுக்குள்ளென உருபு விரித்துமிடர்ப்படுப.

தமிழ்கூறு நல்லுலகத்தென இடத்தினிகழ்பொருளின்றொழிலும் பண்பும் இடத்தின்மேனின்றன.

ஆயிடையாகியவுலகத்தென்க.

இருமுதலென்னும் பண்புத்தொகை ஒட்டியொருசொல்லாய் நின்று, பின் னர் ஆயென்பதனோடு தொக்கு, வினைத்தொகையாயிற்று. கூர்த்தவுணர்வுமுத லிய பிறகாரணங்களினும் இஃதின்றியமையாச் சிறப்பிற்றென்பார் இருமுதலெ ன்றார். "நின்முகங்காணு மருந்தினேன்" என்புழிப்போல, ஆயிருமுதலென் புழி ஆராய்ச்சியை முதலென்றதாகலின், ஆண்டு வினைகொண்டு முடிந்தது. ஆய் தல் - ஈண்டவ்விருவகை மொழிகளையுங் கற்றுளங்கொளப் பயிறல்.

இங்ஙனம் வழக்குஞ் செய்யுளும் பயின்றார்க்கு, அவற்றின்கணொருநிகர னவாய சொற்களுள் ஒன்றேடொன் றெவ்வாதுளவாகிய செய்கை வேறுபாடு களுஞ் சொன்முடிபு பொருண்முடிபு வேறுபாடுகளு நோக்கும்வழி, இவை யெல்லாம் வழாநிலையோ, சில வழுவமைதியோ, வழுவோ, கட்டளையில்லையோ வெனவுமாசங்கை நிகழுமன்றே, அவ்வாசங்கை நீங்க எழுத்து முதன்மூன்று மாராய்ந்து செந்தமிழியற்கை சிவணுதற்கு, இந்நூலொருதலையான் வேண்டப் படுமென்பதூஉம், அவை பயிலாதார்க்காசங்கையே நிகழாமையின் இந்நூல் பயன்படாதென்பதூஉம், விளக்கிய, ஆயிருமுதலினடிச் சிவணிய கண்டெண் ணித் தொகுத்தானென்றார். எனவே, வழக்குஞ்செய்யுளுமாராய்ந்த பின்னர் இந்நூல் கேட்கற்பாற்றென்பது பெறப்பட்டது. இக்கருத்தறியாத நச்சினார்க்

கினியார் முதலென்பதனைப் பெயரடியிற் பிறந்த முதனிலைவினைப்பெயராகக் கொண்டு, முதனுதலினாலெனவுரைப்பர். இருமுதலென்னுந் தொகைச்சொல் அங்ஙனம் பக்கிசைத்தல் பொருந்தாமையறிக. இன்னுமவர் நல்லாசிரியருடைய வழக்குஞ் செய்யுளுமெனவுரைகூறினார். "வழக்கெனப் படுவ துயர்ந்தோர் மேற்றே—நிகழ்ச்சி யவர்கட் டாக லான" என மரபியலுட்கூறுதலின், வழக்கெனவே உயர்ந்தோர் வழக்கென்பதூஉம், அதனோடுடனெண்ணப்படுதலிற் செய்யுளும் அவர்செய்யுளென்பதூஉம், தாமே பெறப்படுதலின், அது மிகையாமென மறுக்க. வழக்கெனவே செய்யுளுமடங்குமாயினும், தலைமை தோன்ற வேறுகூறினார், 'முனிவர்வந்தார் அகத்தியனும் வந்தான்' என்புழிப்போல. உலகமொழியும் வேதமொழியுமெனப் பகுத்த மாபாடியத்திற்குக் கையடனாருமிவ்வாறேயுரைத்தார்.

ஈண்டுப் பொருளென்றது அகம் புறமென்னும் இருகூற்றுப் பதினாற்றிணைப் பகுதியவாய்ச் செய்யுளிற் பாடுதற்குரிய இன்பமுதலியவுலகியற்பொருளை, மொழித்திற முணர்தற்பொருட்டுச் செய்யுளாராய்ச்சிக் கொருதலையான் வேண்டப்படுதல் பற்றி இயற்றமிழொழிபாகக்கொண்டோதற்பாலன அவையேயாகலின். அற்றேல், இஃதெழுத்துஞ் சொல்லும்போலச் செந்தமிழியற்கை சிவணுதற்கேதுவாகாமையானும், வடமொழியார் வேறோதுவதல்லது சத்தநூலுளோதாமையானும், ஈண்டோதல்வேண்டாம் பிறவெனின்;—ஈண்டுக் கூறும் பொருட்பாகுபாடுகள் பொதுவாகாது தமிழிற்கே சிறந்து வேறொன்றாற் பெறப்படாமையின், இப்பொருள்பற்றி வரும் பரிபாடல், கலி, அகநானூறு, புறநானூறு, ஐங்குறுநூறு, நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஆற்றுப்படை, பதிற்றுப்பத்து முதலிய செய்யுளாராயப் புகுந்தார்க்கு இப்பொருட்பாகுபாடுணராக்காற் குன்றுமுட்டிய குரீஇப்போல விடர்ப்பட்டுச் செய்யுண்மொழித்திற முணரமாட்டாமையிற் செய்யுண் மொழித்திற முணர்ந்து செந்தமிழியற்கை சிவணுதற்கு ஒருதலையானோதல்வேண்டுமென்க.

செந்தமிழியற்கைசிவணுதல் மொழித்திறத்தின் முட்டறுத்தல். முட்டு—வழு.

நாடிச் சிவணியவென்பது 'ஓதியுணர்ந்தான்' என்பதுபோலக் காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது. சிவணியவென்பது செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். இஃதுணரமாட்டாதார் நாடிக்கண்டெண்ணித் தொகுத்தானெனக் கூட்டி, ஒருவினைமுதல்வினையாக்கி, நாடியவாராய்ச்சியிற் குறைபாடுடையவற்றிற்கு முந்து நூல்கண்டென்றும், ஆயிருமுதலிற் செந்தமிழியற்கை சிவணியவெனக் கொண்டுகூட்டியுமிடர்ப்படுப.

செந்தமிழென்பதனை நிலமென்பதனோடுங்கூட்டுக. நிலமென்பது ஆகுபெயர்.

செந்தமிழ்நிலத்து மொழியோடு முற்பட்டுத் தோன்றுநூலென்றது அம்மொழி தோன்றுங்காலத்துடன்றோன்றிய நூலென அதன்றொன்மை கூறியவாறாயிற்றென்பது. எனவே, அகத்தியமென்பது பெற்றாம். அற்றேல், முந்துநூல் கண்டெனப் பொதுப்படக் கூறுதலானும், அகத்தியநிறைந்த தொல்காப்பியனென்னாமையானும், நூலுள்ளும் "கடிநிலை யின்றே யாசிரி யற்க" எனப் பிறண்

டும் பொதுப்படக் கூறுதலானும், அகத்தியமே முதனூலென்பது துணியப்படா தாம் பிறவெனின்;—நூலெனப் பொதுப்படக் கூறுது நிலத்தொடு முந்து நூலென விசேடித்தலின், செந்தமிழ்நிலத்து மொழி தோன்றுங்காலத்து உடன் றோன்றிய நூல் அகத்தியமொன்றேயாகலானும், ஏனை நூல்களெல்லாம் அகத்தியத்தின் வழித் தோன்றியனவேயாமாகலானும், ஐந்திரநோக்கித் தொகுத்தானெனின், தமிழ்மொழிப் புணர்ச்சிக்கட்படுஞ் செய்கைகளும், குறியீடுகளும், வினைக்குறிப்பு, வினைத்தொகை முதலிய சில சொல்லிலக்கணங்களும், உயர்திணை அஃறிணை முதலிய சொற்பாகுபாடுகளும், அகம் புறமென்னும் பொருட்பாகுபாடுகளும், குறிஞ்சி வெட்சிமுதலிய திணைப்பாகுபாடுகளும், அவற்றின் பகுதிகளும், வெண்பா முதலிய செய்யுளிலக்கணமும், இன்னோரன்ன பிறவும் வடமொழியிற் பெறப்படாமையானும், இவையெல்லாந்தாமே படைத்துக்கொண்டு செய்தானெனின், முந்துநூல்கண்டென்பதனோடு முரணுதலானும், முற்காலத்து முதனூல் அகத்தியமென்பதூஉம் அதன் வழித்தாகிய தொல்காப்பியம் அதன் வழிநூலென்பதூஉந் துணியப்படுமென்க.

அற்றேல், தொல்காப்பியனார் அகத்தியனாரோடு மாறுகோடலின் அகத்தியத்தொடு பிறழவும் பிற்காலத்து வீழ்ந்தன சில முந்துநூல் கண்டு அவற்றின் வழிநூல் செய்தானெனக் கொள்ளாமோவெனின்;—அஃதான்றோர் வழக்கொடு மாறுகொள்ளுவார் இக்காலத்துச் சொல்லினும், அடிப்பட்ட சான்றோர் சொல்லாராகலிற் கொள்ளாமென்பது. அல்லதூஉம், கடைச்சங்கத்தாருட் களவியற்பொருள் கண்ட கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரர் இடைச்சங்கத்தார்க்குங் கடைச்சங்கத்தார்க்கு நூலாயிற்றுத் தொல்காப்பியமென்றுரைசெய்தாராகலின், இடைச்சங்கநாண்முதலின்றுகாறும் வழங்கி வருதலானும், அருந்தவக்கொள்கையகத்தியனாரோடு மாறுகொண்டு நூல்செய்தாராயின் இவ்வாறு நிலைபெற்று வழங்காதாகலானும், "கூறிய குன்றினு முதனூல் கூட்டித்—தோமின் றுணர்த றொல்காப் பியன்ற—னாணையின் றமிழறிந் தோர்க்குக் கடனே." எ-ம். "வீங்குகட லுடுத்த வியன்கண் ஞாலத்துத்—தாங்கா நல்லிசைத் தமிழ்க்குவிளக் காகென—வானோ ரேத்தும் வாய்மொழிப் பல்புக—ழானாப் புலமை யகத்தியனென்னு—மருந்தவ முனிவ னாக்கிய முதனூல்—பொருந்தக் கற்றுப் புரைதபவுணர்ந்தோர்—நல்லிசை நிறுத்த தொல்காப்பியன்." எ-ம். "மன்னிய சிறப்பின் வானோர் வேண்டத்—தென்மலை யிருந்த சீர்சான் முனிவரன்—றன்பாற் றென்றமிழ் தாவின் றுணர்ந்த—துன்னருஞ் சீர்த்தித் தொல்காப் பியன்முதற்—பன்னிரு புலவரும்." எ-ம். எல்லாவாசிரியரும் அகத்தியனார்க்கு முதன்மாணாக்கராயினாரென்பது பற்றியே தொல்காப்பியனார்க்குப் பெருமை கூறி அகத்தியமே தொல்காப்பியத்திற்கு முதனூலெனக் கூறினாராகலானும், அகத்தியனாரோடு முரணிச் சபித்தாராயின் அதுபற்றியே பெருமை கூறத்தகும் அவ்வாறோராசிரியருங் கூறுமையானும், அது வேதவழக்கோடும் ஆன்றோர் வழக்கோடும் மாறுகொள்ளுவார் கூற்றேயாமென மறுக்க.

அற்றேல், அகத்தியநிறைந்த தொல்காப்பியனென்னுது ஐந்திரநிறைந்த தொல்காப்பியனென்றதென்னையெனின்;—அகத்திய நிறைந்தமை யெல்லாரானுந் தெளியப்பட்டமையின் வடமொழியினும் வல்லனாயினானென்பது விளக்கிய, அங்ஙனங்கூறினாரென்பது. இவ்வாறன்றி ஐந்திரத்தின் வழித்தோன்றிய

தொல்காப்பியனென்றாரென்பாரை,
நூலென்பது விளக்கிய ஐந்திரநிறைந்த ஐந்திரம் முதனூலென்பதமைந்திருப்
ஐந்திரநிறைந்த தொல்காப்பியனெனவே தெற்றுக்கெனவுங்கூறி மறுக்க.
ப முந்துநூல்கண்டெனக் கூறியதெற்றுக்கெனவுங்கூறி மறுக்க.
ப முந்துநூல்கண்டெனக் கூறியதுமுதனூல் பரந்து கிடத்தலி
முறைப்படவெண்ணிப் புலந்தொகுத்தலாவது முதனூல் பரந்து கிடத்தலி
ன் இக்காலத்துச் சில்வாழ்நாட் பல்பிணிச் சிற்றறிவினோர்க்கறியலாகாமையின்
அவரறியுமுறைமைப்படவெண்ணி அதற்கேற்பத் தொகுத்துச் செய்தல். இனிச்
சார்புநூல்போலத் திரிபுவேறுடைத்தாகச் செய்யாது முன்னோர்நூலின் முடி
பொருங்கொப்பக் கருதித் தொகுத்துச் செய்தலெனினுமமையுமென்க. என
வே, இது வழிநூலென்பதூஉம் பெறப்பட்டது.
"மரபுநிலை திரியா மாட்சிய வாகி—யுரைபடு நூறு மிருவகை யியல—முத
லும் வழியுமென நுதலிய நெறியின்" என மரபியலகத்து நூலிரண்டென வோ
தியிருப்பச் சார்புநூலெனவொன்று கூறியதென்னையெனின்;—ஒன்றன்வழி
யாகச் செய்வனவெல்லாம் வழியேயாயினும் அவை முன்னோர்நூலின் முடிபொ
ருங்கொத்தலுந் திரிபுவேறுடைத்தாதலுமென இருவேறுவகைப்பட நிகழ்கின்
றமையின், அதுபற்றிச் சார்புநூலென வேறுகோடலுமமையுமென விடுக்க. அங்
ஙனந் திரிபுவேறுடையதூஉம் பொருளானொருங்கொத்தலின், மரபுநிலை திரி
யாமையின், வழிநூலென்றற்கேற்புடைத்தாதலுமறிக. திரிபுடையவாயினும்
மரபுநிலைதிரியாதன யாவையெனின்;—செய்யுளியலுட்கூறிய வொற்றளபெடை
யை அளபெடையதிகாரப்பட்டமை நோக்கி உயிரளபெடையைச் சாரவைத்
துக் கூறுதலும், தனிநிலை முதனிலை இடைநிலை ஈறெனநால்வகையிடத்தை மூன்
றிடமெனவடக்குதலும், "மெல்லெழுத்து மிகுத லாவயி னான." என்றவாறே
தங்கை நங்கை எங்கை செவி தலை புறம் என மகாரங்கெட்டு இனமெல்லெ
ழுத்து மிகுமென்னாது மகரமேயினமெல்லெழுத்தாய்த் திரியுமென்றலும், "அக
மென் கிளவிக்குக் கைமுன் வரினே—முதனிலை யொழிய முன்னவை கெட்டு"
மெல்லெழுத்து மிகும் என்னாது அங்கையென்புழிக் ககரவகரங்கெட்டு மக
ரந்திரிந்து முடியுமென்றலும், "முதலீ ரெண்ணி னொற்று ரகரமாகும்." "இ
டைநிலை ரகர மிரண்டெனெண் ணிற்கு—நடை மருங்கின்று." என்றவாறே
கூறாது இரண்டனொற்றுயிரேக நின்ற ரகரவொற்றின்மேல் உகரம் வந்து செ
ய்கைப்பட்டு முடியுமென்றலும், நாகியாதென யகரம் வரும்வழி உகரங்கெட்
டிகரந்தோன்றுமென்னாது உகரமே இகரமாய்த் திரியுமென்றலும், நெடுமுதல்
குறுகுமொழிகளின்முன் பொதுப்பட ஆறனுருபிற்கும் நான்கனுருபிற்கும் அகர
நிலையுமெனக் கூறி "ஆற னுருபி னகரக் கிளவி—யீறு ககரமுனைக் கெடுதல்
வேண்டும்." என்னாது "குவ்வினவ்வரும்" என்றொழிதலும், ஆடிக்குக்கொ
ண்டான் என்புழி இக்குச் சாரியையென்னாது குச்சாரியையென்றலும், வற்றுச்
சாரியை வகரங்கெட்டு அற்றென நிற்குமென்னாது அற்றுச் சாரியையென்றே
கோடலும், இன்னென்சாரியை இற்றெனத் திரியுமென்னாது இற்றென்பது வே
று சாரியையெனக் கோடலும், அக்கென்சாரியை மெய் மிசையொடுங் கெடு
மென்னாது அகரச்சாரியையெனக்கோடலும், அ ஆ வ எனமூன்றும் பலவறி
சொல்லென்னாது உண்குவ உறங்குவ என்புழி வகரத்தை வேறு பிரித்து இடை
நிலையெனக்கொண்டு அகரவிகுதியென்றொழிதலும், அகம் புறம் எனப் பகுத்
தவற்றைத் தம்முள் வேறுபாடு நோக்கி அகம் அகப்புறம் புறம் புறப்புறம் என

நான்காகப் பகுத்தலும், வெட்சித்திணை உழிஞைத்திணைகளின் மறுதலைவினையை வீற்று வினையாதலும் வேற்றுப்பூச் சூடுதலுமாகிய வேறுபாடுபற்றி வேறுதிணையாகவைத்தெண்ணுதலும், இன்னோ ரன்னவை பிறவுமாம். இவையிங்ஙனம் வேறுபடினும், புணர்ச்சிமுடிபுஞ் சொன்முடிபும் பொருண்முடிபும் வேறுபடாமையின், மரபுநிலை திரியாவாயின. இவ்வுண்மையுணராதார் பன்னிருபடலமுதலிய நூல்களை வழீஇயினவென்றிகழ்ந்து, பன்னிருபடலத்துள் வெட்சிப்படலந் தொல்காப்பியனார் கூறியதன்றெனவும், தொல்லாசிரியர் வழக்கொடு முரணித் தமக்கு வேண்டியவாறே கூறுப.

இனிச் "சார்ந்துவரன் மரபின் மூன்றலங் கடையே." எ-ம். "சார்ந்துவரினல்லது தமக்கியல் பிலவெனத்—தேர்ந்துவெளிப் படுத்த வேனை மூன்றும்." எ-ம். வரையறுத்தோதியவாறே சார்பெழுத்து மூன்றென்னாது சிலவுயிரெழுத்துக்களையும் மெய்யெழுத்துக்களையும் உடன்சேர்த் தெண்ணுதலும், தன்மைச்சொல்லை உயர்திணையென்னாது விரவுத்திணையெனச் சாதித்தலும், "நடுவணைந் திணை" என்னுஞ் சூத்திரவிதியோடு மாறுகொளப் பாலைக்கு நிலம் பகுத்துக் கோடலும், இன்னுமிவைபோல்வனவும், மரபுநிலைதிரிதலின், வழிநூல் சார்பு நூலாதற்கேலாவாயிழுக்குப்படுமென்பது. அற்றேல், ஒன்றன்வழியேயன்றியுந் தாந்தாமறிந்தவாற்றானே நூல்செய்யப் பெறுரோவெனின்;—அது மரபன்றென்பது நோக்கியன்றே ஆசிரியர் "மரபுநிலை திரியிற் பிறிதுபிறி தாகும்" என்னுஞ்சூத்திரவிதி நூலிற்குமெய்துவித்து, நூலின்மரபு கூறப் புகுந்தாரென்க. காலந்தோறும் வழக்கு வேறுபடுதலின், அதுபற்றிச் செய்யுநூலும் வேறுபடவமையும் பிறவெனின்;—முற்காலத்து வழக்கு வீழ்ந்ததனை வழுவென்று களையப்படுமாயினன்றே பிற்காலத்து வேறுபடப் பிறந்த வழக்கு இலக்கணமெனத் தழுவிக்கொள்வது. தொல்லாசிரியர் வழக்கே வழக்குப் பிற்காலத்து வேறுபட வழங்கப்படுமாயின் அவ்வழக்கு இலக்கணத்தோடு பொருந்தாதென விலக்குதற்கன்றே "வழக்கெனப் படுவ துயர்ந்தோர் மேற்றே - நிகழ்ச்சி யவர்கட்டாக லான." என்றாராகலின், அமையாதென்க. புதியனபுணர்த்தல் பழையவற்றோடு முரணுதவழியேயெனவுணர்க, "வழியி னெறியே நால்வகைத் தாகும்" "தொகுத்தல் விரித்த றொகைவிரி மொழிபெயர்த்-ததர்ப்பட யாத்தலோ டனை மர பினவே." என்னுமரபியற்சூத்திரங்களான் வழிநூல் நான்குவகையுள் ஒன்றுனியாக்கப்படுமாகலின். அவற்றுள் இது தொகுத்தியாத்தானென்பார் புலந் தொகுத்தோனென்றார்.

புலம்-நூல். அஃதாவது ஒருபொருணுதலிய சூத்திரமும், இனமொழிகிளந்தவோத்தும், பொதுமொழிகிளந்த படலமுமென்னும் மூன்றுறுப்படக்கிய பிண்டம். அவற்றுட் சூத்திரமென்னுமோருறுப்பேயடக்கிய பிண்டம் இறையனார் களவியல்; சூத்திரமுமோத்துமென்னுமிரண்டுறுப்படக்கிய பிண்டம் பன்னிருபடலம்; மூன்றுறுப்படக்கிய பிண்டம் தொல்காப்பியம். இவை முறையே சிறுநூல், இடைநூல், பெருநூலெனப்படும். இனி அகத்தியம் இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழென்னுமூன்றுறுப்பினையுமடக்கிநிற்றலின், அது பிண்டத்தினையடக்கிய வேறோர்பிண்டமென்றார் நச்சினார்க்கினியார்.

போக்காவன கூறியது கூறன்முதலியன. போக்கறுபனுவலெனவே, அவற்றையெதிர்மறுத்துணரப்படுங்குணங்களும், முப்பத்திருவகை யுத்தியுமுடைய

பனுவலென்பதூஉம் பெறுதும். உத்தியை வடநூலார் பரிபாடையென்பர். "நற் பூங் கழலா னிருதிங்க ணயந்த வாறுங்—கற்பா டழித்த கனமாமணித் தூண் செய் தோளான்—வெற்பூ டறுத்து விளைவின் னெறிக்கொண்ட வாறும்." என் புழிப்போலப் போக்கறு பனுவலென்றது சுட்டுப்பொருட்டாய் நின்றது.

ஒருவராற் செய்யப்பட்டநூல் ஒருவேந்தனவைக்களத்தில் ஒருபுலவனுக்கே ற்பித்தரங்கேறின் அது சிறக்குமாகலின், பாண்டியனவையின் அதங்கோட்டா சாற்கரிறபத் தெரிவித்தானென்பது. இக்கருத்தே பற்றி ஒருசாரார் ஆக்கியோ ன்பெயர் முதலியவெட்டனோடு களமும், அக்களத்தினரங்கேறிய காலமுங் கூட்டியெண்ணி, நூல்செய்தற்கேதுவிஃதென்னுங்காரணமும் உடன்சேர்த்துப் பதினொருவகைத்துச் சிறப்புப்பாயிரமென்றுரெனவுணர்க. ஆயின் இந்நூல் யாதுகாரணத்தாற் செய்யப்பட்டதோவெனின், சின்னாட்பல்பிணிச் சிற்றறிவி னோரறியுமுறைமைப்படவெண்ணியெனவே, மாணாக்கர் மாட்டிரக்கங் காரண மாகச் செய்யப்பட்டதென்க.

'எனப்படுவானெனற்பாலது' "இல்வாழ்வா னென்பான்" என்புழிப் படுவி குதி தொக்குநின்றாற்போலத் தெரிவித்தென நிற்கற்பாலது தெரிந்தென வி்வ் விகுதி தொக்குநின்றது. இங்ஙனம் வருவனவற்றை வடநூலார் அந்தர்ப்பாவி தணிச்சென்பர். "குடிமடிந்து குற்றம்பெருகும்" "குடிபொன்றிக் குற்றமுமா ங்கே தரும்." "உரற்கால்யானை யொடித்துண் டெஞ்சிய யா" "கோழிகூவிப் போது புலர்ந்தது" என்பனவும் அப்பொருளவாய் நின்றன. அரசனெடுத்த வாலயமென்பதுமது. இஃதுணராத பரிமேலழகியார் "இருணீங்கியின்பம் பய க்கும்" என்புழி நீக்கியென்பது தொடைநோக்கி மெலிந்துநின்றதெனவும், நீங்க வென்பதன்றிரிபெனினுமமையுமெனவு முரைத்திடர்ப்படுவர். உரையாசிரியரு ம் பரிமேலழகியாரும் "முதனிலை மூன்றும் வினைமுதன் முடிபின." என்னுஞ் சூத் திரத்தோடு முரணுதலையஞ்சிச் செய்தென்னும் வாய்பாட்டானின்று பிறவினை முதல்வினை கொண்டனவெல்லாஞ் செயவெனெச்சத்திரிபென்றே கொள்வர். அதனை மறுத்து நிகழ்காலத்துக்குரிய செயவெனெச்சம் காரணப்பொருண் மையுணர்த்தும் வழியல்லது இறந்தகாலமுணர்த்தாமையிற் காரணகாரியப் பொருட்டாய்ப் பிறவினைமுதல்வினைகொண்டு முடிந்தவழியே செய்தெனெச்சஞ் செயவெனெச்சத்திரிபெனப்படுமெனக் கொண்ட சேனாவரையர் "ஒடித்துண் டெஞ்சிய யா" என்புழி எஞ்சுவித்தவெனப் பொருள்கொள்ளவறியாது செ ய்தெனெச்சம் பிறவினைமுதல்வினைகொண்டு முடிந்ததெனக் கருதி, இன்னோ ரன்னவற்றை "வினையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல் குறிய" என்னுஞ் சூத்திரத் தாலமைத்தார். நச்சினார்க்கினியார் "அம்முக்கிளவி" என்னுஞ் சூத்திரத்தை யி டர்ப்படுத்தி நலிந்து பொருள்கொண்டு, செய்தெனெச்சம் தன்வினைமுதல்வி னைகொண்டு முடிவனவுமுள பிறவினைமுதல்வினைகொண்டு முடிவனவுமுள வெனத் தமக்கு வேண்டியவாறே கூறினார். அது "முதனிலை மூன்றும் வினைமு தன் முடிபின." "அம்முக் கிளவியுஞ் சினைவினை தோன்றின்" "ஏனையெச்சம்" என்பனவற்றைப் பயனில்கூற்றாகச் செய்யுமாறறிக. "கரும்பார் தோண்முத்தங் கழன்று செவ்வாய் விளர்த்துக் கண்பசலை பூத்த காமம்—விரும்பார் முலைக்கண் கரிந்து திங்கள் வெண்கதிர்கள் பெய்திருந்த பொற்செப் பேபோ—லரும்பால் பரந்த நுசுப்புங் கண்ணின் புலனாயிற் றுய்ந்த வனிச்ச மாலை—பெரும் பாரமா

யப் பெரிது நைந்து நற்சூற் சலஞ்சலம்போ னங்கை நலந்தொலைந்ததே." என்புழிக் காரணகாரியப்பொருண்மையுணர்த்தாது பிறவினைகொண்டனவாலெனின்; செயவெனெச்சந் தனக்குரிய நிகழ்காலமுணர்த்தும்வழிக் காரணகாரியப் பொருள்பட வரவேண்டாமையின்; இச்செய்யுளின் வரும் வினையெச்சமெல்லாம் நிகழ்காலமே குறித்து வருதலின், அவை செயவென்பதன்றிரிபேயாமென்பது. 'இவனுமிவளுஞ் சிற்றிலிழைத்துஞ் சிறுபறையறைந்தும் விளையாடுப' என்பது பொதுவினையாயினும், வினைமுதல்வினையாதலுமுடைமையின், அவை வினைமுதல்வினைகொண்டனவேயாம், "வினைமுதன் முடிபின" என்புழிப் பொதுவாகாது வினைமுதற்கே வினையாதல் வேண்டுமென்னும் வரையறையின்றி வினைமுதல் வினையென்னுந் துணையேயாய் நிற்றலின். இது சேனாவரையருரையானுணர்க. "தானுந் தேரும் பாகனும் வந்தென் னலனுண்டான்" என்புழி உண்டானென்பது சிறப்புவினையாயினும், வந்தென்பது வினைமுதல்வினைகொண்டு முடிந்ததேயாம், "வினைமுதன் முடிபின" என்ற துணையல்லது வினைமுதற்கெல்லாம் வினையாதல்வேண்டுமென்னும் யாப்புறவின்மையின். இன்னும் வேறுபட வரும் வினையெச்சமெல்லாம் இவ்வாறோர்ந்து முடியுமியல்பறிந்து முடித்துக்கொள்க. செய்தெனெச்சம் யாண்டுந் தன்வினைமுதல்வினைகொண்டே முடியுமென்பது தொல்லாசிரியர் துணிபாகலின்.

மயங்காமரபினெழுத்துமுறைகாட்டியென்புழி எழுத்தென்றதியற்றமிழை. அஃது "எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங்—கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு." "எழுத்தறியத் தீரு மிழிதகைமை." எனபவற்றானுமுணர்க. எழுத்து, இயற்றமிழ், சத்தநூலென்பன ஒருபொருட்கிளவி. அகத்தியத்துண் முத்தமிழும் விரவிக்கூறப்பட்டன. அவற்றுள் இயற்றமிழை வேறுபிரித்து வழிப்படுத்தார் தொல்காப்பியர் முதலாயினர், இசைத்தமிழை வேறுபிரித்து வழிப்படுத்தார் பெருநாரை பெருங்குருகு முதலிய நூலுடையார், நாடகத்தமிழை வேறுபிரித்து வழிப்படுத்தார் முறுவல் சயந்தம் குணநூல் செயிற்றியமுதலிய நூலுடையாரெனவுணர்க. இயற்றமிழுள்ளும் எழுத்துச் சொற்பொருண்மூன்றனையும் முன்னூலுட்போல விரவக் கூறாது முன்னரெழுத்துணர்த்திப் பின்னர்ச் சொல்லுணர்த்தி அதன்பின்னர்ப் பொருளுணர்த்தினானென்பார், காட்டியென்றொழியாது முறைகாட்டியென்றார்.

அற்றேல், பொருளதிகாரத்துக் கூறும் பொருளாவது பெரும்பாலுங் காமச்சுவையும் வீரச்சுவையும் பற்றி யோனியென்னு முறுப்புத் தழுவி நாடகவழக்கோடொத்து வரும் புலநெறி வழக்காகலின், அது நாடகத்தமிழுளோதற்பாலதல்லது இயற்றமிழோடியைபின்மையின், ஆசிரியர் நாடகத்தமிழுமுடனோதினாரென்றுமோவெனின் ;—என்னும்: என்னை ? இது நாடகத்தமிழுளோதற் பாலதாயினும் கலித்தொகை முதலிய செய்யுளாராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படுதலின், அதுபற்றி யியற்றமிழொழிபாய்க்கொண்டு ஈண்டைக்கு வேண்டுந்துணையேயோதினாரல்லது, நாடகத்தமிழினோதப்படுங் கூத்துவிகற்பமும், அவினயவிகற்பமும், தோரியமகளிர்* முதலிய கூத்தியரிலக்கணமும், தலைக்கோலியல்பும், ஆடலாசிரியர் முதலியோரிலக்கணமும், ஆடரங்கினிலக்கணமுமாகிய இன்னோரன்னவற்றையோதாமையின்.

* தோரியமகளிர் - ஆடிமுதிர்ந்த மகளிர்.

அற்றேலஃதாக, "எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப." எ-ம். "சத்தமுஞ் சோதிடமும்." எ-ம். இயற்றமிழோடு சிறந்தெடுத்தெண்ணப்படுஞ் சோதிடமுதலிய பிறகலைகளுமுளவாக முத்தமிழெனத் தமிழாசிரியரெல்லாம் இவற்றையே விதந்துகொண்டதென்னையோவெனின்;—அஃதொக்கும்: சோதிடமுதலிய பிறகலைகளெல்லாம் ஆரியத்தினுந் தமிழினும் ஏனைமொழிகளினும் வேறுபாடின்றியொப்ப நிகழ்தலின் அவற்றை வேறுவிதிக்கவேண்டாமையானும், இயலிசை நாடகமென்னு மூன்றுந்தமிழ்நிலத்துச் சிலவேறுபாடுடைமையின் அவற்றை வேறுவிதிக்கவேண்டுதலானும், அதுபற்றி அகத்தியத்துள் இம்மூன்றுமேயெடுத்தோதினாராகலின், முத்தமிழென வழங்கப்பட்டனவெனவறிக.

தமிழ் வழங்கு நிலமேயன்றி நிலவுலகமுழுதுந் தன்பெயர் தோற்றுவித்தானென்பது விளக்கிய, மல்குநீர்வரைப்பென்றார்.

பாணினீயமுதலிய வியாகரணங்களுமுளவாக ஐந்திரநிறைந்த தொல்காப்பியனென்றார், "பெயரது விகாரமென் றோதிய புலவனு முளன்." எனப்பிறர் மதங்கூறி "இந்திர னெட்டாம் வேற்றுமை யென்றனன்." எனவிந்திரனோதியதனைத் தந்துணிபாகக்கொண்ட அகத்தியனார்க்கு ஐந்திரமேயுடன்பாடென்பது பெறப்படுதலின், அதுவே தொல்காப்பியனார்க்கு முடன்பாடென்பதுபற்றிப் போலுமென்க. எனவே, தொல்காப்பியனார்க்கு வடநூலறிவுறுத்தவாசிரியரும் அகத்தியனாரென்பது பெற்றாம்.

பல்புகழாவன முறைப்படவெண்ணித் தொகுத்தலானும், பாண்டியனவையத்ததங்கோட்டாசாற்குத் தெரிவித்தலானும், ஐந்திரநிறைந்த தொல்காப்பியனெனத் தன்பெயர் தோற்றுவித்தலானும், உடம்பொடுபுணர்த்துக் கூறிய படிமையானும் வருவன.

தோற்றி நிறுத்தவென்பது காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது.

தொகுத்தோன் படிமையோனெனக் கூட்டுக. ஏகாரமிரண்டும் ஈற்றசை.

தொல்காப்பியனெனவே ஆக்கியோன்பெயரும், அதனாற்பெறப்பட்ட நூற்பெயரும்,முந்துநூல்கண்டெனவே வழியும்,வடவேங்கடந் தென்குமரியெனவே எல்லையும், வழக்குஞ்செய்யுளுமாயிருமுதலினெனவே இவையாய்ந்தபின்னர் இது கேட்கற்பாற்றென்னும் யாப்பும், இவையாய்ந்தோர் இது கேட்டற்குரியரென்னுங் கேட்போரும், எழுத்துமுறைகாட்டியெனவே நுதலியபொருளும், செந்தமிழியற்கை சிவணியவெனவே பயனுமாகியவெட்டும் பெறப்பட்டன. ஏனைக்காலமுங் களனுங் காரணமும் முன்னர்க் காட்டப்பட்டன.

காலமுதலியமூன்றும் நூல்செய்தார்காலத்து நிகழ்ந்தன. ஆக்கியோன் பெயர்முதலியவெட்டும் நூல்செய்தார்காலத்தும் நூல்வழங்குங்காலத்து மொப்பநிகழ்வன. இவை தம்முள் வேற்றுமை. கழிந்தவற்றையுணர்தலாற் பெரும்பயனின்மையின், அவையொருசாராராற் கொள்ளப்பட்டன. ஆக்கியோன் பெயர்முதலியன ஒருதலையானுணரவேண்டுதலின், அவையெல்லாவாசிரியரானுங் கொள்ளப்பட்டன.

இவ்வெட்டனுள்ளும் ஆக்கியோன் பெயர்முதலிய நான்கும் ஐயமறுத்தற் பொருட்டன்றி ஒருதலையானுணரவேண்டாமையானும், "சிறைவில வென்ப

முதல்வன் கண்ணே" என்பதோத்தாகலின் முதனூற்கணையமின்மையின் ஐயமறுத்தல் வழிநூன்மாத்திரைக்கே வேண்டுதலானும், அவற்றுள்ளும் வழியென்பது முதனூற்கின்மையானும், ஆக்கியோன்பெயரும் நூற்பெயரும் பாயிரத்தானேயன்றி நூன்முதலிடை கடையினெழுதப்படுதலானும், உலகத்திற்றோற்றத்தானும் அறியவும்படுமாகலானும், எல்லை நாட்டெல்லையே நூற்கெல்லையாக வுணரப்படுமாகலானும், யாப்புமுதலியபோல வின்றியமையாச் சிறப்பினவன்மையின் அந்நான்கினையுமுன்னர் வைத்து இன்றியமையாச் சிறப்பினவாகிய யாப்பு முதலிய நான்கினையுமிறுதிக்கண் வைத்து, "ஆக்கியோன் பெயரோ வழியே யெல்லை—நூற்பெயர் யாப்பே நுதலிய பொருளே—கேட்போர் பயனோ டா யெண் பொருளும்—வாய்ப்பக் காட்டல் பாயிரத் தியல்பே." எனச் சூத்திரஞ் செய்தவாறு. இக்கருத்தே பற்றி வடநூலாரும் யாப்புமுதலிய நான்குமுணர்த்துவதே பாயிரமெனக் கொள்ப. இவற்றுள்ளும் பயன் இன்றியமையாது சிறந்தமையின் இறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது. ஏனையவுமிவ்வாறேயோர்ந்துணர்க.

வடநூலார் யாப்பை ஆனந்தரியமென்றும், நுதலிய பொருளை விடயமென்றும், கேட்போரை அதிகாரிகளென்றும், பயனைப் பிரயோசனமென்றுங் கூறுப. அவருளொருசாரார், ஆனந்தரியப்பொருள் நூலைப் பயப்பித்தற்குக் காரணமாய்க் கேட்போரை விசேடித்து நிற்றலின் வேறுகூறவேண்டாவென்னுங் கருத்தால், ஆன்ந்தரிய நீக்கிச் சம்பந்தமொன்று கூட்டி நான்கென்பாராயினர். சம்பந்தமென்பதூஉம் யாப்பென்னும் பொதுச்சொல்லாற் கொள்ளப்படும். அது புலந்தொகுத்தோனெனவே நூற்கும் நூனுதலியபொருட்கும் தொகுப்பதூஉம் தொகுக்கப்படுவதூஉமாகிய சம்பந்தமென்பது பெறப்பட்டது. யாப்பு, இயைபு, தொடர்ச்சி என்பன ஒருபொருட்கிளவி.

ஈண்டுக் கேட்டல் பாடங்கேட்டல். அது "கேள்வி விமரிசம் பாவனை" என்பதனானும் "கேட்டவை நினைத்தலும் பாடம் போற்றலும்" "ஒருகுறி கேட்போ னிருகாற் கேட்பின்" என்பவற்றானுமுணர்க.

இவ்வெட்டுமுணர்ந்ததற்குப் பயன் நூல்பயிலுதற்கூக்க முண்டாதல். ஊக்கம்—உள்ளக்கிளர்ச்சி.

இனி வாய்ப்பக்காட்டலென்பதனானே இத்துணைச் சிறப்பிலவாய் அவ்வவற்றிற்கினமாய்க் காட்டப்படுவனவுமுளவென்பது பெற்றாம். அவை ஆக்கியோன் பெயரோயன்றி ஆக்குவித்தோன் பெயர் கூறுதலும், வழியேயன்றி அதன் வகையாகிய தொகுத்தன்முதலிய நான்கினுளொன்றுமாறு கூறுதலும், தன் முதனூற்கு வழி கூறுதலும், அது வந்த மரபுவழி கூறுதலும், பொதுவெல்லை கூறுதலேயன்றிச் செந்தமிழ் முதலியவற்றின் சிறப்பெல்லை கூறுதலும், நூற்பெயரோயன்றிப் படலப்பெயர் ஓத்தின்பெயர் கூறுதலும், நூற்கியைபு கூறுதலேயன்றி நூலினுட் படலமுதலியவற்றிற்கியைபு கூறுதலும், சம்பந்தங் காட்டுவார் மதத்தில் நூற்கும் நூனுதலிய பொருட்குங் கிழமை கூறுதலேயன்றி நூனுதலியபொருட்கும் பயனுக்குங் கிழமைகூறுதலும், நூற்கும் நூல்செய்தோனுக்குங் கிழமைகூறுதலும், நூனுதலிய பொருளேயன்றிப் படல்நுதலியதூஉம் ஓத்துநுதலியதூஉம் சூத்திரநுதலியதூஉங் கூறுதலும், கேட்போரேயன்றிக் கேட்பிப்போரைக் கூறுதலும், பயனேயன்றிப் பயனுக்குப் பயன் கூறுதலுமாம்.

கேயுரிய கருவியாகலிற் சிறப்புக்கருவி; ஏனை மூன்றோத்தினுங் கூறப்படுவன பொதுக்கருவி. அற்றேல் அவையோரோத்தாகக் கூறவமையும் பிறவெனின்;— அமையாது: சொல்லதிகாரத்துள் வேற்றுமையியலும் வேற்றுமைமயங்கியலும் விளிமரபும் ஒருங்கிரனவாகவுந் தம்முள் வேற்றுமை கண்டு வேறுவேறோத்தாகக் கூறினாற்போல, ஈண்டுந்தம்முள் வேற்றுமையுடைமைபற்றி நூன்மரபு மொழி மரபு பிறப்பியலென மூன்றோத்தாகக் கூறினார், "நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாங் - கோரினப் பொருளை யொருவழி வைப்ப—தோத்தென மொழிப வுயர்மொழிப் புலவர்" என்பதோத்திலக்கணமாகலின்.

நூன்மரபு:

அஃதாவது நூலினது மரபுபற்றிய பெயர்கூறுதல். எனவே, இதுவு மிவ் வோத்துட்கூறுஞ் சூத்திரங்களுக்கெல்லா மதிகாரமென்பது பெறப்பட்டது. மலை கடல் யாறு குளமென்றற் றொடக்கத்துலகமரபுபற்றிய பெயர்போலாது, ஈண்டுக் கூறப்படும் எழுத்து, குறில், நெடில், உயிர், மெய்யென்றற்றொடக்கத் துப் பெயர்கள் நூலின்கணுளதற்பொருட்டு முதனூலாசிரியனாற் செய்துகொள் ளப்பட்டமையின், இவை நூன்மரபுபற்றிய பெயராயினவெனவறிக. ஏனையோத் துக்களின் விதிக்கப்படும் பெயர்களும் நூன்மரபுபற்றிவரும் பெயராதல் உய்த் துணர்ந்துகோடற்கு இது முன் வைக்கப்பட்டது.

இப்பெற்றியறியாதவுரையாசிரியர் முதலியோர் இவ்வதிகாரத்தாற் சொல் லப்படு மெழுத்திலக்கணத்தினை யோராற்றாற்றொகுத்துணர்த்துதலின் நூன் மரபென்னும் பெயராயிற்றென்பாரும், இவ்வோத்துட்கூறப்படும் விதிகள் மூன் றதிகாரத்திற்கும் பொதுவாகலின் நூன்மரபென்னும் பெயராயிற்றென்பாருமா யினர். இவ்வதிகாரத்துட்கூறு மெழுத்திலக்கணத்தைத் தொகுத்துணர்த்தலாற் பெற்ற பெயராயின் அதிகாரமரபெனப்படுவதன்றி நூன்மரபெனப்படாமை யானும், இவ்வோத்துட்கூறப்பட்டன செய்கையோத்திற்கும் பொருளதிகாரத் துட் செய்யுளியலொன்றற்குமே கருவியாவதன்றி மூன்றதிகாரத்திற்கும் பொ துவாகாமையானும், அவை போலியுரையாதலறிக.

க. எழுத்தெனப் படுப
வகர முத
னகர விறுவாய் முப்பஃ தென்ப
சார்ந்துவரன் மரபின் மூன்றலங் கடையே.

என்பது சூத்திரம். என்னுதலிற்றோவெனின், அகரமுதலியவற்றிற்குப் பொ துப்பெயர் கூறுதனுதலிற்று. இ-ள். நெடுங்கணக்கினுள் அகரமுதல் னகரமீறு கக் கிடந்த முப்பதும் எழுத்தென்றுசொல்லப்படுவனவென்று கூறுவர் நூலோர், தனித்தானுங் ககரமுதலியனபோல் அகரமொடு சிவணியானுமியங்கு மியல்பின்றி ஒருமொழியைச் சார்ந்துவருதலே தமக்கிலக்கணமாகவுடைய மூன்றல்லாதவி டத்து என்றவாறு. எனவே, சார்ந்துவரன்மரபின் மூன்றுளவென்பதூஉம் ஈண் டே பெற்றாம்.

அகரமுதலிய முப்பதும் நெடுங்கணக்கினுட் பெறப்படுதலின், அவற்றை விதந்தோதாது, முதலுமிறுதியுமெடுத்தோதி யநுவதித்தார். அநுவதித்தலெனி னும் வழிமொழிதலெனினுமொக்கும். அநுவாதமாவது முன்னர்ப் பெறப்பட்ட

தோன்றனை வேறென்று விதித்தற்பொருட்டுப் பின்னருமெடுத்தோதுதல். அதனால் அது கூறியது கூறலென்னுங் குற்றமாகாது வழிமொழிதலென்றாயிற்று. வழிமொழிதற்கு முன்னர்ப் பெறப்பட்டதனைப் புரோவாதமென்பர் வடநூலார்.

இனிச் சார்ந்துவரன்மரபின்மூன்றும் அகரமுதலியனபோலத் தனித்துநிற்றலாற்றாமையின் நெடுங்கணக்கினுட் பெறப்படாவாயினவாகலான், அவற்றை முன்னர் வகுத்தோதுப.

முப்பஃதென்பது இனைத்தெனவறிந்தபொருளின் வினைப்படுதொகுதியாகலின், ஆண்டு வேண்டப்படு முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது, "இருதோடோழர்பற்ற" என்புழிப்போல, சூத்திரமுஞ் செய்யுளாகலின்.

இனியுரையாசிரியரும் நச்சினார்க்கினியாரும் இச்சூத்திரம் பெயருமுறையுந் தொகையுமுணர்த்திற்றென்றும், அ ஆ முதலியனவே பெயரொன்றும், அம்முறையே முறையென்றும், முப்பஃதெனத் தொகை விதிக்கப்பட்டதென்று முறைத்தாராலெனின்;—அற்றன்று. அஃதாசிரியர் கருத்தாயின், அ ஆ இ ஈயெனமுழுதுமெடுத்தோதி முறைக்கேதுவுங்கூறுவர். அவ்வாறு கூறாது அகரமுத னகரவிறுவாயென அநுவதித்தே யொழிந்தமையானும், எழுத்தென்ப தொருபொருள் அதற்கு அ ஆ முதலியன பெயரொன்றல் பொருந்தாமையானும், அ ஆ முதலிய அ ஆ முதலியவற்றிற்குப் பெயராதல் கூற வேண்டாமையானும், வேண்டுமெனிற் சொற்களும் பொருளையுணர்த்தாது அவைதம்மையே யுணர்த்தும்வழி அவற்றிற்கவை பெயராதல் கூறாமை குன்றக்கூறலாமாகலானும், முறையுந்தொகையுஞ் செய்கைமுதலியவற்றிற்குக் கருவியன்மையின் அவற்றை விதித்தலாற் பயனின்மையானும், அவருரை போலியுரையெனவறிக. இச்சூத்திரத்தினொழியாகிய "அவைதாங் குற்றியலிகரம்" என்னுஞ் சூத்திரத்துள் 'எழுத்தோரன்ன' எனவெழுத்தாதல் விதிக்கின்றமையானும், ஈண்டும் அகரமுதனகர விறுவாய் முப்பஃது எனவநுவதித்து, அவற்றிற்கெழுத்தென்னும் பெயரே விதிக்கப்பட்டதெனக் கொள்க. அகரமுதலியபொருட்கு ஈண்டெழுத்தென்னும் பொதுப்பெயர் கூறி "அவற்றுள் அ இ உ" "ஆ ஈ ஊ ஏ" "ஔகாரவிறுவாய்" "னகாரவிறுவாய்" "வல்லெழுத்தென்ப" "மெல்லெழுத்தென்ப" "இடையெழுத்தென்ப" என்னுஞ் சூத்திரங்களாற் சிறப்புப்பெயர் கூறுமாறுமறிக. சூத்திரம் வேறுபொருடாராமைப்பொருட்டன்றே ஆசிரியர் நூன்மரபென அதிகாரஞ்செய்துகொண்டதூஉமென்க.

அற்றேல், "னஃகா னொற்றே யாடூஉ வறிசொல்" "ளஃகா னொற்றே மகடூஉ வறிசொல்" என்றாற்போலப் பிறாண்டும் பொருளை முன்னர்க் கூறிப் பெயர் பிற்கூறுபவாகலானும், இதற்கிது பெயரொன்று பொருளை முன்னர்க் காட்டிப் பெயர்கூறுதலே மரபாகலானும், ஈண்டும் அகரமுதனகரவிறுவாய் முப்பஃது மெழுத்தெனப்படுபவென்ப என்றோதல்வேண்டும், அவ்வாறோதாது எழுத்தெனப்படுப வகரமுதனகரவிறுவாயென மாறிக்கூறியதென்னையோவெனின்;—நன்று வினாயினாய். அவ்வாறோதுதலே மரபாயினும், எழுத்தென்பது மங்கலமொழியாகலின் முதற்கண் மங்கலங்கூறுதன் மரபெனக் கருதி, எழுத்தெனப்படுப வகரமுத னகரவிறுவாயென்றார்: என்றாரேனும், "எழுத்துப்பிரிந் திசைத்தலிவணியல் பின்றே" "எழுத்தோ ரன்ன பொருடெரி புணர்ச்சி" எனப் பிறாண்டு

மெடுத்தாளுதலான், அவ்வாட்சிபற்றி எழுத்தென்பது பெயர் அகரமுதல் னகரவிறுவாயென்பது பெயர்ப்பொருளெனத் துணிந்தபின்னர், அகரமுதனகரவிறுவாய் முப்பஃதெழுத்தெனப்படுபவென்ப என்னுங் கிடைக்கைமுறை உள்ளத்தின்கணிலைபெறும், அதன்பின்னர்ச் சூத்திரப்பொருளினிது விளங்குமாதலின், ஆண்டுப் பெயர் பின்னாதலிற் பிறழாமையுணர்க. இதுவேயண்மைநிலை. இவ்வாறன்றி எழுத்தென்பது சென்றுநடாத்துந் தண்டத்தலைவர்போல் அதிகரிப்பதெனக் கொண்டு பின்னர் வந்தியையுமென்றலுமொன்று. இனி முதனூலாசிரியனாற் படைத்திட்டுக்கொண்ட பெயரொன்றாது, உலகத்திலெழுதப்பட்டவையெல்லா மெழுத்தாமன்றே அதனையீண்டாளுதற்பொருட்டு முதனூலாசிரியனால் வரையறுத்துக்கொள்ளப்பட்டதென நியமவிதியாகக் கொள்ளினுமமையும். “வல்லெழுத் தென்ப கசட தபற.” “மெல்லெழுத் தென்ப ஙஞண நமன.” “இடையெழுத் தென்ப யரல வழள.” “உயர்திணை யென்மனார் மக்கட் சுட்டே—யஃறிணை யென்மனா ரவரல பிறவே” என்றற்றொடக்கத்தனவும் அவ்வாறே கண்டுகொள்க.

அற்றேல், குற்றியலிகரமென்னுங்குறியீட்டான் நாகியாதெனச் செய்கை செய்தல்வேண்டும், செய்கைசெய்தபின்னர் அவ்வெழுத்துக் குற்றியலிகரமெனல்வேண்டும், இஃதொன்றனையொன்று பற்றுதலென்னுங்குற்றமாம் பிறவெனின்;—ஆகாது, நாகு யாது என்பனவே சொல்லாகலின் நாகியாதென்புழிப் பெறப்பட்ட குற்றியலிகரம் வழுவென்று காணலுற்றுழி “யகரம் வரும்வழி யிகரங் குறுகும்” என்னுஞ்சூத்திரம் வழாநிலையாதலுணர்த்த வந்ததல்லது முன்னில்லாத குற்றியலிகரத்தை விதிக்க வந்ததல்லாமையின், எல்லாச்சொற்களும் படைப்புக்காலந்தொடங்கி நிலைபேறுடைமையின். இனியிலக்கணமொன்றே கண்ணாக நூல்கொண்டுணரப் புகுவார்க்குங் கேண்மியாவென்புழி மகரம் பற்றுக்கோடாக நின்ற குற்றியலிகரமுணர்ந்தவழி இதுபோன்றனவெல்லாங் குற்றியலிகரமென்றுணரப்படுதலின், ஆண்டு மக்குற்றமின்மையறிக, ஒருகுடத்தைக் காட்டி இது குடமென்றுணர்த்தவுணர்ந்தார்க்கு இந்நிகரனவாய் வனையப்படுவனவெல்லாங் குடமென்றுணரப்படுமாகலின். அங்ஙனமல்லாக்கால், மனையகத்துக் குடமுளதென்றவழி முன் காணாத குடத்தையறிதல்கூடாதென்பது. எழுத்துமுதலியவற்றிற்குமிவ்வாறே கண்டுகொள்க.

இவ்வெழுத்தென்னுங்குறி வேற்றுமைத்தொகை வினைத்தொகை மெய்ம்மயக்கம் உடனிலைமயக்கம் இரட்டைக்கிளவியென்பனபோல உடனிகழ்ச்சிபற்றிய பெயராகாது அகரமுதலியவற்றிற்குத் தனித்தனியே பெயராதல் உத்திவகையானுணர்ந்துகொள்க.

சொல்லும்பொருளும் பேதாபேதமாகலின், அதுபற்றி “உறுதவ நனியென வருஉ மூன்று—மிகுதி செய்யும் பொருள வென்ப.” “கறுப்புஞ் சிவப்பும் வெகுளிப் பொருள.” “புதிதுபடற் பொருட்டே யாணர்க் கிளவி.” எனச் சிலவற்றை வேற்றுமைநயம்படவும், “கெடவரல் பண்ணையா யிரண்டும்விளை யாட்டு.” “தடவுங் கயவு நளியும் பெருமை.” எனச்சிலவற்றை யொற்றுமைநயம்படவுங் கூறுவராகலின், ஈண்டெழுத்தெனப்படுப வகரமுதனகரவிறுவாயென வொற்றுமைநயம்படக் கூறிற்று. சொல்லும் பொருளும் வேறென்பார் எழுத்தெனப் பெயர்பெறுவனவற்றை யெழுத்தென்றதாகுபெயரென்ப. இனிச் சொல்லும்

பொருளுமொன்றென்பார் "புதிதுபடற் பொருட்டே யாணர்க் கிளவி" என்பது இராகுவினது தலையென்முற் போலுமென்பர்.

இத்துணையுங்கூறியவாற்முனே, அகரமுதலிய்வற்றிற்கு எழுத்தென்னுங்குறியிடுதற் கெழுந்த திச்சூத்திரமென்றுணர்ந்துகொள்க.

எழுத்தென்ருெழியாது எனப்படுபவென்பவென்முர், இது முதனூலாசிரியனால் விதிக்கப்பட்டுத் தொன்றுதொட்டு வருங்குறியென்பதறிவித்தற்கு.

அற்றேலஃதாக; நெடுங்கணக்கினுள் அகரமுதல் னகரவிறுவாய்க்கிடக்கை முறையாதற்குக் காரணமென்னையோ அறிதல்வேண்டினே னென்னையாயிற் காட்டுதும்:—

ழகர றகர னகரங்கண்மூன்றுந் தமிழெழுத்தென்பதறிவித்தற்கு இறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டன. அவற்றுள்ளும் ழகரமிடையெழுத்தாகலின் அதுபற்றி இடையெழுத்தொடு சார்த்தி அவற்றிறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது. வடமொழியின் லகாரம் ளகாரமாகவு முச்சரிக்கப்படுவதன்றித் தனியேயோரெழுத்தன்மையின், அச்சிறப்பின்மைபற்றி இடையெழுத்தாகிய ளகாரம் ழகாரத்திற்கும் பின் வைக்கப்பட்டது. ய ர ல வக்கணுன்கும் முறையே அடியண்ணமும் இடையண்ணமும் அண்பன்முதலும் இதழுமென்னுமிவற்றின் முயற்சியாற் பிறத்தலான், அப்பிறப்பிடத்து முறையே முறையாக வைக்கப்பட்டன.

இனியொருதிகரனவாயவிடையெழுத்துக்களில் இவ்விரண்டு வேறு பிரித்து, யரக்களும் லவக்களும் ழளக்களும் தம்முளினமென்றும், இனமாதல்பற்றி முறை கூறப்பட்டனவென்றும், பிறப்பேயன்றி அளவு செய்கை பொருள் வடிவென்பவற்றுள் ஏற்றனவொத்தலும் இனமாதற்கேதுவென்றுங் கூறுவாருமுளர். அது பொருந்தாது. ஒருவாற்முனொத்தலு மொருவாற்முன்வேறுதலுமுடைமை பற்றியன்றே இனமென்று வழங்கப்படுவது. அவற்றுள், இடையெழுத்தாறும் இடப்பிறப்பானொத்தலும் முயற்சிப்பிறப்பான் வேறுதலுமுடைமையின், இடைக்கணமெனவோரினமாயின. உயிர்க்கணம் வன்கணம் மென்கணமென்பவற்றிற்கும் இஃதொக்கும். அவற்றுள், அ ஆக்கண்முதலியனவும் கஙக்கண்முதலியனவும் அகமுயற்சிப்பிறப்பானொத்தலுங் குற்றோசை நெட்டோசையும் வல்லோசை மெல்லோசையுமாகிய புறமுயற்சிப்பிறப்பான் வேறுதலுமென்னு மிருதன்மையுமுடைமையின், அவ்வேறுபாடுபற்றி வேறுபிரித்து இவ்விரண்டோரினமெனவும் வைக்கப்பட்டன. இடையெழுத்துக்களுள் இவ்விரண்டினை வேறுபிரித்து இனமென்றற்கு அவ்வாறேரியைபின்மையின், அவையவ்வாறினமாதல் யாண்டையதென்க. அல்லதூஉம் அ ஆக்கள் கஙக்கண்முதலியனபோல யரக்கண்முதலியனவற்றையினமென்றல் செய்கைக்குக் கருவியாகாமையானும், முறைபெறுதற்கேதுவெனின் முறைகூறவேண்டாமை மேற்காட்டினுமாகலானும், உலகத்தும் பிறப்பொத்தல்பற்றியேயினமென்று வழங்குபவாகலானும், இடப்பிறப்பொத்தலாறுக்கும் பொதுவன்றி இவ்விரண்டற்குச் சிறந்ததல்லாமையானும், அது பொருந்தாமையுணர்க. இனமாதலறிந்துகோடற்பொருட்டே ஆசிரியர் பிறப்பியல் கூறினுர். அவ்வாறன்றென்பாரை, எழுத்ததிகாரத்துட்கூறும் பொருளெல்லாஞ் செய்கையுங்கருவியுமெனவிரண்டாயடங்குமென்பது எல்லார்க்குமொப்பமுடிந்ததாகலாற் பிறப்பியல் வேறென்றற்குக் கருவியாகாமையிற் பயனில்கூ

ற்றுமெனக் கூறி, மறுக்க. வடநூலாரும் பிறப்பொத்தலொன்றேயினமடைத்தற்
கேதுவென்ப. இனி அளவுமுதலியவொத்தலின் இனமாமென்பார்க்கு, னகரத்
தோடு மகரத்திற்களபொக்கும் முகம் முகன் எனப் பொருளொக்கும்; ககர ச
கர தகரங்கட்கு வடிவொக்கும்; ரகர ழகரங்கட்குச் செய்கையொக்கும்; இவ்
வாறேயினமல்லாதவேனையவும் இவற்றுளேற்றனவொக்குமாகலின், அவையுமி
னமாவான்செல்லுமாறறிக. அன்றியும், ஈண்டுக் கூறினவையெல்லாஞ் செய்கை
க்குக் கருவியாமெனக் கூறி அச்செய்கையை ஈண்டினமடைத்தற்குக் கருவியா
மெனக் கூறுதல் ஒன்றனையொன்றுபற்றிநிற்றலென்னுங்குற்றமாதலறிக.

இனிக் கஙக்களுஞ் சஞக்களும் டணக்களுந் தநக்களும் பமக்களும் அடி
நாவண்ணம் இடைநாவண்ணம் நுனிநாவண்ணம் அண்பல்லடி இதழென்னுமி
வற்றின் முயற்சியாற் பிறத்தலான், அப்பிறப்பிடத்தின் முறையே முறையாக
வைக்கப்பட்டன. வலியாரை முன்வைத்து மெலியாரைப் பின்வைத்தன்மரபாக
லின், வல்லெழுத்துக்கண் முன்னும் அவ்வவற்றிற்கினமொத்த மெல்லெழுத்துக்
கள் அவ்வவற்றின்பின்னுமாக வைக்கப்பட்டன. அவ்விரண்டுநோக்கியல்லது
இடைநிகரனவாயொலித்தலறியப்படாமையின், அதுபற்றி இடையெழுத்துக்கள்
அவ்விருகூற்றிற்கும் பின் வைக்கப்பட்டன.

அகரமுதலிய பன்னீருயிருந் தனித்தியங்குமாற்றலுடைமையானும், ககர
முதலிய பதினெட்டுமெய்யும் அகரத்தோடு கூடியல்லதியங்குமாற்றலின்மையா
னும், உயிர் முன்னும் மெய் பின்னுமாக வைக்கப்பட்டன.

இனி உயிர்களுள், அ இ உ என்பன முறையே அங்காந்து கூறுமுயற்சியா
னும், அவ்வங்காப்போடண்பல்லடிநாவிளிம்புறக் கூறுமுயற்சியானும், அவ்வங்
காப்போடிதழ்குவித்துக் கூறுமுயற்சியானும், பிறத்தலான், அப்பிறப்பிடத்து
முறையே முறையாக வைக்கப்பட்டன. ஆகார ஈகார ஊகாரங்கள் அகரமுத
லியவற்றிற்கினமாகலின், அவற்றைச் சார வைக்கப்பட்டன. நெட்டெழுத்தாவ
து நீருநீருஞ்சேர்ந்தாற்போலக் குற்றெழுத்திரண்டொத்துநின்று நீண்டிசைப்ப
தொன்றாகலின், அஃதுணர்ந்துகோடற்குக் குற்றெழுத்துக்களின் பின்னர் நெ
ட்டெழுத்துக்கள் வைக்கப்பட்டன. அற்றேற் குற்றெழுத்திற்கோதிய விதி நெட்
டெழுத்திற்கும் வருமாலோவெனின்;—அற்றன்று, வேறுநின்ற குற்றெழுத்திற்
கே விதி பெறப்படுதலின். இன்னுமிக்கடாவிடைகளெல்லாம் மாபாடியத்துங்
கையடத்தும் இரண்டாமானிகத்திற்கண்டுகொள்க.

இந்நெட்டெழுத்துக்கள் மொழிக்காரணமாய் வேறுபொருடந்து நிற்றலி
ன், அதுபற்றி வேறெடுத்தெண்ணி உயிர் பன்னீரெழுத்தெனப்பட்டன. அளபெ
டை அந்நெட்டெழுத்தோடு குற்றெழுத்தொத்து நின்று நீண்டிசைப்பதொன்றா
யினும், மொழிக்காரணமாய் வேறுபொருடாராது இசைநிறைத்தன்மாத்திரைப்
பயத்ததாய் நிற்றலின், வேறெழுத்தென வைத்தெண்ணப்படாதாயிற்றென்பது
நுண்ணுணர்வானோர்ந்துணர்க. "குன்றிசை மொழிவயி னின்றிசை நிறைக்கு—
நெட்டெழுத் திம்ப ரொத்தகுற் றெழுத்தே." என்றதூஉம் இக்கருத்தேபற்றி
யென்க. இப்பெற்றியறியாதார் நெடிலுங்குறிலும் விரலும்விரலுஞ்சேரநின்றாற்
போல இணைந்துநின்றளபெடுக்குமெனவும், அளபெடையெழுத்து உயிரெழுத்
துளடக்காரெனவும், சார்பெழுத்தென வைத்து வேறெண்ணப்படுமெனவும்.

தமக்கு வேண்டியவாறே கூறுப. நெடிலுங்குறிலும் அவ்வாறு நின்றளபெழுமென்றல் பொருந்தாமைக்கு எழுத்தெடையென்னாது அளபெடையென்னுங் குறியீடே சான்றாதலறிக. அற்றேல், ஒரெழுத்தினையே இரண்டுமாத்திரையுமொரு மாத்திரையுமாகப் பிரித்தசைத்துச் சீர்செய்தல் பொருந்தாதெனின்;—அற்றன்று: எழுத்துவகையானென்னாது "மாத்திரை வகையாற் றளைதம கெடாநிலை—யாப்பழி யாமையென் றளபெடை வேண்டும்." என்றமையின், எழுத்திற்கு மாத்திரைகோடலும் அசைத்தலுஞ் சீர்செய்தலுந் தளையறுத்தலும் ஓசைபற்றியல்லது எழுத்துப்பற்றியல்லவென்க.

இன்னும் வடநூலார் அ என்னுமோரெழுத்தே ஒருமாத்திரையாயுச்சரிக்குங்காற் குற்றெழுத்தென்றும், இரண்டுமாத்திரையாய்க் கூட்டியுச்சரிக்குங்கால் நெட்டெழுத்தென்றும், மூன்றுமாத்திரையாயுச்சரிக்குங்கால் அளபெடையெழுத்தென்றும் மூவகைப்படுமெனவும், அம்மூன்றும் எடுத்தல் படுத்தல் நலிதலென்னுமோசைவேறுபாட்டால் ஒன்று மூன்றாயொன்பதுவகைப்படுமெனவும், அவ்வொன்பதுவகையும் மூக்கின்வளியொடு சார்த்தியுஞ் சார்த்தாதுமுச்சரிக்குமாற்றால் ஒவ்வொன்றிவ்விருவகைத்தாய்ப் பதினெட்டாமெனவுங் கூறுப. இவ்வாறேயேனையெழுத்திற்குங்கொள்வர். அவ்வாறு வேறுபடினும், உயிரெழுத்தாந் தன்மையிற்றிரியாவாய்ப் பதினெட்டுமோரினமாமென்றே கொள்வர். இதனானும் உயிரளபெடையுயிரின் வேறாகாமையுணர்க. இதனானே ஒற்றளபெடையுமொற்றின்வேறன்மையுணர்க.

இனி எகரமாவது அகரக்கூறுமிகரக்கூறுந்தம்முளொத்திசைத்து நரமடங்கல் போனிற்பதொன்றாகலானும், ஒகரமாவது அகரக்கூறுமுகரக் கூறுந்தம்முளொத்திசைத்து அவ்வாறு நிற்பதொன்றாகலானும், அவையவற்றின் பின்னர்முறையே வைக்கப்பட்டன. ஏகார ஓகாரங்கள் இனமாகலின், அவற்றின்பின் முறையே வைக்கப்பட்டன. அகரமும் யகரமும் இகரமுந் தம்முளொத்திசைத்து நிற்பதொன்றாகலின், எகர ஏகாரங்களின்பின்னர் ஐகாரமும், அகரமும் வகரமும் உகரமுந்தம்முளொத்திசைத்து நிற்பதொன்றாகலின், ஒகர ஓகாரங்களின் பின்னர் ஔகாரமும், வைக்கப்பட்டன. இவ்வாறாதல்பற்றி ஏ ஓ ஐ ஔ என்னுநான்கினையும் வடநூலார் சந்தியக்கரமென்பர். கையடனார் நரமடங்கல்போலென்றுவமையுங்கூறினார். இக்கருத்தேபற்றி ஆசிரியர் "அகர இகர மைகார மாகும்." "அகர உகர மௌகார மாகும்." எனக்கூறி, ஐ யென்னுநெட்டெழுத்தின்வடிவு புலப்படுதற்கு அகரவிகரங்களேயன்றி அவற்றிடையே யகரமுமொத்திசைக்குமென்பார் "அகரத் திம்பர் யகரப் புள்ளியு—மையெ னெடுஞ்சினை மெய்பெறத் தோன்றும்." என்றும், மெய்பெறவென்றவிலேசானே ஔவென்னுநெட்டெழுத்தின் வடிவு புலப்படுதற்கு அகரவுகரங்களேயன்றி அவற்றிடையே வகரமுமொத்திசைக்குமென்றும், இம்பர் உம்பரொன்றாற்போல்வன காலவகையிடவகைகளான் மயங்குமாகலின் இவற்றின் முதற்க ணிற்பதியாதோ இறுதிக்க ணிற்பது யாதோவென்னு மையநீக்குதற்கு "இகர யகர மிறுதி விரவும்." என்றுங்கூறினார். மொழிந்தபொருளோடொன்றவவ்வயின் மொழியாததனை முட்டின்று முடித்தலென்னுமுத்தியான் எகர ஏகாரங்கள் ஒகர ஓகாரங்கள் அவ்வாறாதலுங் கொள்ள வைத்தார். மாபாடியத்துள் ஊகாரத்தின்பின்னின்ற வடவெழுத்து

நான்குயிர்க்கு மிடையே ரகர லகரக்கூறுகளொத்துநிற்கு மென்றவாசிரியர் பதஞ்சலியார்க்கு ஐ ஔ வென்புழியும் இடையே யகர வகரக்கூறுகள் விரவிநிற்குமென்பதுடன்பாடாதல் பெற்றாம். எகரமுதலியவற்றுள் அகரக்கூறு குறைவும் இகர உகரக்கூறுகள் மிகுதியுமாமெனவுமுணர்க. இதுவுமாபாடியத்திற்கண்டது. வடநூற்கடலை நிலைகண்டறிந்த சேனாவரையர் எழுத்ததிகாரத்திற்குரைசெய்தாராயின், இன்னோரன்னபொருளனைத்துந்தோன்ற ஆசிரியர்கருத்துணர்ந்துரைப்பர். அவர் சொல்லதிகாரம்போலப் பெரும்பயன்படாமை கருதி எழுத்திற்குரைசெய்யாதொழிந்தமையின், தமிழ்நூலொன்றேவல்லவுரையாசிரியரையுள்ளிட்டோருரையை ஆசிரியர்கருத்தாகக்கொண்டு பின்னுள்ளோருமயங்குவாராயினாரொன்பது. "அகர விகர மைகார மாகும்." என்புழி ஆகுமென்றதனாலாகாதென விலக்கப்படுமென்பாரை, "பன்னீ ருயிரு மொழிமுத லாகும்." என்புழியும் ஆகுமென்பதனாற் பன்னீருயிருமொழிமுதலாகாவென விலக்கப்படும்போலுமெனக் கூறி, மறுக்க. அன்றியும் இயற்கையானின்ற ஐகார ஔகாரங்கள் வேறு, போலியாயிவ்வாறு வரும் ஐகார ஔகாரங்கள் வேறெனக் கொளின்;—இவற்றையெடுத்தோதி விலக்குதலாலொருபயனின்மையிற் பயனிலமொழிதலாமாறுணர்க. யாங்கூறியதே வடநூலார்க்குமுடன்பாடாதல் மாபாடியம்வல்லார் வாய்க்கேட்டுணர்க. வடநூலுணர்ந்தார்க்கன்றித் தமிழியல்பு விளங்காதென்பதுமுணர்ந்துகோடற்கன்றே பாயிரத்துள் "ஐந்திர நிறைந்த தொல்காப்பியன்" என்றதூஉமென்க. எகர ஒகரங்கள் ஒருவாற்றாற்சிறப்பெழுத்தாயினும், பாகதமொழியிற்பயின்று வருதலானும், சாமவேதமுடையாருளொருசாரார் இசைபற்றிக் குழூஉக்குறிபோலக் கொண்டோதுபவாகலானும், இறுதிக்கண் வையாது முறைபற்றி ஏகார ஓகாரங்களின்முன் வைக்கப்பட்டன. ஈண்டுக் கூறியவாற்றானே அகரமுயிரெழுத்துக்களினுங்கலந்துநிற்குமாறறிக.

இத்துணையுமுறையாமாறு காட்டப்பட்டது. எழுத்துக்களுக்குப் பிறப்பு வடநூலார் சிறுபான்மை வேறுபடக் கூறுப. அஃதுச்சரிக்குமோசைவேற்றுமை பற்றியெனக்கொள்க.

இனி எழுத்தெனப்படுபவகரமுதனகரவிறுவாயென்றொழியாது முப்பஃதென்னுந்தொகை கூறியதெற்றுக்கெனின்;—அது கூறுக்கால், எழுத்தென்றற்குரியவை வகரந்தொடங்கி னகரவிறுவாய்க் கிடந்தவைந்துமேயோ, அகரந்தொடங்கி நகரமீறாய்க் கிடந்தவிருபதுமேயோ, அகரத்தைத் தனக்கு முதலாகவுடைய ஆகாரமும் னகரத்தைத் தனக்கிறுகவுடைய றகரமுமென்னுமிரண்டுமேயோ, அகரமுமுதலும் னகரமுமிறுவாயுமென்னுஞ்சொற்களேயோவெனவும், பலவாற்றானையமிகழுமன்றே, அவ்வையநீக்குதற்கும் இம்முப்பதுமேயன்றி வடமொழியிற்கூறு மேனையெழுத்துக்கள் ஈண்டுக் கொள்ளப்படாவென்றற்குமென்க.

ஒருமொழியைச் சார்ந்து வருமியல்பன்றித் தனித்தியங்குமியல்பு தமக்கிலவென்றலின், அவைதம்மையேயெடுத்தோதிக் காட்டலாகாமையின், வருஞ்சூத்திரத்தான் அவற்றிற்கு வேறுவேறு பெயரிட்டு "அவைதாங்—குற்றிய லிகரங் குற்றிய லுகர—மாய்தம்" என்றும், அம்மூன்றும் புள்ளிபெறுதல்பற்றிப் பொதுப்பெயராக "முப்பாற்புள்ளியும்" என்றும், அவை தனித்தெழுதப்படாவாயினும் மொழியொடு சார்த்தியெழுதப்படுதலின் எழுத்தென்னுங்குறியீட்டிற்குரி

யவென்பார் "எழுத்தோரன்ன" என்றுமோதினர். முற்றியலிகர வுகரங்களோ டிவற்றிடை வேற்றுமை தெரிந்துகோடற்பொருட்டு, இகரமுகரமென்றொழியா து "குற்றியலிகரங்குற்றியலுகரம்" என்றார்.

கேண்மியா வரகு என்பனவற்றினிகரமுமுகரமும், போலுமென்புழி அரை மாத்திரையாய் நின்ற மகரம் போன்ம் என லகரம் னகரமாய்த் திரிந்து ஈரொற் றுடனின்றகாரணத்தாற் பின்னர்க் கான்மாத்திரையாய் நின்றாற்போல, முன்ன ரோருமாத்திரையாய் நின்று பின்னரொருகாரணம்பற்றி யரைமாத்திரையாகாது மகரமும் வல்லெழுத்துமாகிய மெய்யெழுத்தினைச் சார்ந்து என்றுமரைமாத்தி ரையாயே நிற்குமொருதன்மையவாயினும், அப்பெற்றியுணராது இவையரைமா த்திரைபெறுதல் மகரக்குறுக்கம்போலச் செயற்கையாற்போலுமென்று உலகம ஸயாமைப்பொருட்டு இவையிங்ஙனமாதலியல்பென்பார், குற்றிகரங்குற்றுகர மென்றொழியாது குற்றியலிகரங்குற்றியலுகரமெனக் குறியிட்டார். இக்குறி யீடுமுணராதார் ஒருமாத்திரையாய் நின்ற குற்றெழுத்துக்களே இடமும் பற் றுக்கோடுஞ்சார்ந்த காரணத்தால் அரைமாத்திரையாய்க் குற்றியலிகரங்குற்றிய லுகரமென நின்றனவெனக் கூறித் தமதறியாமையைப் புலப்படுப்பர். ஆசிரியர் "குற்றிய லுகரமு மற்றென மொழிப." என்னுஞ்சூத்திரத்தாற் குற்றியலுகரமு ம் புள்ளிபெற்றுநிற்குமென முற்றுகரத்தோடிதனிடை வரிவடிவினும் வேற்று மை தோன்றக் கூறி உம்மையாற்குற்றியலிகரமும் புள்ளிபெற்றுநிற்குமென்ரு தினமையானும், "குற்றிய லிகர நிற்றல் வேண்டும்" எனவும் "குற்றிய லுகரம் வல்லாறூர்ந்தே" நிற்றல் வேண்டும் எனவுங்கூறியதன்றி இவைபற்றி மாத்தி ரை குறுகுமென்னுமையானும், "புணரிய னிலையிடைக் குறுகலு முரித்தே" "ஆ யிரு மூன்றே யுகரங் குறுகிடன்" என்புழியும், "யகரம் வருவழி யிகரங் குறு கும்" என்புழியும், "கொங்கலர் பூம்பொழிற் குறுகினர் சென்றுழி" "தீவினை முதிர்வலைச் சென்றுபட் டிருந்த—கோவலன் றன்னைக் குறுகின னாகி" "கோயி ன் மன்னனைக் குறுகினள் சென்றுழி" "நீங்கிற் றெறூஉங் குறுகுங்காற் றண் ணெனுந்தீ" "ஆறுங் குறுகா ரறிவுடையார்" என்புழிப்போலக் குறுகுதல் அ ணுகுதலெனவே பொருள்படுமாகலானும், அவ்வாறன்றிக் குறைதலே பொரு ளாயினுங் குற்றுயிர் குற்றெழுத்தென்றாற்போலத் தம்மின் மிக்கிசைக்குமெழு த்துக்களை நோக்கிக் குறுகுமென்றாரெனவேபடுமாகலானும், அங்ஙனங்கொள் ளாக்கால் "எல்லா விறுதியு முகர நிறையும்" என்புழிப் புணர்ச்சிக்கண் முற்றுகர மாய் நிற்குமெனப் பொருள்பட்டு இச்சூத்திரமாறுகொளக்கூறலாய் முடியுமா கலானும், குற்றியலிகரமுங்குற்றியலுகரமும் ஆய்தம்போல வேறெழுத்தேயா வனவன்றி, ஒருமாத்திரையாய் நின்ற இகரவுகரங்களே மகரக்குறுக்கமுதலிய னபோல ஒருகாரணம்பற்றியரைமாத்திரையாய் நின்றனவல்லவென்பது தெற் றெனவுணர்க.

அற்றேல், ஐகாரக்குறுக்கம் மொழியிடைகடைகளென்னுமிடங்காரணமா கக் குறுகியிசைப்பதுபோலக் குற்றியலிகரக்குற்றியலுகரங்களும் இடமும் பற் றுக்கோடுங்காரணமாகக் குறுகியிசைத்தலின், இவற்றையியல்பென்றதென்னை யெனின்;—அறியாது கடாயினாய். அவை காரணமாகக் குறுகியிசைப்பனவாயி ன், இங்கு ஏது தாது என்னும் வடமொழியிறுதியுகரமும் அவ்விடமும் பற்றுக்

கோடுமுடைமையின் அவை காரணமாகக் குறுகியிசைத்தல்வேண்டும், காரண முன்வழிக் காரியமுண்டாதலொருதலையாகலின். அங்ஙனமிசையாமையின், இடமும் பற்றுக்கோடுங் குற்றியலிகரக்குற்றியலுகரங்களிற்றற்குச் சார்பாவனவேயன்றிக் குறுகியிசைத்தற்குக் காரணமாகாவெனக் கொள்க. அஃதேல், வடமொழியின் அறுவகையிடமும் வல்லெழுத்துப்பற்றுக்கோடுங் குற்றியலுகரத்திற்குச் சார்பாகாமையின் இலக்கணவழுவாம்பிறவெனின்;—ஆகாது, குற்றியலுகரம் இடமும் பற்றுக்கோடுஞ்சார்ந்தன்றி நில்லாதென்றதல்லது இடமும் பற்றுக்கோடுங்குற்றியலுகரத்திற்குச் சார்பாயல்லது வாராவென்னும் யாப்புறவின்மையின். குற்றியலுகரந் தமிழ்ச்சிறப்பெழுத்தாகலின், வடமொழியின் வாராதாயிற்று. இக்குற்றியலிகரக்குற்றியலுகரவுண்மையறியாதவுரையாசிரியர் "இடைப்படிற் குறுகு மிடனுமா ருண்டே." என்பதற்கு இடைப்படினுங்குறுகுமென உம்மையை மாற்றி, இறந்ததுதழீஇயிற்றுக்குவர். அஃதாசிரியர்கருத்தொடு முரணுமென்பது இக்கூறியவாற்றானறிக. இன்னும் புணர்ச்சிவேற்றுமைபற்றி வேறுயிற்றென்பார்க்குக் களவு கனவு முதலியவற்றுகரமும் புணர்ச்சிவேறுபட்டுக் குற்றியலுகரத்திற்குரிய விதிமுழுவதூஉம் பெறுதலின் அதனையுங்குற்றியலுகரமெனக் கோடல்வேண்டும், அவ்வாறு கொள்ளாமையின் அவர்க்குமதுகருத்தன்றென மறுக்க.

காட்டு கூட்டு என ஆய் குறைந்து நின்றவேவல்வினைச்சொற்களின்வருமுகரத்தை வினைக்கண்வருமுற்றுகரமென்பாருமுளர். ஆசிரியர் "குற்றிய லுகரத் திறுதியு முளப்பட" எனவேயெடுத்தோதினமையானும், புணர்ச்சிக்கண் முற்றுகரத்திற்குரிய செய்கை பெருமையானும், அஃதுரையன்றென்க.

இக்குற்றியலிகரக்குற்றியலுகரங்களை முற்றியலிகரவுகரங்களின் குறுக்கமென்றவர் ஆய்தத்தினையும் அவ்வாறொன்றன்குறுக்கமெனக் கூற மறந்தார்போலும்.

இனிக் குற்றியலுகரம் "ஆயிரு மூன்றே யுகரங் குறுகிடன்" என்பதனான் இடவேற்றுமைபற்றியறுவகைப்படுமென்றும், நெட்டெழுத்தேழும் ஆய்தமொன்றும் உயிர்பன்னிரண்டும் வல்லெழுத்தாறும் மெல்லெழுத்தாறும் இடையெழுத்தாறுமென்னும் அவற்றின்பகுதி முப்பத்தெட்டனுள், இடையெழுத்துக்களுள் வகரம் வல்லெழுத்துக்களோடு தொடராமையானும், உயிரெழுத்துக்களுள் ஔகாரம் மொழியிடையிறுதிகளின் வரப்பெறாமையானும், அவ்விரண்டுமொழித்து ஏனைமுப்பத்தாறுமிடவேற்றுமைபற்றிய விரியாமென்றுங்கூறுவாருமுளர்.

இனி நாகு காசு என்புழியும் நீடாது குறுகாது என்புழியும் நெட்டுயிரிறுதிக்குற்றுகரமேயாகவும், நாகென்பதனை நெடிலிறுதிக்குற்றுகரமெனவும் நீடாதென்பதனையுயிர்த்தொடர் மொழிக்குற்றுகரமெனவும் ஆசிரியர் கொண்டது ஈரெழுத்தொருமொழியெனவும் இரண்டனையிறந்த தொடர்மொழியெனவும் பகுத்துணர்ந்து கோடற்பொருட்டாயினும், எழுத்தான் வேறுபாடின்மையின் அவ்வாறனையாற்கொள்ளாது, ஆசிரியர் ஈற்றயலினின்றவெழுத்தையிடமாகக் கொண்டாற்போல ஈற்றயலினின்றவகையையிடமாகக்கொண்டு, அவற்றுள் அது இது முதலியமுற்றுகரத்தை நீக்குதற்குக் குற்றெழுத்துத் தனியேவருமவையொன்றனையுமொழித்து, ஏனையேழவையினையும் "நெடிலே குறிலிணை குறினெடி லென்றிவை—யொற்றொடு வருதலொடு குற்றெழுத் திறுதியென்—றேழ்குற் றுகரக் கிட—

னென மொழிப." என்பதோர்சூத்திரம்பற்றி ஏழிடமெனக் கோடுமென்பார்க்குப், பிண்ணாக்குச் சுண்ணாம்பு பட்டாங்கு விளையாட்டு இரும்பூது முதலியனவும் ஆய்தந்தொடர்ந்தனவும், நெட்டொற்றிறுதி நெடிலிறுதிக்குற்றுகரமுதலியனவும் குற்றொற்றிறுதிக்குற்றுகரமுமாயடங்குமேனும், போவது வருவது ஒன்பது முதலியனவடங்காமையறிக. நெடின்முதலாயின ஈற்றயலினிற்றல்வேண்டுமென யாப்புறவின்மையின், முதற்கணிற்பினும் ஈற்றுகரமவற்றிறுதியாதலமையுமெனக் கொண்டு, போவது முதலியனவும் நெடிலிறுதிமுதலியனவாயடங்குமென்பார்க்கும், அங்ஙனம் பாகுபடுத்துக் கருவிசெய்ததனாற் போந்த பயனின்றென்பது.

இனியிம்மூன்றுமேயன்றி உயிர்மெய் முதலியவற்றையுஞ் சார்பெழுத்தென்பாருமுளராலோவெனின்;—ஆல் என்புழி உயிர் முன்னும் மெய்பின்னுநின்று மயங்கினாற்போல, லா என்புழியும் மெய்முன்னுமுயிர்பின்னுநின்று மயங்கினவேயல்லது, உயிருமெய்யுமாகிய தந்தன்மை திரிந்து வேறாகாமைக்கு "மெய்யோ டியையினு முயிரிய றிரியா." என்றற்றொடக்கத்துச் சூத்திரங்களே சான்றாகலான், உயிர்மெய்யாகிய காலத்துங் குறின்மை நெடின்மையென்னுமுயிர்த்தன்மையும் வன்மை மென்மை இடைமையென்னுமெய்த்தன்மையுந் தம்மியல்பிற்றிரிவுபடாமையானும், உடன்மே லுயிர்வந் தொன்றுதல் பொன்மணிபோலவியல்புபுணர்ச்சியேயாமென்பவாகலானும், ஒற்றுமைநயத்தான் உயிர்மெய்யென்பதனைத் தகரஞாழல்போல உம்மைத்தொகைநிலைக்களத்துப் பிறந்த வன்மொழித்தொகையென்பார்க்குத் தகரமுஞாழலுங்கூடிய சாந்து பின்னர்த் தகரமுஞாழலுமாகாதவாறுபோல மெய்யுயிர்நீங்கிற்றன்னுருவாதல் பொருந்தாமையானும், துணங்கை என்பது மெய்ம்முதல் உயிரீறு மெய்ம்மயக்கமெனவும் வரகு என்பதுயிர்த்தொடர்மொழிக்குற்றியலுகரமெனவுங்கொள்வதன்றி, உயிர்மெய்முதல் உயிர்மெய்யீறு உயிர்மெய்மயக்கம் உயிர்மெய்த்தொடர்மொழிக்குற்றியலுகரமெனக் கொள்ளாமையின் ஒற்றுமைநயம்பற்றியொன்றென்பதனாலொருபயனின்மையானும், மெய்களெல்லாம் உயிர்வந்தொன்றாது தனித்துநின்றவழியே மாத்திரைகொள்ளவுமெழுத்தெண்ணவும்படுமென்பது அவற்றியல்பாகலின் அதுபற்றி யொன்றெனல்வேண்டாமையானும், அவ்வியல்பறிந்துகோடற்குத் தனித்துநின்ற மெய்யையொற்றெனவும் புள்ளியெனவும் உயிரோடு கூடிய மெய்யை உயிர்மெய்யெனவுஞ் சிறப்புப்பெயரிட்டானுதலாசிரியர்கருத்தாகலானும், உயிரோடு கூடிய விடத்து வரிவடிவு வேறுபடுதலின் அதுபற்றிப் "புள்ளி யில்லா வெல்லா மெய்யும்" எனமெய்மேல் வைத்துச் சூத்திரஞ்செய்து வடிவெழுத்திலக்கணங் கூறினாரன்றி ஒலியெழுத்திலக்கணம் வேறுபடக் கூறாமையானும், அளபெடை சார்பெழுத்தென வேறாகாமை முன்னர்க்காட்டப்பட்டதாகலானும், ஐகாரக்குறுக்கமுதலியன ஒருகாரணம்பற்றிக் குறுகினவாகலிற் சிறுமரம் பெருத்துழியும் பெருமரஞ்சிறுத்துழியும் வேறோருமரமாகாதவாறுபோல வேறெழுத்தெனப்படாவாகலானும், வடநூலாரும் வடவெழுத்துள் உயிரெழுத்தினிறுதிக்கண் வைத்தவிரண்டும் ஒற்றெழுத்தினிறுதிக்கண் வைத்தவிரண்டுமாகிய நான்கெழுத்தும் வல்லெழுத்தின்முன் மெல்லெழுத்து வந்து மயங்குழி அவ்வவ்வல்லெழுத்தோடொப்ப விடையேதோன்றுமெனப்பட்டவியமவெழுத்துமென்னும் இவைமாத்திரையே சார்பெழுத்தென வேறுகோடலன்றி உயிர்மெய் உயிரள

ஊண், தின், கோள் என்றாற்போல்வனவுஞ் செயப்படுபொருண்மையுண ர்த்தும் ஐகாரவிகுதி புணர்ந்து கெட்டு, முதனீண்டு நின்றன. திரை, நுரை, அலை, தளிர், பூ, காய், கனி என்றாற்போல்வன வினைமுதற்பொருண்மையுணர் த்தும் இகரவிகுதி புணர்ந்து கெட்டு நின்றன. "கெடுவாக வையாது" என்பு ழிக் கெடுவென்பது புடைபெயர்ச்சியையுணர்த்தாந் தல்விகுதி கெட்டு நின்றது. கேடென்பது அவ்வாறாய் முதனீண்டு நின்றதெனக் கொள்க. ஏனையவுமிவ்வா றேயேற்றபெற்றியறிந்து முடித்துக்கொள்க. திரை, நுரை, அலை, தளிர் என்று ற்போல்வன விகுதிகுன்றி முதனிலைமாத்திரையாய் நிற்றல்பற்றி, இவற்றை முத னிலைவினைப்பெயரென வழங்குப. ஐகாரவிகுதி செயப்படுபொருண்மையுணர்த் துதல், நடவை, சேக்கை, உடுக்கை, தொடை, விடை என்றாற்போல்வனவற்று ள்ளும், இகரவிகுதி வினைமுதற்பொருண்மையுணர்த்துதல், சேர்ந்தாரைக்கொல் லி, நூற்றுவரைக்கொல்லி, நாளோதி, நூலோதியென்றாற்போல்வனவற்றுள் ளுங்காண்க. இவ்விகுதிகள் சிறுபான்மை பிறபொருளுணர்த்தியும் வரும். வட நூலாரும் வினைப்பெயர்விகுதிகள் கூறியநியமந்தப்பிப் பிறபொருளுணர்த்தியும் வருமெனக் கொள்வர். உடுக்கையென்பது உடுக்கப்படும் பொருளையுணர்த்துங் கால் ஐகாரவிகுதித்தென்றும், உடுத்தலெனப் புடைபெயர்ச்சியையுணர்த்துங் கால் கைவிகுதித்தென்றுந் தெரிந்துணர்ந்துகொள்க.

அற்றேல், இவ்வொருமொழிமுடிபிலக்கணம் ஆசிரியர் கூறாமை குன்றக் கூறலாம் பிறவெனின்;—இந்திரனுக்குப் பிருகற்பதி இவை வழு இவை வழுவில் லனவென வடமொழிகளைத் தனித்தனியெடுத்தோதலுற்றார்க்குத் தெய்வயாண் டிலாயிரம் யாண்டு சென்றது சென்றுஞ்சொற்கண்முடிந்திலவென மாபாடிய த்துளாசிரியர் பதஞ்சலியாரெடுத்தோதினர். தமிழ்மொழியுமவ்வாறு பெருகிக் கிடத்தலின், அவற்றை இவை வழு இவை வழுவில்லனவெனத் தனித்தனியெ டுத்தோதப் புகின், முடிவுபெறாது. ஆசிரியருக்கொருவாற்றான்முடிவு பெறினும், சின்னாட்பல்பிணிச்சிற்றறிவினோர் அவற்றைக் கற்பதற்கேயாயுள் போதாவாம். ஆகவே, அவற்றைக் கற்றுப் பலருடன் பயின்று பிறர்க்குரைத்துக் கல்விநிரப்பு மாறில்லையாகலான், அவ்வாறு கூறாது, சிலவற்றைப் பொதுவிதியானும், சிலவற் றைச் சிறப்புவிதியானும், சிலவற்றையெடுத்தோத்தானும், சிலவற்றையிலேசா னும், சிலவற்றைப் புறனடையானும், சிலவற்றையுத்திவகையானுமுணர்ந்துகொ ள்ளுமாறு தொகுத்து நூல்செய்தாராசிரியராகலின், ஆகாதென்க.

அற்றேலஃதாக; நட வா முதலிய முதனிலைகளை உரிச்சொலென்றதென்னை? நடத்தலைச்செய்தானென உருபேற்றுநிற்றலிற் பெயர்ச்சொல்லேயாம், அஃதல் லாக்கால் வினையுணர்த்துதலின் வினைச்சொல்லெனப்படுமாலோவெனின்;—அறி யாது கடாயினாய். என்னை? "எல்லாச் சொல்லும் பொருள்குறித் தனவே" யா க, அவற்றைப் பெயர்வினையிடையுரியெனப் பாகுபாடு செய்தது உயர்திணையஃ றிணையென்றற்றொடக்கத்தனபோலப் பொருள்வேறுபாடுபற்றிக் கருவிசெய்தற் பொருட்டன்றே. அவற்றுட்குறிப்பும் பண்பும் இசையும்பற்றி வருவனவெல்லா மொருதிகரனவாக அவற்றுட்சிலவற்றையுரிச்சொல்லெனவும் சிலவற்றை வே றுசொல்லெனவுங் கோடல் பொருந்தாமையின், குறிப்பும் பண்பும் இசையும் குணப்பண்புந் தொழிற்பண்புமெனவிரண்டாயடங்கும். பொருளிடங்காலஞ்சி னையென்னுநான்கும் பொருளெனவொன்றாயடங்கும். தொழிற்பண்பு வினைமு

தலிய காரகங்களாற்புடைபெயருங்கால் அது வினையெனப்படும். இங்ஙனமாகலிற் பொருளையுணர்த்துஞ்சொற் பெயர்ச்சொல்லெனவும், குணப்பண்புந்தொழிற்பண்புமாகிய பொருட்பண்பையுணர்த்துஞ்சொல் உரிச்சொல்லெனவும், பொருட்புடைபெயர்ச்சியாகிய தொழிற்பண்பின்காரியத்தையுணர்த்துஞ்சொல் வினைச்சொல்லெனவும், பொருளையும் பொருளது புடைபெயர்ச்சியையுந் தம்மானன்றித் தத்தங்குறிப்பானுணர்த்துஞ்சொல் இடைச்சொல்லெனவும், பகுக்கப்பட்டன. எல்லாம் பொருளென்றற்கோரோவழியுரிமையுடைமையின், அதுபற்றிப் பண்புந்தொழிலும் பொருளெனவும்படுமாகலின், அவற்றையுணர்த்துமுரிச்சொல்லும் ஒரோவழிப் பெயர்ச்சொல்லெனப்படும்; இடைச்சொல்லுமொருவாற்றாற்பெயரேயாம். இக்கருத்தேபற்றியன்றே ஆசிரியர் "சொல்லெனப் படுப பெயரே வினையென்—றாயிரண் டென்ப வறிந்திசி னோரே." எ-ம். "இடைச்சொற் கிளவியு முரிச்சொற் கிளவி—மவற்றுவழி மருங்கிற் றோன்று மென்ப." எ-ம். இவ்வாறு சூத்திரஞ்செய்ததூஉமெனக் கொள்க.

பெயர், பொருள் என்பனவொருபொருட்கிளவியாகலின், பொருளையுணர்த்துஞ்சொற் பெயர்ச்சொல்லெனப்பட்டது. பொருட்குப் பண்பு உரிமை பூண்டுநிற்றலின், அதனையுணர்த்துஞ்சொல் உரிச்சொல்லெனப்பட்டது. வினையென்பது பலபொருளொருசொல்லாய்த் தொழிற்பண்பினையும் அதன்காரியமாகிய வினைநிகழ்ச்சியையுமுணர்த்தும். அவற்றுட்டொழிற்பண்பையுணர்த்துஞ்சொல்லுரிச்சொல்லெனவடங்கினமையின், ஏனைக்காரியமாகிய புடைபெயர்ச்சிவினையையுணர்த்துஞ்சொல் வினைச்சொல்லெனப்பட்டது. பொருளையும் பொருளது புடைபெயர்ச்சியையுந் தம்மானன்றித் தத்தங்குறிப்பானுணர்த்துஞ்சொற்கள் பெயர்ச்சொல் வினைச்சொற்களுமாகாது அவற்றின் வேறுமாகாது இடைநிகரனவாய் நிற்றலின், இடைச்சொல்லெனப்பட்டன. இது பாலைத்திணையை நடுவுநிலைத்திணையென்றதுபோலக் கொள்க.

பொருட்புடைபெயர்ச்சியாவது பொருட்பண்பின் புடைபெயர்ச்சியெனவே கொள்க. புடைபெயர்ச்சியெனினும் வினைநிகழ்ச்சியெனினுமொக்கும். இந்நால்வகைச்சொற்களுள்ளும் பண்புணர்த்துவனவாகிய உரிச்சொற்கள் பலவென்க. அற்றாகலினன்றே, ஆசிரியர் "வெளிப்படு சொல்லே கிளத்தல் வேண்டா—வெளிப்பட வாரா வுரிச்சொன் மேன" எனச் சிலவற்றையெடுத்தோதி, இவ்வாறு வருவனவும் பலவுள அவையெல்லாமீண்டுக் கூறப் புகின் முடிவுபெறாவென்னுங்கருத்தாற் "பன்முறை யானும் பரந்தன வரூஉ—முரிச்சொல்லெல்லாம்." எ-ம். "இனைத்தென வறியும் வரம்புதமக் கின்மையின்." எ-ம். "கிளந்தவற் றியலாற் பாங்குற வுணர்தல்." எ-ம். கூறியொழிந்தானென்பது. இடைச்சொற்கிவ்வாறு கூறாமையுமறிக. இப்பெற்றியறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே கூறுப.

நட வா முதலிய முதனிலைகளுந்தொழிற்பண்பையுணர்த்துஞ்சொற்களாகலின், உரிச்சொல்லேயாமெனவுணர்க. அஃதேல், நடந்தானென்புழி நடத்தலைச்செய்தானெனவுருபு விரிந்தவாறென்னையெனின்;—அற்றன்று, நடந்தானென்பதொருமொழித்தன்மைப்பட்டு நிற்றலின். அது நடவைத்தானெனத் தன்சொல்லாற்பிரித்துக்காட்டப்படாமையின், நடத்தலைச்செய்தானெனப் பிறசொல்லாற்காட்டி முடிக்கப்படும். நடவென்பது தல்லென்னும் பகுதிப்பொருள்விகுதி

பெற்றவழிப் பெயர்ச்சொல்லாமாகலின், ஆண்டுருபேற்றலமையுமென்க. வட
நூலாரும் பிரியாத் தொகையைப் பிறசொல்லாற்பிரித்துக் காட்டுகவென்பர்.
இன்னும் விரிப்பிற்பெருகுமாகலானமைக.

அற்றேல் அஃதங்ஙனமாக; பாலைத்திணை நடுவுநிலைத்திணையென்றுயவாறென்
னையெனிற் கூறுதும்:—ஆசிரியர் யாதானுமோர்காரணம்பற்றியே குறியிட்டாளு
வதல்லது வட நூலார்போலக் காரணம்பற்றாதுங்குறியிட்டாளுதல் யாண்டுமின்
மையானும், ஆட்சி நோக்கிய குறியெனிற் குறியீடெல்லாமாட்சிப்பொருட்டே
யாகலின் ஆட்சி நோக்கிக் குறியீடு குறியீடு நோக்கியாட்சியென ஒன்றனையொ
ன்றுபற்றுதலென்னுங்குற்றமாமாகலின் ஆட்சிநோக்கிய குறியென்பது பொ
ருந்தாமையானும், "நடுவுநிலைத் திணையே நண்பகல் வேனிலொடு—முடிவுநிலை
மருங்கின் முன்னிய நெறித்தே." என்புழி நடுவுநிலைத்திணையென்னுஞ்சொல்லே
தன்காரணமினிது விளக்கிநிற்றலானும், அது நடுவுநிற்றல்காரணத்தாற்பெற்ற
பெயரொன்பது பெற்றும். ஏனைநாற்றிணையுமுறையானே கூறி இறுதிக்கணோது
தலான் இஃதவற்றின் வேறென்பது விளங்குதலானும், எஞ்சிநின்றது பாலை
யேயாகலானும், புறப்பொருள் கூறுங்கால் "வாகை தானே பாலையது புறனே"
என நடுவுநிலைத்திணைகூறுந்தானத்திற் பாலையெனக் குறியிட்டாளுதலானும், பா
லைத்திணை நடுவுநிலைத்திணையென்பன ஒருபொருட்கிளவியென்பதூஉம் பெறப்
பட்டது. படவே, அஃதெவற்றினடுவுநிற்பதென்றவாவுங்கால், எண்ணுமுறை
மைக்கணடுவுநிற்பதென்றல் பொருந்தாது, முதற்பொருண்முறைபற்றி முல்லை
முதலாக வைத்தெண்ணினார், உரிப்பொருண்முறைபற்றியும் புறப்பொருண்மு
றைபற்றியுங் குறிஞ்சிமுதலாக வைத்தெண்ணப்படும், அம்முக்கூற்றெண்ணுமு
றைமையினும் பாலைத்திணை நடுவுநிற்பதன்றாகலின். இனியேனைநால்வகையுரிப்
பொருள்களினும் இடையிடையே பிரிவு நிகழ்தலின், அதுபற்றி நடுவுநிலைத்தி
ணையென்றாரெனின்;—புணர்ச்சியும் அவ்வாறிடையிடை நிகழ்தல்பற்றிக் குறிஞ்
சியுநடுவுநிலைத்திணையெனல்வேண்டுமாகலானும், நடுவணதாகிய நண்பகற்காலந்
தனக்குக் காலமாதல்பற்றி அங்ஙனங்கூறினாரெனின், நடுவணதாகியவிடையா
மந் தனக்குக் காலமாதல்பற்றிக் குறிஞ்சியுமவ்வாறு கூறப்படுமாகலானும், பு
ணர்தற்குமிருத்தற்குமிடையே பிரிவுவைத்தல்பற்றிக் கூறினாரெனின், இருத்தலி
ரங்கலும் அவ்வாறாகலின், அதுபற்றி முல்லை நெய்தல்களும் அவ்வாறு கூறப்படு
மாகலானும், உலகியற்பொருளாகிய அறம்பொருளின்பங்களுள் நடுவணதாகிய
பொருட்குத் தான் காரணமாதல்பற்றி யங்ஙனங்கூறினாரெனின், பரத்தையிற்
பிரிவு ஓதற்பிரிவுபோல்வன ஏனையவற்றிற்குங்காரணமாகலிற் பொருண்மாத்தி
ரைக்கே காரணமென்பதுபடாமையானும், அங்ஙனமுரைப்பனவெல்லாம் போ
லியென்றொழிக. மற்றென்னையோ காரணம்பற்றிக் குறியிட்டவாறெனின்;—
"நடுவ ணைந்திணை நடுவண தொழியப்—படுதிரை வையம் பாத்திய பண்பே."
என நிலம்பகுத்தோதுங்கால் நடுவணதெனக் குறியிட்டாராகலின், அங்ஙனம்
பகுக்கப்படுநிலங்களுமாகாது அவற்றின் வேறுமாகாது தனக்குரிய நிலம் நடு
நிகர்த்ததாய் நிற்றல்பற்றி நடுவுநிலைத்திணையெனக் குறியிட்டாளுதலே ஆசிரிய
ர்கருத்தென்க. அங்ஙனமாதல் "முல்லையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் றிரிந்து—
நல்லியல் பழிந்து நடுங்குதுய ருறுத்துப்—பாலை யென்பதோர் படிவங் கொள்
ளும்." என்பதனானுமுணர்க. இங்ஙனங்குறியிட்டமையிற் பாலைக்கு நிலமுண்

டென்பதூஉம், அதனையேனைநிலங்களின் வேறாக வைத்துப் பகுத்தெண்ணுதன் மரபன்றென்பதூஉம், ஆசிரியர்கருத்தாதலுணர்ந்துகொள்க. இவ்வுண்மையுணராதார் பாலைசான்றசுரம் நானிலத்துளடங்காதென வேறுவைத்தெண்ணி, ஆசிரியரோடு மாறுகொண்டு, நிலமைந்தெனத் தமக்கு வேண்டியவாறே கூறுப.

அஃதங்ஙனமாக; முல்லை முதலாக வைத்தெண்ணியது முதற்பொருண்முறைபற்றியென்றதென்னை? காடுறையுலகமுதல்வைத்தெண்ணுதலின் நிலமுதற்பொருள்கூறியதே. நிலமுறைபற்றியன்று. இனிக்காலமுதற்பொருளிரண்டனுட்பெரும்பொழுது ஞாயிற்றிற்குரிய சிங்கவோரைமுதல்வைத்தெண்ணுதல் முறையாயினும், திணைகள் ஒன்றும் பலவும் பெரும்பொழுது பெறுதலின், அம்முறைபற்றி முறைகோடல் பொருத்தமன்று. சிறுபொழுது காமத்திற்குச் சிறந்த விராக்காலத்தின் முற்கூறு முதல்வைத்தெண்ணியது முறையாயினும், எற்பாடாகிய பின்பகலையிறுதிக்கண் வையாமையின், அதுவுமுறைபற்றிக் கூறியதன்று. இங்ஙனமாகலானும், வேறுகாரணமின்மையானும், தலைவன் பிரிந்துழித் தலைவியாற்றியிருத்தல் கற்பாகலின், இல்லறத்திற்குக் கற்புச் சிறந்தமைபற்றி முல்லைமுதல்வைத்தெண்ணினாரெனவே கோடுமெனின்;—அது பொருந்தாது, ஏனைத் திணைகள் அவ்வாற்றான் முறைபெறாமையானும், கந்தருவவழக்கிற்கற்பினுங் களவு சிறந்ததாகலானுமென்பது. இனி நிலம்பற்றியும் பெரும்பொழுதுபற்றியுமுறைகோடல் சாலாதாயினும், சிறுபொழுதுபற்றி முறைகோடல் சாலுமென்க. ஆண்டெற்பாடென்றது நாள்வெயிற்காலையேயாம். படுதல் உண்டாதலென்னும் பொருட்டு. இப்பொருள்காணாதார் எற்பாடுபின்பகலென மயங்கிக் கூறுப. "இலமென் கிளவிக்குப் படுவரு காலை" "இலம்பா டொற்கமா யிரண்டும் வறுமை" என்னுஞ்சூத்திரங்களின் நச்சினார்க்கினியாரும் படுதல் உண்டாதலென்றுரைத்தவாறு காண்க. எனவே, எற்பாடென்றது ஞாயிற்றினுதயமென்றவாறாயிற்று. தலைவன் பிரிந்துழித் தனித்திருந்த தலைவி இராக்காலமுழுவதுங்கொன்னே கழிந்தமைபற்றி இரங்குதற்குரிய காலம் அதுவாமென்பார் "எற்பாடு-நெய்த லாதன் மெய்பெறத் தோன்றும்" என்றார். இனியிவ்வாறன்றி, வைகுறுவிடியலென்னும் வினைத்தொகையை வைகுறுவும் விடியலுமென உம்மைத்தொகையாக்கி, வைகறையை வைகுறு வெனவும் நாள்வெயிற்காலையை விடியலெனவுங்கொண்டு, இவ்விரண்டுமருதத்திணைக்குரியனவென்றும், பின்பகலையெற்பாடெனக்கொண்டு அது நெய்தற்குரித்தென்றும், இங்ஙனஞ்சிறுபொழுதறுவகைப்படுமென்றுமுரைப்பாருமுளர். "காலையும் பகலுங் கையறு மாலையு—மூர்துஞ் சியாமமும் விடியலு மென்றிப்—பொழுதிடை தெரியிற் பொய்யே காமம்" என்னுங்குறுந்தொகைப்பாட்டினுட் சிறுபொழுதைந்தே கொண்டமையானும், பகலெனவே பின்பகலுமடங்குமெனின் அதுபற்றி முன்பகலுமடங்குமென்றொழியாது காலையை வேறு கூறினமையின் அது கருத்தன்றாகலானும், ஆண்டும் வைகறையினையே விடியலென்றமையிற் காலையை விடியலென்றல் பொருந்தாமையானும், இதனானே "விடியல்வெங்கதிர்காயும்" என்புழி விடியற்பின்னர்த்தாகிய வெங்கதிரென்பதே பொருளாமாகலானும், விடிதல் இருள்புலர்தலென்னும் பொருட்டாகலின், விடியல், புலரி, வைகறை என்பனவொருபொருட்கிளவியாகலானும், "ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங்—கூடி முயங்கப் பெறின்." என்பவாகலி

ன் ஊடலிறுதிக்கட்கூடலொருதலையென்பது பெறப்படுதலின், கற்புக்காலத்து நாள்வெயிற்காலையிற் புணர்தன்முறையன்மையின் அக்காலத்தினூடல்செல்லாமையானும், அடிசில்கைதொட்டபின்னர்ப் பயமின்றிக் கழியும் பின்பகல் புராணக்கேள்வி முதலியவற்றானுதல் விளையாட்டுமுதலியவற்றானுதல் பொழுதுபோக்கப்படுவதல்லது விதிக்கப்படுங்கருமமொன்றற்குமுரித்தன்மையின், அதனையொன்றாக வைத்தெண்ணிச் சிறுபொழுதறுவகைத்தென்றல் பொருந்தாமையானும், ஆசிரியர் முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தல் பாலையென முறைசெய்தற்கேது மாலை யாமம் வைகறை காலை நண்பகல் என்னுஞ்சிறுபொழுதின்கிடக்கைமுறையேயன்றி வேறின்மையானும், ஏனைத்திணைகட்குச் சிறுபொழுதொரோவொன்றேயாகலின், மருதமாத்திரைக்கிரண்டுகோடல் பொருந்தாமையானும், அஃதுரையன்றென மறுக்க. வைகுறுவிடியல் இராப்பொழுது தன்னோடு கழிவுறுதற்கேதுவாகிய விடியலென்க. "விளம்பழுங் கமழுங் கமஞ்சூழ் குழிசி" என்னுநற்றிணையுள் வைகுறுபுலர்விடியல் என்றதுமப்பொருட்டு. அற்றைநாட்பொழுது தன்னெல்லையோடறுதல்பற்றி வைகறையெனவும்படும். வைகுதல் கழிதலென்னும் பொருட்டு. "ஆடலின்னரவமும்" என்னுஞ்செய்யுளின் நச்சினார்க்கினியாரும் "வைகறூஉம்வைகின்றே" என்பதற்கு நாடோறுங்கழியாநின்றதெனப் பொருளுரைத்தார். இவ்வாறன்றி மாலையுமிடையாமமுங்கழியுந்துணையும் அக்கங்குல் வைகுறுதலின் வைகுறுவாயிற்றென்பார்க்கு, ஏனைப்பொழுதுகளுந் தமக்கு முன்னுளவாகிய பொழுதுகள் கழியுந்துணையுந் தாம் வைகுறுதலின் அவையுமப்பெயர்பெறுவான்செல்லுமென்றொழிக. பெரும்பொழுதாறென்றார்க்குச் சிறுபொழுதுமாறென்றலே பொருத்தமுடைத்தெனின்;—அங்ஙனங்கூறுவார்க்கு, மருதநெய்தல்கட்குப் பெரும்பொழுதெல்லாமுரியவென்றார்க்குச் சிறுபொழுதுமெல்லாமுரியவென்றல் பொருத்தமுடைத்தெனல்வேண்டுதலின், அது கடாவன்றென விடுக்க.

உரிச்சொல்லியல்புளங்கொளற்பொருட்டு நால்வகைச்சொற்களுந்தெரிக்கவுற்றுழி, இடைச்சொல்லென்றதன் காரணங்கூறியதற்கெடுத்துக்காட்டிய புகுந்து, இத்துணையும் விரிந்ததென்றுணர்க. இவ்வாறாகலின், எழுத்தென்றதற்கீண்டுக்கூறியதே முடிபெனக்கொள்க.

'எழுத்து + எனப்படுப = எழுத்தெனப்படுப.'

இனியாசிரியர் "நூறென் கிளவி யொன்றுமுத லொன்பாற்—கீறுசினை யொழிய வினவொற்று மிகுமே." எ-ம். "ஆறன் மருங்கிற் குற்றிய லுகர—மீறுமெய் யொழியக் கெடுதல் வேண்டும்." எ-ம். நூறென்னுமெண்முன்னுமாறென்னுமெண்முன்னும் முறையே ஒன்றுமுதலியவெண்களும் ஆயிரமும் வந்து புணரிற்குற்றியலுகரங்கெட நின்றவொற்றின்மேல் உயிர்வந்தொன்றி முடியுமென்றார். எனவே, ஒன்றினமுடித்தலென்பதனால் ஏனைக்குற்றியலுகரவீறும் உயிர்முதன்மொழி வந்து புணர்வுழிக் குற்றியலுகரங்கெட்டு நின்றவொற்றின்மேல் உயிர்வந்தொன்றி முடியுமென்பதூஉம் பெறப்பட்டதாகலின், ஈண்டுமவ்வாறே குற்றியலுகரங்கெட நின்ற தகரவொற்றின்மேல் எகரவுயிர்வந்தொன்றி எழுத்தெனப்படுபவென முடிந்தது.

அஃதேல், நாகரிதென்புழி முன்னர்க்குற்றுகரவோசையும் பின்னருயிரோசையும் பெற்று அவ்விரண்டுங்கூடிநின்றல்லது அப்பொருளுணர்த்தலாகாமையின், குற்றியலுகரத்திறுதிமுன்னும் புள்ளியீற்றுமுன்போல உயிர்முதன்மொழி வந்தால் அவ்வுயிரேறிமுடியுமென்றுமோவெனின்;—என்னும். என்னை? அங்ஙனங்கூறுவார்க்குக் கதவழகிது கனவழகிது என்புழியும் முன்னர் முற்றுகரவோசையும் பின்னருயிரோசையுங்கூடியல்லது அப்பொருளுணர்த்தலாகாமையின், அவற்றையுமுற்றுகரத்தின்மேலுயிரேறி முடிந்ததெனக் கூறல்வேண்டும், அவ்வாறன்றி முற்றுகரங்கெடநின்றவொற்றின்மேல் உயிரேறிமுடியுமென்பஃதே எல்லார்க்குமொப்ப முடிந்ததாகலானும், குற்றியலுகரத்திற்குமுயிரென்னுங் குறியீடு கொண்டமையின் ஒற்றின்மேலன்றி உயிரின்மேலுயிரேறுதல் பொருந்தாமையானும், நாகரிதென்புழி இதழ்சிறிது குவிதலாகிய முயற்சி ஆண்டுப் பெறப்படாமையிற் குற்றியலுகரவோசை ஆண்டுண்டென்றல் பொருந்தாமையானும், "ஆறன் மருங்கின்" என்றற்றொடக்கத்துச் சூத்திரங்களோடு முரணுதலானும், யகரம் வருவழியிகரங்குறுகி யுகரத்தின்மேலேறி முடியுமென்றது "இகரங் குறுகு—முகரக் கிளவி துவரத் தோன்றாது" என்றாராகலானுமென்பது. இங்ஙனங்கூறியவாசிரியர்கருத்து நோக்காது, யாம் பிடித்ததே சாதிப்பேமென்னுங்கருத்தாற் "புள்ளியொடு நிலையல்" என்பதனோடு மாட்டெறிந்து "குற்றிய லுகரமு மற்றென மொழிப" எனப் புணரியன்முதற்கட்கூறிய சூத்திரத்தினைப் "புள்ளியீற்றுமு னுயிர்தனித் தியலாது" எனவவ்வியலினிறுதிக்கட்கூறிய சூத்திரத்தோடு மாட்டெறிந்து பொருள்கூறி, ஆருயிரம் நூற்றொன்று முதலியவற்றிற்குஞ் சூத்திரக்கிடக்கைமுறை நோக்காது குற்றியலுகரத்தைப் புள்ளியீற்றோடு தாங்கண்மாட்டெறிந்ததற்கேற்பவே பொருளுரைத்தார் மாட்டேற்றுமுறைமையுணராத உரையாசிரியரையுள்ளிட்டோரெனவுணர்க. இன்னும் "அவற்றுண் மெய்யீறெல்லாம்" என்னுஞ்சூத்திரத்துள் அவ்வீற்றின்மெய் உயிர்முதன்மொழிவந்தால் அஃதேறவிடங்கொடுத்து நிற்குமென்பதூஉங் கூறினாராயிற்றெனவுரைத்தார். இச்சூத்திரத்தாலிவ்விதியுங்கூறினாராயிற்றேல், "புள்ளியீற்றுமுன்" எனச்சூத்திரஞ்செய்தது கூறியது கூறலென்னுங்குற்றந்தங்குதற்கோவெனக் கூறி மறுக்க.

‘எனப்படுப.’

இனி எனப்படுப என்பது என்னென்னுமுதனிலைமீதே செயப்படுபொருண்மையுணர்த்தும் படுவென்னும் விகுதியும் அகரச்சாரியையும் வந்து புணர்ந்து, எனப்படு என நின்றவழி, அதுவுமுதனிலைத்தன்மைப்பட்டு, மேல்வரும் அகரவிகுதியும் பகரவிடைநிலையும் பெற்று, எனப்படுப என முடிந்த பலவறிசொல்.

அற்றேல், எனவென்னுஞ்செயவெனெச்சம் படுபவென்னும் வினைகொண்டு முடிந்ததென்றற்படுமிழுக்கென்னையெனின்;—அறியாது கடாயினாய். செயவெனெச்சம் நிகழ்காலத்தின்கண் இது நிகழாநிற்க இது நிகழ்ந்ததென்னும் பொருட்டாயும், இறந்தகாலத்திற் காரணப்பொருட்டாயும், எதிர்காலத்திற் காரியப்பொருட்டாயும் வரும். அங்ஙனமிருவினைப்பொருடாராது தொழிலுறுவதாகிய வொருவினைப்பொருளே தந்துநிற்பதொன்றாகலானும், இருவினையென்பார்க்குப் படுசொற்செயப்படுபொருளுணர்த்தாது வேறோர்வினையுணர்த்தல்வேண்டும் அது பொருந்தாமையானும், "இல்வாழ்வா னென்பான்" என்புழி எனப்படுவானென விரிந்தமையானும், யாங்கூறியதே முடிபெனவுணர்க.

செய்வித்தானென்புழியும், செய்வியென்றியல்பாயொருசொலின்மையிற் செய்யென்னுமுதனிலைமேல் ஏவற்பொருண்மையுணர்த்தும் விகரவிகுதி வந்து செயவியென நின்றவழி, அதுவுமுதனிலைத்தன்மைப்பட்டு மேல்வருமைம்பான் மூவிடங்கட்குரிய விகுதிகளும் முக்காலமுங்காட்டுமிடைநிலைகளும் பிறவிகுதிகளுமேற்று நிற்கும். எழுந்திருந்தான் எழுந்திட்டான் என்புழி இரு இடு என்பன பகுதிப்பொருள்விகுதியாய் முதனிலையோடியைதற்குரிய துச்சாரியை பெற்று எழுந்திரு எழுந்திடு என நின்றவழி, அவையும் முதனிலைத்தன்மைப்பட்டு, மேல்வரும் விகுதிமுதலியவேற்று நிற்கும். இஃதறியாதார் எழுந்திருந்தான் எழுந்திட்டான் என்புழி இருந்து இட்டு என்பனவே இடைச்சொல்லாமென்பர். எழுந்திருக்கின்றான் எழுந்திடுகின்றான் எனவேனைக்காலங்களோடு வருவழி இரு இடு எனவே வேண்டுதலின், ஈண்டுமவ்வாறே இறந்தகாலவிடைநிலையேற்று நின்றனவெனக் கொள்க. செய்துவிட்டான் செய்தொழிந்தான் என்புழி விடு ஒழி என்பன ஒருதலையென்னும் பொருட்கண் வந்த விகுதி. செய்துகொண்டானென்புழிக் கொள்ளென்பது வினைப்பயன் வினைமுதலைச்சென்றடைதலாகிய தற்பொருட்டுப்பொருட்கண் வந்த விகுதி. இதனை வடநூலார் ஆற்பனேபதமென்ப.

போக்கு, பாய்ச்சு, ஊட்டு, நடத்து, எழுப்பு, தீற்று எனபுழிக் குகரமுதலியன விப்பிப்பொருளின் வந்த விகுதி. உண்ணாநின்றான், உண்ணாகிடந்தான் உண்ணாவிருந்தான் என்புழி நில், கிட, இரு என்னுநிகழ்காலவிடைநிலைகளும் ஆகாரச்சாரியையும் புணர்ந்து, உண்ணாநில், உண்ணாகிட, உண்ணாவிரு என நின்றவழி, அவையுமுதனிலைத்தன்மைப்பட்டு, நிகழ்காலத்துள்ளுமுக்காலமுண்மையின் அவற்றிற்கேற்ற காலவிடைநிலைகளும் பாலிடங்காட்டும்விகுதிகளு மேற்று நிற்கும். இன்னுமிங்ஙனம் வேறுபடவருவனவெல்லாம் இவ்வாறேயேற்றபெற்றியறிந்து முடித்துக்கொள்க. இன்னுமிவற்றைக் கடாவிடைகளான் விரிப்பிற்பெருகுமென்றொழிக. இன்னோரன்ன விகுதிகளெல்லாம் முதனிலைத்தன்மைப்பட்டு மேல்வரும்விகுதி யேற்று நிற்குமென்பதே வடநூலார்க்குந்துணிபென்க. உய்த்துவிடும், காட்டிவிடும் என்றற்றொடக்கத்துச் சொற்களைப் பரிமேலழகியார் முதலாயினோர் ஒருசொல்லென்றதூஉமிக்கருத்தேபற்றியெனக் கொள்க.

எனப்படுப + அகரம் = ‘எனப்படுபவகரம்.’

எழுத்தெனப்படுபவகரமுதலென்புழி, வகரம் நிலைமொழியீற்றினும் வருமொழிமுதலினுநின்றவுயிர்களை உடம்படுத்தற்கு வந்த கருவியாகலின், அஃதுடம்படுமெய்யென்றாயிற்று. உடம்படுத்தலெனினும் உடன்படுத்தலெனினுமொக்கும். அஃது “உடம்பாடிலாதவர்வாழ்க்கை” என்பதனானுமறிக.

“உடம்படு மெய்யி னுருபுகொளல் வரையார்” எனவாசிரியர் பொதுப்படவோதினாரேனும், உயிர்களையுடம்படுத்தற்குரியன இடப்பிறவியான் அவ்வுயிரோடொத்தவிடையெழுத்தென்பதூஉம், அவற்றுள்ளுமொழிமுதற்கண் வருதற்குரியன யகர வகரங்களேயாகலின் அவையேயீண்டைக்கு வரப்பெறுமென்பதூஉம் தாமே விளங்கும். அவற்றுள்ளும், பெரும்பாலும் இ ஈ ஏ ஐ முன்னர் யகரமும், ஏனையுயிர்களின்முன்னர் வகரமும் வருமென்பது ஏற்புழிக்கோடலாற்பெறப்படும், “உடம்படு மெய்யே யகார வகார—முயிர்முதன் மொழி

வருஉங் காலை யான." என்பவாகலின். அங்ஙனம் வரும் யகர வகரங்களேயுடம்படுமெய்யெனப் பெயர்பெறுமென்க. "விண்வத்துக் கொட்கும் வண்ணத் தமரர்" என்புழி வகரமுடம்படாதவற்றையுடம்படுத்த வந்ததல்லாமையின், இன்னோரன்னவை உடம்படுமெய்யெனப் பெயர்பெறுமாறில்லையென்பது. இஃதிருமொழியுமுடம்படுத்தற்கு வருங்கருவியாகலின், ஆசிரியரிச்சூத்திரத்தைச் செய்கையோத்துட்கூறாது கருவியோத்துட்கூறினார். "புள்ளியீற்றுமுன்" "மெய்யுயிர்நீங்கின்" என்பனவும் வரிவடிவின்கணறிந்துகோடற்குச் செய்த கருவியாகலிற் கருவியோத்துள் வைக்கப்பட்டன. நாகரிதென்புழி ஒலியெழுத்தின்கட்படுஞ்செய்கை இதனோடியையாமையானும், கருவியோத்துட்புணர்மொழிச்செய்கை கூறுதல் பொருந்தாமையானும், மேற்கூறியவாற்றானும், "குற்றிய லுகரமு மற்றென மொழிப." என்பதற்கியாமுரைத்ததே பொருளென்பது தெற்றெனவுணர்க. இப்பெற்றியுணராதவுரையாசிரியர் நச்சினார்க்கினியார் "புள்ளியீற்றுமுன்" "மெய்யுயிர்நீங்கின்" என்பவற்றை ஒலியெழுத்தின்கட்படுஞ்செய்கையென மயங்கிக் "குற்றிய லுகரமு மற்றென மொழிப." என்பதனை இதனோடு மாட்டெறிந்ததூஉமன்றி, "உருவுரு வாகி யகரமோ டுயிர்த்தலு—மேனை யுயிரோ டுருவுதிரிந் துயிர்த்தலும்" என்புழி உயிர்த்தலென்பதற்கு ஒலித்தலெனப் பொருள்கூறினார். உருவுருவாகியுயிர்த்தலும் உருவுதிரிந்துயிர்த்தலும் புள்ளியுண்டாதலும் இலவாதலும் வரிவடிவிற்கேயன்றி ஒலிவடிவிற்கின்மையின், அவை போலியுரையென்க.

'அகரமுதல்;' 'னகரவிறுவாய்.'

இனி அகரமுதல் னகரவிறுவாயென்பன பண்புத்தொகைநிலைக்களத்துப்பிறந்தவன்மொழித்தொகை.

பண்புத்தொகைப்பொருள்படத் தொக்கவழி அஃதன்மொழித்தொகையாகாமையிற் பண்புத்தொகையிற்பிறந்தவன்மொழித்தொகையென்னாது பண்புத்தொகைக்கு நிலைக்களமாகிய சொல்லிற்பிறந்த தொகையென்பது விளக்கிய, தொல்லாசிரியரெல்லாம் பண்புத்தொகைநிலைக்களத்துப் பிறந்தவன்மொழித்தொகையென வழங்கியவாறு. பிறவுமன்ன.

அகரம் னகரம் என்பன பண்பல்லவாயினும், பண்புதொக்கதொகைபோல விசேடிப்பதூஉம் விசேடிக்கப்படுவதூஉமாகிய இயைபுபற்றி, இன்னோரன்னவையும் பண்புத்தொகையெனப்பட்டன.

அற்றேல், தொக்கவிருமொழிப்பொருளுந்தாராது புறமொழிப்பொருளைத்தருவது அன்மொழித்தொகையாகலின், அகரமுதல் னகரவிறுவாயென்புழி அன்மொழித்தொகையான அகரமும் னகரமுமொழித்து ஒழிந்தவிருபத்தெட்டுமே கொள்ளப்படும், அவ்வாறன்றி அவற்றையுமுடனெண்ணி முப்பஃதென்றனிரம்பாதாம் பிறவெனின்;—ஆகுபெயர் விட்டவாகுபெயரும் விடாதவாகுபெயருமெனவிருவகையாயவாறுபோல, அன்மொழித்தொகையும் விட்டவன்மொழித்தொகையும் விடாதவன்மொழித்தொகையுமெனவிருவகைப்படும். அவற்றுள் இது விடாதவன்மொழித்தொகையாகலினிரம்புமென்க. அகரவீறு புள்ளியீற்றுமுன் என்றாற்போல்வனவுமவை. பொற்றொடிபுகன்றாள் ஒண்ணுதலுண்டாள் என்பன விட்டவன்மொழித்தொகை. வடநூலார் விடாதவன்மொழித்தொகை

யைத் தற்குணசம்விஞ்ஞானவெகுவிரீகியென்றும், விட்டவன்மொழித்தொகை யை அதற்குணசம்விஞ்ஞானவெகுவிரீகியென்றுங்கூறுவர்.

அற்றேல், ஆகுபெயருமன்மொழித்தொகையுந்தம்பொருளுணர்த்தாது பிறிதுபொருளுணர்த்துதலானொக்குமாகலின், அவை தம்முள் வேற்றுமை யாதோ வெனின்;—ஆகுபெயர் ஒன்றன்பெயரானதனோடியைபுபற்றிய பிறிதொன்றனை யுணர்த்திநிற்பதொருமொழிக்கண்ணதாம்; அன்மொழித்தொகை இயைபுவேண்டா திருமொழியுந்தொக்க தொகையாற்றலாற் பிறிதுபொருளுணர்த்தி யிருமொழிக்கண்ணதாம். இவை தம்முள் வேற்றுமையென்க.

இருபெயரொட்டாகுபெயர் இருமொழிக்கண் வந்ததன்றோவெனின்;—அன்று. என்னை? வகரக்கிளவி, அதுவாகுகிளவி, மக்கட்சுட்டு என்னுமிருபெயரொட்டாகுபெயருள், வகரமும் அதுவாதலும் மக்களுமாகியவடைமொழிகள் கிளவி சுட்டென்னுமியற்பெயர்ப்பொருளை விசேடித்து நில்லாது, எழுத்துஞ் சொற்பொருளும் பொருளுமாகியவாகுபெயர்ப்பொருளை விசேடித்து நிற்ப, கிளவி சுட்டென்பனவேயாகுபெயராய் அப்பொருளையுணர்த்த, இருபெயருமொட்டிநிற்குமாகலின். இனிப் பொற்றொடியென்னுமன்மொழித்தொகையிற் பொன்னென்பது அவ்வாறன்மொழித்தொகைப்பொருளை விசேடித்து நில்லாது, தொடியினையே விசேடித்து நிற்ப, அவ்விரண்டன்றொகையாற்றலான் அன்மொழித் தொகைப்பொருளையுணர்த்துமாறுமறிக. இக்கருத்தேபற்றி மக்கட்சுட்டு முதலியவற்றைப் பின்மொழியாகுபெயரொன்பாருமுளர். இனி மக்கட்சுட்டென்புழி மக்களென்பதாகுபெயரான் மக்கட்கருத்தையுணர்த்திற்றென்பார்க்கு, அங்ஙனமுணர்த்திற்றேல், "பாணன் பறையன் றுடியன் கடம்பனென்—றந்நான் கல்லது குடியு மில்லை." என்புழிப் பாணன்முதலியனபோல மக்களென்பது ஆண்டஃறிணைச்சொல்லாதல்வேண்டும், வேண்டவே, அஃதலபிறவே எனவஃறிணைச்சுட்டுப்பெயராற்கூறுது, "அவரலபிற" என்றல் இணைவழுவாய் முடியுமாகலின், அஃதாசிரியர்கருத்தன்றென்றொழிக. மக்கட்பொருளெனவேயமையுமாயினும், அப்பொருட்குயர்திணையெனக் குறியிட்டதற்குக் காரணந்தோன்ற, மனத்தோ டாறறி வினரோ மக்களென மரபியலுட்கூறும்முயர்ச்சிபற்றி மக்களாகிய நன்குமதிக்கப்படும் பொருளென்பார் மக்கட்சுட்டென்றார். மக்களென்பது பொதுமையினீக்கிப் பொருளை விசேடித்து நிற்பச் சுட்டென்பது விடாதவாகுபெயராய் அப்பொருளினுயர்ச்சியுணரநிற்ப, இருபெயருமொன்றனையொன்று விசேடித்து இன்னதிதுவென வருமாறு காண்க.

இனிச் சேனவரையர் ஆகுபெயரு மன்மொழித்தொகையு மொன்றேயெனவும், இயற்பெயர் ஆகுபெயரெனப் பெயரிரண்டாயடங்கும்வழிப் பொற்றொடியென்பதொருபெயர்ப்பட்டது அதுவே யன்மொழித்தொகையாதலு முடைமையான் எச்சவியலுள்ளுங் கூறப்பட்டதெனவுங்கூறினர். அது வடநூல்விதியோடு முரணுதலானும், வடநூலோடு மாறுகொள்ளாமற்கூறலே ஆசிரியர் மேற்கோளென "அதனினியறல்" என்னுஞ்சூத்திரத்துத் தாமுங்கூறினராகலானும், அவர்க்கது கருத்தன்றென்க.

இன்னுமவர் சாத்தனதனை சாத்தனதனோடு என்புழிச் சாத்தனதென்பது தவ்விகுதியும் அகரச்சாரியையும் பெற்று உருபேற்று நின்ற பெயராகலின் ஆண்

டு அதுவெனவொன்றாக வைத்து ஆறனுருபென்றல் பொருந்தாதென்பதும் நோக்காது, உருபேற்றல் பெயர்க்கேயுரிய விலக்கணமென்பதும் நோக்காது, எச்சவியலுட்கூறுந் தொகைச்சொற்கணுருபுதொகுதல் ஈண்டுக்கூறுதற் கோரியைபின்றென்பதும் நோக்காது, இனமல்லவற்றையுடனெண்ணுதல் மரபன்றென்பதும் நோக்காது, "பிறிதுபிறிதேற்றலும்" என்பதற்கு ஆறனுருபு பிறிதோருருபை யேற்றலும் ஆறுருபுந்தொக்குநிற்றலும் வழுவாகாவென உரையாசிரியருரைத்தவாறேயுரைத்தார். இதுவுமவர் கருத்தன்று. இச்சூத்திரப்பொருள் முன்னர்க்கூறுதும், ஆண்டுக்காண்க. இன்னுமொரோவோரிடங்களிலிவ்வாறே மயங்கிக் கூறுவர். அங்ஙனமொரோவழி மயங்குதல்பற்றி அவரையிகழற்க, நச்சினார்க்கினியார் முதலியோர்போல யாம் பிடித்ததே சாதிப்பேமென்னுஞ் செருக்கால் யாண்டு மயங்காமையின். முக்குணங்களுமாறிமாறி வருதலின், அதுபற்றி யெனைத்துணை நுண்ணறிவாளரு மொரோவழி மயங்குதலியல்பென்க. இக்கருத்தேபற்றியன்றே "அரியகற் றாசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கா—லின்மை யரிதே வெளிறு." "குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுண்—மிகைநாடி மிக்க கொளல்." என்றார் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனாருமென்பது. இங்ஙனமாகலின், வடமொழியினும் ஆசிரியர்பாணினியார் தொல்லாசிரியர்சூத்திரங்களுட்சிலவற்றைத் தம்முடைய சூத்திரங்களாலெடுத்தோதி மறுத்து வேறுவிதி கூறுவர். அவர்சூத்திரங்களுட்சிலவற்றை ஆசிரியர் வரருசியாரெடுத்தோதி மறுத்து வேறுவிதி கூறுவர். அவ்விருவரையுமோரோரிடங்களிலாசிரியர்பதஞ்சலியாரெடுத்தோதி மறுத்துவேறுவிதிகூறுவர். அதுபற்றியவரிகழப்படாரென்க. அஃதேல், ஆசிரியரகத்தியனார் தொல்காப்பியனார் பதஞ்சலியார்முதலாயினாருமொரோவழியவ்வாறு மயங்கிக் கூறுபவாலோவெனின்;—அவர் தவத்தான்மனந்தூயராய் முக்குணங்களையுங்கடந்து இறைவனருள்பெற்றுடையராகலின், அன்னரல்லரெனவுணர்க. ஆறுபெயரும் வேறே அன்மொழித்தொகையும் வேறேயென்பதாசிரியர்கருத்தெனக் கொள்க.

'னகரவிறுவாய்.'

னகரவிறுவாயென்புழி இறுவாயென்பது வினைத்தொகைநிலைக்களத்துப்பிறந்தவன்மொழித்தொகையாய், இறுவாய்க்கணின்ற வெழுத்தை யுணர்த்திற்று. அதனை னகரம் விசேடித்து இன்னதிதுவென்பதுபட வருதலின், னகரவிறுவாயென்பது பண்புத்தொகைநிலைக்களத்துப் பிறந்தவன்மொழித்தொகையாதலறிக.

அற்றேல், வினைத்தொகையாவது "செய்யுஞ் செய்த வென்னுங் கிளவியின்—மெய்யொருங் கியலுந் தொழிற்றொகு மொழி" யாகலின், அது பெயர்ச்சொற்கொண்டு முடியாது வாயென்னுமிடைச்சொற்கொண்டு முடிதலமையாதாம் பிறவெனின்;—இடைச்சொல்லெல்லா மொருவாற்றாற் பெயரெனப்படுமாகலினமையுமென்க. "வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை" "நினைத்தொறுங் காண்டொறும் பேசுந்தோறு மெய்போதும்" என்றாற்போல்வனவுமிவ்வாறே கொள்க.

அகரம்+முதல்='அகரமுதல்.'

னகரம்+இறுவாய்='னகரவிறுவாய்.'

அகரமுதல் னகரவிறுவாய் என்புழி, இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகையெல்லாம் வேற்றுமைவழியோடொக்குமாகலின், "துவரக்கெட்டு" என்பதனான்

மகரங்கெட்டு, "நின்ற சொன்மு னியல்பா கும்மே" என்பதனுனியல்பாய் முடிந்தன.

முதல்+னகரம்='முதனகரம்.'

அகரம் னகரமெனக் கரச்சாரியை பெற்றவழிச் சொற்றன்மையெய்திநிற்றலின், ஆண்டுநின்ற முதலென்பதன் லகரம் "நெடியதன்முன்னர்" என்னுஞ்சூத்திரவிதி "குறுமையுநெடுமையும்" என்பதனாற் பெற்றுக் கெட்டது.

அற்றேல், மொழிக்குமுதலாமெழுத்துக்கள் வந்து புணர்வுழிப்படுஞ்செய்கையன்றே ஈண்டுப் பெறப்படுவது, னகரமொழிக்கு முதலாவதன்மையின், அது வந்து புணர்வுழிச் செய்கைப்படுமாறென்னையெனின்;—அற்றன்று: மொழிக்கு முதலாகாதனவுஞ்சொற்றன்மையெய்திப் புணர்ந்தவழி மொழிக்குமுதலாமெழுத்துப் புணர்வுழிப்படுஞ்செய்கை செயப்படுமென்று கோடற்கன்றே, ஆசிரியர் "முதலா வேன தம்பெயர் முதலும்." எனக் கருவிசெய்தானென்க. அஃதேல், "வல்லெழுத் தியையின் டகார மாகும்" என்புழியும் "மன்னுஞ்சின்னும்" என்னுஞ்சூத்திரவிதியால் னகாரம் றகாரமாகல்வேண்டுமெனின்;—றகரமுன்னர் டகரமயங்காமையின், வேண்டாவாயிற்றென்க. அற்றேல், னகரமுன்னர் டகரமயங்கியவாறென்னையெனின்;—அது "தம்மியல் கிளப்பி னெல்லாவெழுத்து—மெய்ந்நிலை மயக்க மான மில்லை." எனக் கருவிசெய்தமையான், மயங்கிப் புணர்ந்ததென்க. இச்சூத்திரத்திற்கிதுவே பொருளாதல் உரையாசிரியருரையானுணர்க. அற்றேல், றகரமுமவ்வாறு மயங்குகவெனின்;—அற்றன்று: செய்கையெய்தாதியல்பாய் வருவனவற்றிற்கே "தம்மியல்கிளப்பின்" எனக் கருவிசெய்தானென்பது. அங்ஙனமல்லாக்கால், இவை மயங்கும் இவை மயங்காவென முற்சூத்திரங்களால் வரையறுத்துக் கருவிசெய்தது பயனின்றாய் முடியுமென்க.

'முப்பஃது.'

இனி முப்பஃதென்பதனை "ஒன்றுமுத லொன்பா னிறுதி முன்னர்" "மூன்று மாறும்" "மூன்ற னொற்றே" என்னுஞ்சூத்திரங்களாற் செய்கைசெய்து முடித்துக் கொள்க. முப்பஃது மூன்றனுறழ்ந்த பத்தென விரியும். இங்ஙனமுருபொடு வினைச்சொல்லுமொருங்கு விரிதல் "வேற்றுமைத் தொகையே வேற்றுமையியல." என்பதனாற்கொள்க.

"வேற்றுமைத் தொகையே வேற்றுமை யியல." எ-து. வேற்றுமைத்தொகை விரியுங்காற் றொகாநிலைவேற்றுமையியல்பினவாய் விரியுமென்றவாறு. எனவே, அங்ஙனம் விரியுமியல்புடையது வேற்றுமைத்தொகையென்றதாயிற்று. வேற்றுமைத்தொகையேயெனப் பிரித்தமையால், முன் வந்த வேற்றுமை தொகாநிலை வேற்றுமையென்பதூஉம், தொகாநிலைவேற்றுமையியலவெனவே விரியுங்காலென்பதூஉந் தாமே போதரும். "உவமத் தொகையே யுவம வியல." என்பதற்குமிவ்வாறுரைத்துக்கொள்க. "வேற்றுமைத் தொகையே வேற்றுமை யியல." என்றற்றொடக்கத்துச் சூத்திரங்களாற் றொகைச்சொற்கள் விரியுமாறு கூறுமுகத்தான் அவற்றிற்கிலக்கணங்கூறியவாறு.

இனி "வேற்றுமைத் தொகையே வேற்றுமை யியல." என்பது ஆற்றலுள்ளன தொகும் அல்லன தொகா என்பது விளக்குதற்பொருட்டெழுந்ததென்பா

ருமுளர். அஃதேயிலக்கணமன்மையானும், அப்பொருளுமிதனுளடங்குதலானும், அது போலியுரையென்க. "வேற்றுமைத் தொகையே வேற்றுமை யியல." என்றற்றொடக்கத்துச்சூத்திரங்களால் வேற்றுமைத்தொகை முதலியவற்றிற்குச் சிறப்பிலக்கணங்கூறி "எல்லாத் தொகையு மொருசொல் னடைய." என்பதனாற்பொதுவிலக்கணங்கூறியவாறுமறிக.

அற்றேல், தொகாநிலைவேற்றுமையியல்பாவதென்னையெனின்;—கிழமைப் பொருட்கண் வரும் ஆறுவதொழித்தொழிந்தவுருபுகளெல்லாங் காரகப்பொருளவாகலின் வினைகொண்டன்றி முடியாமையென்க. கண்ணற்கொத்தை, காலான்முடம். எ-ம். கரும்பிற்குவேலி, கடிசூத்திரத்திற்குப் பொன். எ-ம். வேங்கடத்தின்றெற்கு, குமரியின்வடக்கு. எ-ம். குன்றத்துக்கட்குவடு, குன்றத்துக்கட்கூகை. எ-ம். இவை பெயர்கொண்டு முடிந்தனவாலோவெனின்;—அற்றன்று: கூறும்வழி யவ்வாறு வரினும், பொருள்படும்வழிக் கண்ணலறியப்படுங் கொத்தைமையன், காலாலறியப்படு முடத்தன்மையது. எ-ம். கரும்பிற்குக் கோலிய வேலி, கடிசூத்திரத்திற்கு வைத்தபொன். எ-ம். வேங்கடத்தின்றெற்குள்ளது, குமரியின்வடக்குள்ளது. எ-ம். குன்றத்துக்கண்ணுள்ளகுவடு, குன்றத்தின்கண்ணிருந்த கூகை. எ-ம். வினைகொண்டன்றி முடியாமையுணர்க. ஐயுருபு கூறும்வழியும் வினையோடன்றி வாராதெனக் கொள்க. "எவ்வழி வரினும் வினையே வினைக்குறிப்—பவ்விரு முதலிற் றோன்று மதுவே." என்றதூஉமிக்கருத்தேபற்றியென்க. நிலத்தைக்கடத்தல் குழையையுடைமை என்பவற்றுள் கடத்தல் உடைமை என்பனவும் வினைவினைக்குறிப்புமுதனிலையடியாகத் தோன்றிய பெயராகலின், அவையும் வினை வினைக்குறிப்போடு முடிந்தனவேயாமென்பது. இக்கருத்தேபற்றியன்றே, அவ்விரண்டினென்றொழியாது "அவ்விருமுதலின்" என்றொன்க. எனவே, செயப்படுபொருள் பொருளென்பதூஉங் குறிப்பாற்பெறப்படும். இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறேயுரைப்ப. அவர்க்குஞ்செயப்படுபொருள் பொருளென்றல் குறிப்பானன்றியுணரப்படாமையும், அப்பொருள் சிறவாமையுமோர்ந்துணர்க.

அற்றேலஃதாக; வேற்றுமைத்தொகை விரியுமாறு "வேற்றுமைப் பொருளை விரிக்குங் காலை" என்னுஞ்சூத்திரத்தாற் பெறப்பட்டதாலோவெனின்;—வேற்றுமைத்தொகையை விரிக்குங்காலையென்னுமையானும், எச்சவியலுட்கூறும் வேற்றுமைத்தொகை விரியுமாறு வேற்றுமையியலுட்கூறுதற்கோரியைபின்மையானும், வேற்றுமையியலுள் உருபும் பொருளும் உருபுநிற்குமிடமுமாத்திரையே கூறியொழிந்தாரன்றி வேறொன்றுங்கூறாமையானும், வேற்றுமைத்தொகை விரியுமாறு "வேற்றுமையியல" என்பதனாற்பெறப்படுதலின் வேறு கூறவேண்டாமையானும், வேண்டுமெனிற் பான்மொழியென்னுமுவமத்தொகையும் பாலினினிமைபோலுமினிமையையுடைய மொழியென விரிதலின் உவமத்தொகைக்கட்சொற்பெய்து விரித்தற்கு வேறு சூத்திரங்கூறாமை குன்றக்கூறலாய் முடியுமாகலானும், அச்சூத்திரத்திற்கது பொருளன்றென்றொழிக.

அற்றேல், அச்சூத்திரத்திற்குப் பொருள் யாதோவெனிற்கூறுதும்:—"வேற்றுமைப் பொருளை விரிக்குங் காலை— யீற்றுநின் றியலுந் தொகைவயிற் பிரிந்து—பல்லா றுகப் பொருள்புணர்ந் திசைக்கு—மெல்லாச் சொல்லு முரிய வென்

ப."எ-து. ஒத்தினிறுதிக்கட்புறனடை. இதன்பொருள். "காப்பி னொப்பி னூர்தியி னிழையின்" என்றற்றொடக்கத்தனவாக ஈண்டுக்கூறிய பொருளேயன்றி இன்னும்வேற்றுமைப்பொருளை விரித்துக் கூறுங்காலத்துக்காப்பினொப்பினென்றற்றொடக்கத்துத் தொகைச்சொற்களின் வேறுபட்டுப் பொருளோடு புணர்ந்திசைக்குமெல்லாச்சொற்களும் ஈண்டுக் கோடற்குரியவென்பதொன்றவாறு. முடிக்குஞ்சொல்லைப் பொருளென்றார், தொடர்மொழிப்பொருள் அதன்கண்ணதாகலின். காப்பினொப்பின் முதலிய சொற்கள் புரத்தல் ஓம்புதல் நேர்தல் நிகர்தல் என்றற்றொடக்கத்துப் பொருள்புணர்ந்திசைக்குஞ் சொற்களையெல்லாங் கருத்துவகையானுள்ளடக்கித் தொகுத்த மொழியாய் நிற்றலின் அவற்றைத் தொகையென்றும், அதனினியறல் அதற்றகுகிளவி என்றற்றொடக்கத்துத் தொடர்மொழிகளினிறுதிச்சொற்களே ஈண்டுக்கொள்ளப்படுமென்பது விளக்கிய ஈற்றுநின்றியலுந்தொகையென்றும், ஊரைப்பேணும் ஊரைத்தாங்கும் என்றாற்போலப் பிறவாற்றான் வருவனவுங் காத்தற்பொருளே பயந்து நிற்றலின் அவையுந்தழுவுதற்குப் பல்லாறுகவென்றுங்கூறினார். காப்பினொப்பினென்றாரேனும், அதனைக் காத்தல் அதனையொத்தலெனச் சூத்திரஞ்செய்தலே ஆசிரியர்கருத்தெனக் கொள்க. பிறவுமன்ன. அற்றேலிஃதுத்தியாற்கொள்ளப்படுமாலோவெனின், இன்னோரன்னவை எடுத்தோத்திலவழியே யுத்தியாற்கொள்வதென மறுக்க. அங்ஙனமல்லாக்காற் புறனடையென்பதே வேண்டாதாய் முடியுமென்றொழிக.

இனிச் சேனாவரையர் வேற்றுமைத்தொகை விரியுமாறு கூறுதற்கெழுந்ததிச்சூத்திரமென்றும், அது விரியுங்கால் அன்மொழித்தொகைபோல விரியுமென்றும், அன்மொழித்தொகைக்கட்சொற்பெய்து விரித்தலும் அநுவாதமுகத்தானீண்டேபெற்றாமென்றுமுரைத்தார். எச்சவியலுட்கூறப்படுந்தொகைச்சொல் விரியுமாறு ஈண்டுக்கூறுதற்கோரியைபில்லையென்பது மேற்காட்டினமாகலானும், அன்மொழித்தொகை விரியுமாறுமீண்டே பெற்றாமெனின் இன்னோரன்னவை அநுவாதமுகத்தாற்பெறுதற்குரியனவாகாது தன்னைப்பற்றுதலென்னுங்குற்றமாய் முடியுமாகலானும், அவை பொருந்தாவென மறுக்க. இதனானே உரையாசிரியர் நச்சினார்க்கினியாருரைகளுமறுக்கப்பட்டன. வடநூலார் தன்னைப்பற்றுதலென்னுங்குற்றத்தை ஆன்மாச்சிரயமென்றும், ஒன்றனையொன்றுபற்றுதலென்னுங் குற்றத்தை இதரேதராச்சிரயமென்றுங்கூறுப.

அற்றேல், எச்சவியலுட்கூறப்படும் வேற்றுமைத்தொகைக்கணுருபுதொகுமாறு "உருபுதொக வருதலும்." எ-ம். "ஐயுங் கண்ணு மல்லாப் பொருள்வயின்— மெய்யுருபு தொகாஅ விறுதி யான." எ-ம். வேற்றுமைமயங்கியலுள் இடைபடின்றியோதியதென்னையெனின்;—அச்சூத்திரங்கட்கதுபொருளன்றாமாறு சூத்திரக்கிடக்கைமுறையே காட்டுதும்:—"அச்சக்கிளவிக்கு" என்னுஞ்சூத்திரங்காறும் வேற்றுமைமயக்கமாமாறுகூறி, "அன்னபிறவும்" என்பதனாற்புறனடையுங்கூறி முடித்து, பின்னர் உருபுதொடர்ந்தடுக்குதலுமொருமயக்கமாகலின், அதன்கட்படுமிலக்கணம் "உருபுதொடர்ந்தடுக்கிய" என்பதனாற்கூறினார். பின்னர் "இறுதியுமிடையும்" என்னுஞ்சூத்திரத்தால் அங்ஙனமுருபு தொடர்ந்தடுக்கும்வழி "அரிக்கும் பிரமற்கு மல்லாத தேவர்கட்கும்" என்றாற்போல இறுதியுமிடையுமுருபு விரிந்தே நிற்றலை நீக்கார் வடநூலாரெனப் பிறர்மதங்கூறி, "பிறிதுபிறிது" என்

னுஞ்சூத்திரத்தாற்றமிழ்நடையின் அவ்வாறு நியமமின்றி "அரிக்கும் பிரமற்குமல்லாத தேவர்கட்குந்—தெரிக்கும் படித்தன்றி நின்றசிவம்." "கிழவன் றன்னொடுங் கிழத்தி தன்னொடு—நற்றாய் கூறன் முற்றத் தோன்றாது." எனவிறுதியுமிடையுமுருபேற்றலும் "அருமந்த தேவ ரயன்றிருமாற் கரியசிவம்." "ஒண்டொடி மாதர் கிழவன் கிழத்தியொடு—கண்டோர் மொழிதல் கண்ட தென்ப." என இடையிற்றொகவிறுதியினுருபுவருதலும் நெறிபடவழங்கிய வழக்கைச் சார்ந்து வருதலான் வழூவாகாவென்றோதி, உருபுதொகுமாறதிகாரப்பட்டமையாற் றொகாநிலைச்சொற்களினுருபுதொகுங்காற்படுமுறைமை "ஐயுங்கண்ணும்" என்னுஞ்சூத்திரத்தாலோதினார். இனியிவ்வாறன்றி "இறுதியுமிடையும்" என்னுஞ் சூத்திரத்திற்குக் கடந்தானிலத்தை நிலத்தைக்கடந்தான் என வேற்றுமைத்தொடரிறுதிக்கண்ணும் அதனிடைநிலத்தும் உருபுநிலவுதலை வரையாரொன்றனைப் பின்; "கூறிய முறையி னுருபுநிலை திரியா—தீறுபெயர்க் காகு மியற்கைய வென்ப." என்பதனால் வேறறுமைத்தொடரின் யாண்டுப் பெயர்நின்றதாண்டுப் பெயரிறுதியினுருபு நிற்குமென்பது தானே பெறப்படுதலின், இச்சூத்திரம் வெற்றெனத்தொடுத்தலாய் முடியுமென்க. "கூறிய முறையி னுருபுநிலை திரியாது" என்றதனாற் பெறப்படுவதனையே "வேற்றுமை வழிய பெயர்புணர் நிலையே." என்பதனானுங்கூறினார்க்கு இதுவுங்கூறவமையும் பிறவெனின்;—பிறாண்டுக் கூறுமாறுபோல வேற்றுமையுருபென்றமையானும், ஆறனுருபிறுதியிற்றொகின் "ஐயுங்கண்ணும்" என்னுஞ்சூத்திரவிதியோடு முரணுதலானும், கூறியது கூறலாகலானும், "வேற்றுமை வழிய பெயர்புணர் நிலையே." என்பதற் கதுபொருளன்மையின், அமையாதென்க. மற்றென்னையோ அதற்குப் பொருளெனின்;—நால்வகைச்சொற்களும் இருவழியும் புணருமென மேலெய்தியதனை யொருமருங்கு மறுத்துப் பெயர்ச்சொற்புணருநிலையே வேற்றுமைவழியவாம் என்பது பொருளெனக் கொள்க. ஏகாரம் பிரிநிலையென்க. எனவே, ஏனை வினைச்சொன்முதலிய மூன்றும் அல்வழியவாவனவன்றி வேற்றுமைவழியவாகாவெனவும், பெயர்ச்சொற்களிருவழியவு மாமெனவுங்கூறியவாறாயிற்று. இங்ஙனஞ் செம்பொருள் கொள்ளமாட்டாதார் பெயர்வழியவெனமாறி அவற்றுடனென வருவித்துப் புணர்நிலையென்பதனையும் வெற்றெனத்தொடுத்தலாக்கிக் கூறியது கூறலென்னுங்குற்றம்படவிடர்ப்பட்டுப் பொருளுரைத்தார். இவ்வாறே யாண்டுமுரைசெய்தலவரியல்பென்க. "சூத்திரந் தானே—யாடி நிழலி னறியத் தோன்றி—நாடுத லின்றிப் பொருணனி விளங்க—யாப்பினுட் டோன்ற யாத்தமைப்பதுவே." என்றவாசிரியர்தாமே அங்ஙனம் பொருள்விளங்காது நாடியுய்த்துணர வைத்துச் சூத்திரஞ்செய்யாரெனவுணர்க. ஏனைச்சூத்திரங்களுமிவ்வாறே செம்பொருள்படுமாறு நுண்ணுணர்வாற்கண்டுகொள்க. "பிறிதுபிறிதேற்றலும்" என்பதற்குரையாசிரியரையுள்ளிட்டோருரைத்தவை போலியுரையென்பது மேற் கூறினாம்.

அற்றேலஃதாக; "ஐயுங்கண்ணும்" என்னுஞ் சூத்திரந்தொகாநிலைச்சொற்களினுருபுதொகுங்காற்படுமுறைமையுணர்த்துதற்கெழுந்ததென்றதென்னை? உருபுதொக்கனவெல்லாந் தொகைச்சொல் லெனப்படுமாலோவெனின்;—அற்றன்று. நிலங்கடந்தான், நாய்கோட்பட்டான், அறங்கறக்கும், வரைபாய்ந்தான், குன்

றத்திருந்தான் என்பவற்றுள் உருபு தொக்கனவாயினும், வினையொடு முடிதலின், “எல்லாத் தொகையு மொருசொன் னடைய.” என்னுந்தொகையிலக்கணம் பெறுது பக்கிசைத்தலான், இவை தொகாநிலையேயாமென்க. செய்தான்பொருள், இருந்தான்மாடத்து என்பவற்றைத் தொகாநிலைச்சொல்லெனக் கொண்டமையாற் சேனுவரையர்க்குமிதுவே கருத்துப்போலுமென்க. நிலங்கடந்தான், நாய்கோட்பட்டான் என்பன ஒருசொன்னீர்மையவென்பார்க்கு நிலத்தைக்கடந்தான், நாயாற்கோட்பட்டான் என்பவற்றோடிவற்றிடைவேற்றுமையின்மையின், அவையுந்தொகைச்சொல்லாவான் செல்லுமாறறிக.

அற்றேல், “பெயரி னாகிய தொகையும்” என்றவும்மையாற் பெயரொடு வினைதொக்க தொகையுமுளவென்பது பெறப்படுமாலோவெனின்;—“அவ்வுமுரிய” என்பதற்கேலாமையானும், வடநூலோடு மாறுகோடலானும், அவ்வும்மைக்கது பொருளன்று. மற்றென்னைபொருளெனின்; விகுதியினாகிய பெயருமுள அவையுமுரியவென்பது பொருளெனக் கொள்க. வடமொழியுள் உபசர்க்கத்தோடு வினைதொக்க தொகையுமுளவென யோகவிபாகத்தாற்கொண்டது, வேதத்துளிசைபற்றியொரோவழியவ்வாறு கொள்ளவேண்டுதலானென்க. அற்றேல், வேற்றுமைத்தொகைக்கணுருபு தொகுமென்பதியாண்டுப் பெறுதுமென்பாரை உவமத்தொகைக்கணுவமவுருபு தொகுதல் யாண்டுப் பெற்றீரெனக் கடாவி மறுக்க. தொகையெனவே, உருபுதொகுதலுந்தானே போதரும்.

‘என்ப.’

இனி என்பவென்பது பகரவீற்றுப்பலரறிசொல்.

அற்றேல், என்பவென்னும் அகரவீற்றுப்பலவறிசொல்லோடு இதனிடை வேற்றுமை யாதோவெனின்;—அகரவீறு என்பன என்பவென்றாற்போல அன்பெற்றும் பெறாதும், இடைநிலைவகையாற்காலங்காட்டி, முக்காலத்தினும் வரும். பகரவீறு அவ்வாறன்றி ஈற்றுவகையானெதிர்காலங்காட்டி, முதனிலையுமீறுமாகவே பகுக்கப்பட்டு வரும். இவை தம்முள் வேற்றுமையென்க.

அற்றேலஃதாக; எழுத்தெனப்படுமென்றல் முக்காலத்தினு மொத்தியல்வதாகலின், “மூந்நிலைக் காலமுந் தோன்று மியற்கை” என்னுஞ்சூத்திரவிதிபற்றி நிகழ்காலப்பொதுச்சொல்லாற்கூறல்வேண்டும்; அன்றித் தொல்லாசிரியர்குறியீடென்னுங்கருத்துவகையாற் கூறினும், இறந்தகாலத்தாற்கூறவமையும்; அவ்வாறன்றி என்பவெனவெதிர்காலத்தாற்கிளந்தவாறென்னையெனின்;—நன்று வினாயினாய். “மூந்நிலைக் காலமுந் தோன்று மியற்கை” என்னுஞ்சூத்திரம் வடமொழிமதம்பற்றிக் கூறினார், தந்துணிபுரைத்தலன்று, இறப்பினுநிகழ்வினுமுண்மை நிகழ்ச்சியானறியக் கிடத்தலின் எதிர்காலத்தினுமுளதாதலுணர்ந்தன்றி முக்காலத்தினு நிலைபேறுடைமையுணர்ச்சி கூடாமையின். அதுபற்றி எதிர்காலச்சொல்லாற்கிளத்தல் தமிழ்நடையென்பதாசிரியர்துணிபென்றற்கு, எழுத்தெனப்படுப அகரமுதனகரவிறுவாய் முப்பஃதென்ப என்றாற்போல யாண்டுமுடம்பொடுபுணர்த்து விதித்ததே சான்றாதலறிக. “மூந்நிலைக்காலமும்” என்பதுபற்றி ஆசிரியர் நிகழ்காலச்சொல்லானேரிடத்துங்கிளவாமையுமறிக. அற்றேல், வடமொழிவழக்கொடு மாறுகொள்ளுமாலோவெனின்;—அறியாது கடாயி

ஞய். ஒருமொழியுள்ளுந் தேயவேற்றுமைபற்றி வேறுவேறு வழங்குதலியல்பாதலின், இன்னோரன்னவை மாறுகோளல்லவென்க.

'நூலோர்.'

நூலோரென்பது சொல்லெச்சம்.

அற்றேல், பொருளுணர்ந்தன்றிச் சொல்வருவித்தல் கூடாது, பொருளுணர்ந்த பின்னர்ச் சொல்வருவித்தலாற்பெறப்படுவதோர்பயனில்லை, ஆதலாற் சொல்லெச்சம் வருவித்தல்வேண்டாம் பிறவெனின்;—சொற்றொடருணர்ச்சி சொல்லானன்றிப் பெறப்படாமையின், ஒருதலையான் வேண்டுமென்க.

என்ப+சார்ந்து='என்பசார்ந்து.'

என்பசார்ந்தென்னுநிலையாத்தொடர் "உயிரீ றாகிய வுயர்திணைப் பெயரும்" என்ற சூத்திரத்திலேசானே இயல்பாய் முடிந்தது.

"குற்றிய லிகர நிற்றல் வேண்டும்" என்றற்றொடக்கத்துச்சூத்திரங்களாற் பெறப்படுதலின், ஈண்டுச் சார்ச்சிக்குச் செயப்படுபொருள் கூறாராயினார்.

'சார்ந்து வரல்.'

சார்ந்துவரலென்புழிச் சார்ந்தென்னும் வினையெச்சம் வரலென்னுந்தொழிற்பெயரின் வாவென்னுமுதனிலையோடு முடிந்தது.

"வினையெஞ்சு கிளவிக்கு வினையுங் குறிப்பும்" என்புழி ஆண்டு வினையென்றது முதனிலையுரிச்சொல்லேயாகலின், விகுதியெவ்வாற்றான் வரினும் அதுபற்றியாராய்ச்சி வேண்டாவெனக் கொள்க. "எதிர்மறுத்து மொழியினும் பொருணிலை திரியா" என்றதூஉமிக்கருத்தேபற்றி யென்பது. இன்னும் வினையெச்சமுடிபுவேறுபாடுகளெல்லாம் பாயிரவிருத்தியுளுரைத்தாம், கடைப்பிடித்துக்கொள்க.

வரல்+மரபு='வரன்மரபு.'

வரன்மரபென்புழி "மெல்லெழுத்தியையின்" என்பதனால் லகாரம் னகாரமாயிற்று.

'மரபின்மூன்று.'

மரபின்மூன்றென்பது "மெய்பெற" என்றதனானே சாரியையுள்வழித் தன்னுருபு நிலையாது வந்தது.

மரபினவென்பது பாடமாயின், மரபினையுடையனவாகிய மூன்றெனவுரைக்க. மரபினவென்பது மரபென்னும் பண்படியாகத் தோன்றிய பெயர்.

அற்றேல், வினைக்குறிப்போடிதனிடை வேற்றுமை யாதோவெனின்;—வினைக்குறிப்புச்சொல்லெல்லாம் தெரிநிலைவினைபோல முதனிலையிற்பொருள் சிறந்து நிற்கும். பெயர்ச்சொல் அவ்வாறன்றி விகுதியிற்பொருள் சிறந்து நிற்கும். உண்டான்சாத்தன், கரியான்சாத்தன் என்புழி வினைச்சொற்கள் முதனிலையிற் பொருள் சிறத்தலின், விகுதிப்பொருள் வேறு விளக்குதற்குச் சாத்தனென்னும் பெயர் ஒருதலையான் வேண்டப்பட்டது. இக்கருத்தேபற்றி ஆசிரியர் "எத்திறத்

சா

தானும் பெயர்முடி பினவே" என்றார். இனி உண்டான், கரியானென்னும் பெயர்ச்சொற்கள் விகுதியிற்பொருள் சிறத்தலின், அப்பொருளை விளக்குதற்கு வேறோர்பெயர் வேண்டாது, உண்டான்வந்தான், உண்டானைக்கொணு, கரியான்வந்தான், கரியானைக்கொணு எனத் தாமேயெழுவாயாய்ப் பயனிலையேற்றும், ஐமுதலியவுருபுகளேற்றும் நின்றன.

எல்லாச்சொற்களையுங்கூறுங்காற் பொருள்சிறக்குமிடத்தெழுத்தினையெடுத்தும், அயலெழுத்தினை நலிந்தும், ஏனையெழுத்துக்களைப் படுத்துங்கூறுக. எடுத்தல்படுத்தன்முதலியவோசைகளும் எழுத்துச்சாரியையும் இன்னோரன்னபிறவுந் தனித்தியங்குமாற்றலுடையவுயிர்க்கேயன்றி அவ்வாற்றலில்லாத மெய்க்கில்லையெனவுணர்க.

'னகரவிறுவாய்' 'வகாரமிசையும்' 'வஃகான்மெய்கெட' என்புழி வருவன மெய்யையியக்க வந்த அகரத்தின்சாரியையெனக் கொள்க.

இச்சொல்லியல்புணராது, எழுத்தொப்புமையான் மயங்கி, வினைவினைக்குறிப்புமுற்றுக்களே ஓசைவேறுபாட்டாற்பெயராமென்பாருமுளர். ஒருகாரணமின்றியோசைவேறுபடுதல் பொருந்தாது. பெயராயவாற்றாலோசை வேறுபட்டதெனின், ஓசைவேறுபட்டவாற்றாற் பெயராயிற்றுப் பெயராயவாற்றாலோசை வேறுபட்டதென ஒன்றனையொன்றுபற்றுதலென்னுங்குற்றமாமெனவொழிக. பொருணிலைவேறுபாட்டாற் சொல்லும் வேறெனவே கொள்க. அங்ஙனமாயினும், சொற்சுருங்குதற்பொருட்டு எழுத்தொப்புமைபற்றிப் பலபொருளொருசொல்லென்ப. நடந்தான், குழையானென்னும் வினைவினைக்குறிப்புமுற்றுச் சொற்களும் வேறு, நடந்தான், குழையானென்னும் பெயர்ச்சொற்களும் வேறென்பதே ஆசிரியர்கருத்தாதல், "நிலப்பெயர் குடிப்பெயர்" என்றற்றொடக்கத்துச் சூத்திரங்களை வினையியலுட்கூறாது பெயரியலுட்கூறியவாற்றானும், "நிலப்பெயர் குடிப்பெயர் குழூவின் பெயரே—வினைப்பெய ருடைப்பெயர்" என வினைப்பெயராமிவற்றுடனெண்ணலானுமறிக. சேனாவரையர்க்குமிதுவே கருத்தாதல் "நிலப்பெயர் குடிப்பெயர்" என்னுஞ்சூத்திரத்துள் "வினைப்பெயர் வருவார் செல்வார் என்பன. தச்சன் கொல்லன் என்பனவுமவை" எனக் காட்டியவுதாரணங்களானும், "பெயர்நிலைக் கிளவி காலந் தோன்றா" என்னுஞ்சூத்திரத்துள் "உண்டான் தின்றான் என்னுந்தொடக்கத்துப் படுத்துச்சொல்லப்படுந்தொழிற்பெயர் வினைச்சொற்போலத் திணையும் பாலுங்காலமுமுதலாயினவற்றை விளக்கி, அன் ஆன் முதலியவீற்றவாய் வருதலிற்றொழினிலையொட்டுமென்றார். ஒட்டுமென்பதுவமச்சொல்" என்னுமுரையானுமறிக. வினைச்சொற்போலவெனவே இவை வேறுசொல்லென்பது பெறப்பட்டது. பண்படியாகவரும்பெயர் பண்புப்பெயரென்றாற்போல வினையடியாக வரும் பெயர் வினைப்பெயரென்பதே சேனாவரையர்க்குங்கருத்து.

வடநூலார் முதனிலையைப் பிரகிருதியெனவும், விகுதி இடைநிலை வேற்றுமையுருபுகளைப் பிரத்தியயமெனவும், அவற்றுட்பெயர்முதனிலையைப் பிராதிபதிகமெனவும், வினைமுதனிலையைத் தாதுவெனவும், பெயர்விகுதியைத் தத்திதமெனவும், வினைமுதனிலைமேல்வரும் பெயர்விகுதியைக் கிருத்து எனவும், வினைமு

ற்றுவிகுதியைத் திங்ஙெனவும், வேற்றுமையுருபுகளைச் சுப்பெனவும், இடைநிலையை விகரணியெனவும், கூறுப. வடமொழிவினைச்சொற்களுள் விகுதியே காலங்காட்டுமாகலின், இடைநிலை வினைமுதற்பொருண்மைமுதலியனபற்றி வரும் வினைக்குறிப்பு வடமொழிக்கின்று. இவையெல்லாமுதனிலையுமீறுமாகப் பகுக்கப்படுதல்பற்றிப் பின்னுள்ளோரிவற்றைப் பகுபதமெனப் பெயரிட்டு வழங்குப.

இனி "யாரு மில்லைத் தானே கள்வன்" என்பதனுட்காலவென்பதுபோல மரபினவென்பதும் மரபினையுடையவெனப் பெயரெச்சவினைக்குறிப்புச்சொல்லென்றலுமொன்று. அற்றேல், காலவென்புழி அகரம் பால்காட்டுமீறென்றுற்படுமிழுக்கென்னையெனின்;—அஃதுண்டென்னுமொருமைச்சொற்கொண்டு முடிதலிற் பால்வழுவாய் முடியுமென்க. இவ்வுண்டென்னுஞ்சொல் ஐம்பான்மூவிடத்திற்கும் பொதுவன்றோவெனின்;—அறியாது கடாயினாய். உளன், உளள், உளர் என்பனபோலக் குறிப்புணர்த்தி இன்றென்பதற்கு மறுதலையாய் அஃறிணையொருமைக்குரிய டுவ்விகுதி பெற்று நிற்கும் உண்டென்னுஞ்சொல்லும் வேறே, இல்லென்பதற்கு மறுதலையாய் உண்மைத்தன்மையுணர்த்தி வேறு, இல், யார், எவன் என்பனபோல விகுதியின்றிப் பொதுச்சொல்லாயே நிற்குமுண்டென்னுஞ்சொல்லும் வேறேயெனக் கொள்க. இது யாரென வகரங்கெட்டு நிற்கும் பலரறிசொல்லும் வேறே, யாரென்னும் வினாவினைக்குறிப்பும் வேறேயாமாறு போலக் கொள்க. "தினைத்தா ளன்ன சிறுபசுங் கால—வொழுகுநீ ராரல் பார்க்கும்—குருகுமுண்டு" எனபுழி உண்டென்பது குறிப்புணர்த்தி நிற்றலின், அஃதொருமைச்சொல்லேயாமெனவுணர்க. அற்றேல், காலகுருகென்பது பன்மையொருமைமயக்கமெனக் கோடுமெனின்;—அற்றன்று, "மாடமது வார்சடைய வள்ளலையு மொக்கும்" எனவுயர்திணைக்கண்ணும் பயின்று வருதலின். ஒருகாரணமின்றித் திணை மயங்குதல் பொருந்தாமையின், இன்னோரன்னவை யெல்லாம் பெயரெச்சவினைக்குறிப்பேயாமென்க.

'மூன்று.'

இனி மூன்றென்பதாகுபெயரான் அத்தொகையுடையவற்றையுணர்த்திற்று. இது "விளந்தவல்ல" என்னுமாகுபெயர்ப்புறனடையாற்கொள்க. இதனையாகுபெயரன்றென்பாருமுளர். நெல்லையளந்துபார்த்தும் பொன்னை நிறுத்துப்பார்த்துமன்றி அவற்றிற்குப் பதக்குத் தொடியென்று அளவும் நிறையுமாகிய பெயர் கூறப்படாமைபோலப் பத்துப்பொன்னையுமெண்ணிப்பார்த்தன்றி அவற்றிற்குப் பத்தென்னும் பெயர் கூறப்படாண்மயானும், "ஆறறியந்தணர்" என்புழி ஆறென்னும் வரையறைப்பண்புப்பெயர் அப்பண்பினையுடையவங்கத்தினையுணர்த்தி ஆகுபெயராய் நிற்குமெனக் கூறிய நச்சினார்க்கினியார்க்கு எண்ணுப்பெயராகுபெயராதற்கேலாதென்றது கருத்தன்றாகலானும், உரையாசிரியர்க்குமிவற்றையாகுபெயரென்றலே கருத்தாகலானும், எண்ணுப்பெயரு மெண்ணப்படும்பொருளையுணர்த்தும்வழி யாகுபெயரேயாமென்க. இன்னுமுயர்திணைக்கண் மூவரென விகுதி நின்றே பொருளையுணர்த்துதலான், அல்லுழியாகுபெயராயே நின்று பொருளையுணர்த்துமெனவுணர்க. இன்னோரன்னவற்றிற்கெல்லாம் வடநூலார் விகுதி நின்று கெட்டதென்பர்.

அல் + அம் + கடை = 'அலங்கடை.'

இனி அல் கடையென்னுங்கடையீற்றுவினையெச்சக்குறிப்புச்சொல் அம்முப்பெற்று அலங்கடையெனநின்றது.

ஏகாரமீற்றசை.

இன்னும் விரிக்கிற்பெருகுமாகலினமைக.

சொன்னிலையொருவகையாற்காட்டப்பட்டது.

குற்றியலுகரமுதலியவற்றிற்குச் சார்பு "குற்றிய லிகர நிற்றல் வேண்டும்" என்றற்றொடக்கத்து வருஞ்சூத்திரங்களாலுணர்க. இவை மொழிக்கட்படுத்துக்காட்டவேண்டுதலின், ஈண்டு வையாது மொழிமரபில் வைத்தார். அற்றேல், மயக்கச்சூத்திரங்களுமாண்டுவைக்கவெனின்;—அற்றன்று: "பன்னீ ருயிரு மொழிமுத லாகும்" "உயிர்ஔ வெஞ்சிய விறுதி யாகும்" என்பனபோல இடையேவருமென்னாது இவ்வெழுத்திற்கிவ்வெழுத்து நட்பு அல்லன பகையென்னுந்துணையானே கருவிசெய்தலின், இவையீண்டே வைக்கப்பட்டன. இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறேயுரைப்ப. ஆசிரியர் நட்பெழுத்துப் பகையெழுத்தாமாறீண்டுக்கூறி இனமாமாறு பிறப்பியலாற்கூறுவர். அற்றேல், பிறப்பியலை நூன்மரபிற்கூறுகவெனின்;—பிறவிகூறியினமடைக்கவேண்டுதலானும், விரிவுடைமையானும், வேறோரோத்தாகக் கூறினரென்பது. அற்றேல், பிறப்பியலை நூன்மரபினைச் சார வைக்கவெனின்;—அற்றன்று: மொழிமரபிற்கூறும் விதியெல்லாம் நூன்மரபினொழிபாகலான், அஃததன்பின்னர் வைத்துப் பிறப்பியலவற்றின்பின் வைக்கப்பட்டது.

மொழிமரபிற்கூறும் விதிகள் நூன்மரபினொழிபாமாறு:—"குற்றிய லிகர நிற்றல் வேண்டும்" என்பது முதல் "உருவினு மிசையினும்" என்னுஞ்சூத்திரங்காறும் 'அவைதாம்' என்பதனொழிபு. "குன்றிசை" "ஐ ஔ" இரண்டும் "நீட்டம்" என்பதனொழிபு. "நெட்டெழுத்தேழே" என்பது "அவற்றுள் அஇஉஎ" "ஆஈஊஏ" என்பவற்றினொழிபு. மொழியாக்கம் அதிகாரப்பட்டமையின் ஓரெழுத்தொருமொழியென்பதுமுடன்கூறினர். "மெய்யி னியக்கம்" என்பது "னகார விறுவாய்" என்பதனொழிபு. "தம்மியல் கிளப்பின்" என்பது முதல் "மகரத் தொடர்மொழி" என்னுஞ்சூத்திரங்காறும் மயக்கச்சூத்திரவொழிபெனக் காண்க. இதனை விரிப்பிற்பெருகும், உய்த்துணர்ந்தமைத்துக்கொள்க.

தொல்காப்பியமுதற்சூத்திரவிருத்தி

ஒருவகையான்முடிந்தது.

மெய்கண்டதேசிகன்றிருவடிவாழ்க.

உ

கணபதி துணை.

இலக்கணவிளக்கச்சூறாவளி.

பாயிரம்.

முன்னர்ப் பாயிரத்தை வைத்து இது பாயிரமென்றுரைத்துப் பின்னர் அதுகேட்ட மாணாக்கர்க்கு நூலுரைப்பான்றொடங்கினார், இப்பாயிரமுரைக்கவே ண்டுவதென்னையென்னுங்கடா நிகழ்தற்கிடனுளதாய வழி, இவ்விவ்வேதுக்க ளான் முன்னர்ப் பாயிரமுரைக்கவேண்டுமென்றிறுத்தலமையும். அவ்வாறொரி யையுமின்றித் "திருவிளங்கியமாநகர" முதலாகவெடுத்துரைக்குமுத்தரஞ் செப் புவழுவு மற்றொன்று விரித்தலுமாய் முடியுமென்க. இவ்வாறு தொல்லாசிரியரு ரையாமையுங்காண்க. 'கங்கையாடிப் போந்தேனொரு பிடிசோறுதம்மின்' எனக் கடாவின்றியுஞ்செப்பு நிகழ்ந்ததாலெனின்;—கொடுப்போன்பாலேற்போன் செ ன்றுழி, அவன் யாண்டுவந்தாயெனக் கடாவாதுயினும், கடா நிகழ்தற்கிடமுண் மையின், அதுவும் வினாயபொருளையறிவுறுத்தலேயாமென்க. அங்ஙனங்கொள் ளாக்காற் செப்பிலக்கணம் பொருந்தாமையறிக. வடநூலாரும் மேற்கோள் முன்னர்க் கூறியே பின்னர் ஏது முதலிய் நான்குறுப்பும் ஒன்றன்பினொன்றியை புபடக் கூறுமாறறிக. பரிமேலழகர் உரையாளர் பாயிரமியம்புதல் கடனென்ப துபற்றி "இந்திரன்முதலிய" முதலாகச் சிறப்புப்பாயிரமே யுரையாற்கூறினார். இது நிற்க.

அவயவமாகிய பாயிரத்துள் அவயவியாகிய நூலடங்காதென்றார், அவற் றியல்புணராமையின். அன்றியுமாசிரியர் தொல்காப்பியனார் நூலினியல்பு மர பியலுட்கூறினார். "மூன்றுறுப் படக்கிய பிண்டத் தானும்" எனவும் "ஒத்துப் படல மென்னு முறுப்பின்" எனவுங்கிளந்தெடுத்தோதலின், அஃதவயவமென்ப தவரறிந்திலர்போலும். இன்னும் "நூனுதல் பொருளைத் தன்னகத் தடக்கி" என் பதனைத் தழீஇயினாராகலின், நூலியல்பு பாயிரத்துளடங்காதென்றல் அவர்க்குங் கருத்தன்றென மறுக்க.

சிறப்புப்பாயிரத்துள் ஆக்கியோன்பெயர் முதலியவற்றிற் கெடுத்துக்காட் டினவற்றுட்சில பொருந்தாமை தொல்காப்பியப் பாயிரவிருத்தியில் விரித்துரை த்தாம், ஆண்டுக் காண்க.

பாயிரமுற்றிற்று.

எழுத்ததிகாரம்.

எழுத்தியல்.

எழுத்ததிகாரமென்புழி அதிகாரம் முறைமையென்றார். அதிகாரமென்னும் வடசொற்கு அது பொருளன்மை தொல்காப்பியவிருத்தியிற் கூறியவாற்றானறிக.

க. "மலைமகளொருபால்."

மலைமகளென்பது மலையுமகளெனவும் அமங்கலப்பொருடந்து "தொகையார் பொருள்பலவாய்த் தோன்ற" லின் மலையென்பதும், பொருளதிகாரத்துள் "உமையுரு வுருமடுத்து" என்னுஞ்சூத்திரத்துள் ஏனையவற்றிற்குமேற்குமாறு மலைமகளொருபாலென்னுஞ் சூத்திரத்திற்குரைத்தாங்குப் பொருள்விரித்துரைத்துக்கொள்கவென்றமையின் ஈண்டு மலைமகளொருபான்மணந்தென்றது இந்நூனின்று நிலவுதல்வேண்டியென்றார்க்கு ஆண்டிதற்கு மறுதலையாக உமையுருவுருமடுத்தென்றது இந்நூனின்று நிலவாதிறுதல் வேண்டியெனப் பொருடருதலின் மலைமகளொருபான் மணந்தென்பதும், உறுபொருண்முதலியவெல்லாவற்றிற்குமுரிய வேந்தனை உல்குபொருட்குரிய வேந்தனென்றல் அவனிறைமைக்கேலாதவாறுபோல ஐந்தொழிற்குமுரிய தலைவனை உலகளித்த தலைவனென்பது தலையன்மையிற் றலைவனென்னும் பெயர்க்கேலாமையின் உலகளித்தவென்பதும், உலகளித்தவென்றமையாற் றலைவனென்பதும், "வில்வணக்கந் தீங்கு குறித்தமை யான்" எனவும் "முதிர்தலை வணங்கி" எனவும் "வணங்குநுண் மருங்குல்" எனவும் வணங்குதற்கு வளைவே பொருளாகக் கோடலிற் றலையின் வினையாகிய இறைஞ்சுதலையேயுணர்த்துமென்பதுபற்றிச் சொல்வணக்கமென்பது சொல்லாகிய வணக்கமெனப் பொருளுணாயாது ஒப்புமைபற்றிக் கூறினமை தோன்றப் பரிமேலழகர் "சொல்லினது வணக்கம்" எனக் கூறினமையானும், "வணங்கிய வாயின ராத லரிது" என்பது "பணிந்தமொழியினையுடையராதல் கூடாது" என்றும் "பணிந்தமொழி பணிவைப் புலப்படுத்திய மொழி" என்றுங் கூறினமையானும், "மனமொழி மெய்களின் வணங்குது மகிழ்ந்தே" என்புழியும் ஒப்புமைபற்றிக் கூறியதேயாமாகலானும், "தாளை வணங்காத் தலை" எனவும் "அவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் வணங்கலுஞ்செய்யாதவழி" எனவுங் கிளந்தோதுதலானும், வணங்குதல் சிறப்புவினையாவதல்லது பொதுவினையாகாமையின் வணங்கியென்பதும், அவ்வப்பயன்குறித்து வாராமையறிக. இவ்வாறு மேலுஞ்சொற்றொறுமுள்ளகுற்றங்களைக் கூறின், விரியுமென்றொழிக.

உ. "எண்பெயர் முறைபிறப்பு."

எண்ணுதற்கும் பெயர் கருவியாகலின், அதனை முற்கூறாதது முறையன்று. எண்ணுமுறையும்போல்வனவற்றால் ஒருபயனின்மையின், அவற்றை வகையுட் சேர்த்துக் கருவிசெய்தல் பயனில்கூற்றாமாறறிக.

போலியெழுத்தெனவொன்றில்லையென்பது தொல்காப்பியமுதற்சூத்திரவிருத்தியுட்காண்க.

௪. "உயிரு முடம்பும்."

சுருங்கச்சொல்லுநூற்கண் எந்தவிதியுமோரிடத்துக் கூறிப் பலவிடத்துணர்ந்துகொள்ளும்படி சூத்திரஞ்செய்தலே மரபு. அவ்வாறன்றி உயிரீராறு மெய்ம்மூவாறென்னுந்தொகைகளை எண்ணுச்சூத்திரத்தும் பெயர்ச்சூத்திரத்தும் வேறுவேறு கூறன் மிகையாமென்க.

௫. "குற்றியலிகரங் குற்றியலுகரம்."

ஆசிரியர்தொல்காப்பியனார் சார்பெழுத்து மூன்றேயென வரையறுத்திருப்பவும், தாமவரினுநுண்ணறிவுடையார்போன்று, நன்னூலார் கூறியசொற்பற்றிச் சிலமுதலெழுத்துக்களையும் அம்மூன்றனோடு கூட்டிச் சார்பெழுத்தெனக் கொண்டார். அது பொருந்தாமை விருத்தியில் விரித்துக் காட்டினும், ஆண்டுக் காண்க. முதலெழுத்துக்களே தம்மோடு தாஞ்சார்ந்தும் இடஞ்சார்ந்தும் பற்றுக்கோடு சார்ந்தும் வருதலாற் சார்பெழுத்தெனக் காரணக்குறியாயிற்றெனின்;—அஃதாய்தத்திற்குப் பொருந்தாமையின் அவ்வியாத்திக்குற்றமும், ஆல் கால் என்பன தம்மோடு தாஞ்சார்ந்து வருதலின் அதிவியாத்திக்குற்றமுமாமாறு காண்க.

இடவேற்றுமையாற்குற்றியலுகர முப்பத்தாறுதல் சாலுமென்பதும் விருத்தியுட்காட்டினும்.

௬. "அகரமுதல."

நன்னூலார் மொழிமுதற்கட்சுட்டுப் பொருளுணர்த்திவரினல்லது சுட்டெழுத்தாகாவென்பார் "தனிவரிற்சுட்டு" என்றார். தாமுமவ்வாறுகூறாது, எவ்வாறு வரினுஞ்சுட்டெழுத்தாமென்று பொருள்பட வாளா "மொழிமுதல்வரிற்சுட்டு" என்றதுவுமன்றி, அவர்கருத்தறியாது குற்றமுங்கூறினார்.

௮. "தோற்றமளவு."

இது பொருந்தாமை விருத்தியுட்காண்க.

௰. "உயிருமப்பு."

"படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர ணாறும்" என்புழிப்போலச் செய்யுளின்பம்படத் "தலையினு மிடற்றினு நெஞ்சினு நிலைஇ" எனச் சூத்திரஞ் செய்தவாசிரியர்கருத்தை நோக்காது, அதுவே முறையாகக் கொண்டார். சைவாகமங்களின் உந்தியினின்றெழுந்த நாதம் நெஞ்சின்கட்பைசந்தியாய்க் கண்டத்தின்கண் மத்திமையாய் நின்று பின்னர் வைகரியாய் வெளிப்படுமென்றதுணையல்லது இவர் கூறிய முறையாற் பிறக்குமென்னுமையானும், பிறவாற்றானும், அது முறையன்மையறிக.

௧௧. "அவற்றுண்—முயற்சியுள்."

நாவிளிம்பணுகுதற்குக் காரணமாகிய பல் அண்பலென்றார். பல் நாவிளிம்பணுகுதற்குக் காரணமாயின், அணுகுதற்குச் செயப்படுபொருள் யாதென்பார்க்கு விடையின்மையறிக.

கசு. "நெடிலோடாய்தம்."

நெடிலோ டாய்த முயிர்வலி மெலியிடைத் தொடர்மொழியென்னுது "நெடிலோ டாய்த முயிர்வலி மெலியிடை தொடர்மொழி" என இவையெழு வாயாகவும் தொடரொன்பதிவற்றின் பயனிலையாகவுங்கூறி, பதவுரையுள்ளுமி வ்வாறேயுரைத்தார். உரைக்கவே, இவ்வைந்துந்தொடரப்படுவது உகரப்பற்றுக் கோடாகிய ஈற்றுவல்லெழுத்தொன்றுமேயன்றிச் சொன்முழுதுமன்மையின், இவற்றின்மேற் பிறதொடரவும் பெறுமெனக் கூறுவிடின், இவ்வைவகை யெழு த்துமீற்றெழுத்துங் கூடியே ஒருமொழியாய் நிற்குமெனவும்பட்டு, அது இது வென்றற்றொடக்கத்தனவுங் குற்றியலுகரமாவான் செல்லுமாறறிக. ஆறன்பகு தியாகிய முப்பத்தெட்டுந்தொடரவேண்டுமென்னும் யாப்புறவின்றி ஏற்றபெற் றி தொடருமெனக் கொள்க என்றுரையாது, வன்மையெனப் பொதுப்படக் கூறுதலான், ஆறனையுந்தொடரவேண்டுமென்னுமியாப்புறவில்லையெனத் தமக் குத் தோன்றியவாறேயுரைத்தார்.

ஏறிடங்கொண்டார்க்குப் பிண்ணாக்குச் சுண்ணாம்பு என்றாற்போல்வனவும் ஆய்தந்தொடர்ந்தனவும் அடங்குமென்பதும் பிறவும் விருத்தியுட்காண்க.

கஎ. "குறியதன்முன்னர்."

விலஃகி இலஃகு எனக் குறிலிணைக்கீழ் ஒற்றில்வழியொற்றாய் வருவதூஉம் ஆய்தமேயாதலானும், இன்னமுதலெழுத்தைச் சார்ந்து தோன்றுமென நியமித்த வாறு தோன்றுதலே சார்பெழுத்திற்கிலக்கணமாதலானும், ஏனையவெல்லாம் எவ் வாற்றான் வரினுங் கூறியவிதியிற் பிறழ்ந்து வாராமையானும், ஆய்தங்குறிலிணைக் கீழ் வாராதென்றல் பொருந்தாதென மறுக்க. அஃகாமை அஃகுதல் என வல் லாறன்கீழ்ப் பிறவெழுத்துக்கள் வரினும், ஒன்பஃது ஒருபஃது எனக் குறியதன் மேற்பிறவெழுத்துக்கள் வரினும், ஆய்தங்குறில்வலிநடுவணதேயாமென்பார்; "குறியதன் முன்ன ராய்தப் புள்ளி—யுயிரொடு புணர்ந்தவல் லாறன் மிசைத்தே" என்றாராசிரியர் தொல்காப்பியனாருமென்க.

கஅ. "புள்ளியில்லா."

உயிர்த்தலென்பதற்கு ஒலித்தலெனப் பொருளுரைத்தார். முன்னுருவா கியும் உருவுதிரிந்துமுயிர்த்தல் வரிவடிவிற்கல்ல தொலிவடிவிற்கன்மையின், ஒலித்தலென்னும் பொருளேலாமையறிக.

கக. "இசைகெடின்."

இதற்கு விருத்தியுட்காண்க.

உக. "தற்சுட்டளபொழி."

மூவழியு நையு மென்றதனான் ஐகார மொழிக்கணன்றிக் குறுகாதென்பது தானே பெறப்படுதலிற் றன்னைச் சுட்டுதற்கட்குறுகாதென்றலும், ஐகாரமளபெ டுத்தல் மேற்கூறப்பட்டமையிற் றன்மாத்திரையின் மிக்கொலிக்கு மளபெடைக் கட்குறுகுங்கொல்லோவென்னுமையமின்மையின் அளபெடுத்தற்கட்குறுகாதெ ன்றலும், பயனில்கூற்றாமென்க.

ஐகாரமொழிமுதற்கட்குறுகாமையும் ஔகாரக்குறுக்கமென வொன்றின் மையும் விருத்தியுட்காண்க.

உஉ. "லளமெய் திரிந்த."

திரிதல் யாண்டுப் பெற்றுமெனின் அதுவும் அநுவாதமுகத்தானீண்டே பெற்றுமென்றூர். போன்ம் மருண்ம் என்பன பகுபதங்களாகலின், உரைத்தான் உயிர்த்தான் கற்பான் நிற்பான் என்பனபோல இவையும் பகுபதவுறுப்பாறனுட் சந்திநோக்கி விகாரப்பட்டமையுணர்ந்திலர்போலும். நடந்தானென்புழி அவர் தாமே 'இயல்பினும் விதியினும்" என்னும்புணரியற்சூத்திரவிதியான் முடித்துக் காட்டியவாறுமறிக.

உரு. "தொல்லைவடிவின."

புள்ளியுந்தொல்லைவடிவேயாயினும் எகர ஏகாரங்கட்கும் ஒகர ஓகாரங்கட்குந் தனிமெய்க்கும் உயிர்மெய்க்கும் வடிவொப்புமைகண்டு அவ்வொப்புமைமேல் வேற்றுமைசெய்யும்பொருட்டு அவற்றிற்கு முன்னோர் பின்னர்ப் புள்ளியிட்டெழுதுகவென்றுறொன்னுங்கருத்தான் "ஆண்டெய்தும்" என்றூர்க்கு, அகர ஆகாரங்கள் உகர ஊகாரங்கள் முதலியனவும் அத்தன்மையவாகலின், அவற்றிற்கும் வடிவொப்புமைகண்டு அவ்வொப்புமைமேல் வேற்றுமைசெய்யும்பொருட்டு அவற்றிற்கு முன்னோர் பின்னர்க் கீழ்விலங்கும் புள்ளிக்காலுமுதலியவிட்டெழுதுகவென்றுறொன்னுங்கருத்தான் அவை கீழ்விலங்கு முதலியன பெறுமென்றோதாமை குன்றக்கூறலாமாகலின், நன்னூலார் கூறிய "ஆண்டெய்தும்" என்றதற்கு அது கருத்தன்றென்க. அங்ஙனங்கடாயினூர்க்கு வேறிறுக்குமுறை யறியாமையிற் றமக்கு வேண்டியவாறே கூறினூர். மேலுமிவ்வாறே நெகிழ்ந்து போவனவற்றை ஆண்டாண்டுவிரிக்கிற்பெருகும், ஆகலினின்னோரன்னவற்றை விரிக்கின்றிலம்.

உஎ. "ஐ ஔவலவொடு."

முதலாவனவிவை ஈறுவனவிவையென ஈண்டுக்கருவிசெய்தது மேனிலைமொழியீறு வருமொழிமுதலோடியையப் புணர்க்கும் பொருட்டன்றேயெனத் தாமுங்கூறினூர். புணர்ச்சிக்கட் படுஞ்செய்கை எல்லாமொழிக்கும் பொதுவாகக் கூறியதன்றித் தமிழ்மொழிமாத்திரைக்கன்றுமன்றே. அதற்கேற்ப ஈண்டு நால்வகைமொழிக்கும் பொதுவாகக் கருவிசெய்யாது தமிழ்மொழிமாத்திரைக்கே கருவிசெய்யிற் புணர்ச்சிக்கட்படுஞ் செய்கையுந் தமிழ்மொழிமாத்திரைக்கே விதித்தல்வேண்டும்; அவ்வாறன்றிப் பிரமகோட்டம் பிரமக்கோட்டம், வாசுதேவகோட்டம் வாசுதேவக்கோட்டம் என்றற்போலப் பிறுண்டும் வடமொழியுதாரணங்களு மெடுத்துக்காட்டி, இடையுரிபோல வடமொழிக்குஞ் செய்கையியம்பி, அவ்வியம்பிய கொளாதவற்றிற்கு"இடையுரி வடசொலி னியம்பிய கொளாதவும்" என்னுஞ்சூத்திரத்தாற் புறனடையுந்தாமுங்கூறுதலானும், "திங்களு நாளு முந்துகிளந் தன்ன" என்னுஞ்சூத்திரத்தான் ஆசிரியர்தொல்காப்பியனூர்வடமொழிப்புணர்ச்சியே சிறந்தெடுத்தோதுதலானும், அதற்கேற்ப ஈண்டெல்லாமொழிப்புணர்ச்சிக்குங் கருவிசெய்யாது தமிழ்மொழிப்புணர்ச்சிமாத்திரைக்கே கருவிசெய்தல் குன்றக்கூறலென்னுங் குற்றமாமென்க. அல்லதூஉம், "தம்பொறிகளால்யவனர் தாட்படுத்த பொறியே" எனவும் "பலர்கொல் யூபநட்ட வியன்களம் பலகொல்" எனவும் "ஞமலி தந்த மனவுச்சூ லுடும்பின்" எனவும், பிறுண்டுஞ் சான்றோரொல்லாம் இவற்றை மொழிக்கு முதலாகவெடுத்தா நிலைமொழி வருமொழியாகப்

புணர்த்து இவ்வாறு மொழிக்கு முதலாகாதவாரியச்சொற்களை அரத்தம் இரதி உலோபமென மொழிக்குமுதலா மெழுத்துக்களோடு கூட்டிக் கூறுதலின், அதற்கேற்ப இவ்வெழுத்துக்கண் மொழிக்கு முதலாம் இவ்வெழுத்துக்கண்மொழிக்கு முதலாகாவென எல்லாமொழிக்கும் பொதுப்பட வரைந்தோதாவிடின், ஆரியச்சொற்கள் ரத்தம் ரதியென்றாற்போல வேண்டியவாறே மொழிக்கு முதலாக வெடுத்து நிலைமொழி வருமொழியாகப் புணர்க்கப்பட்டு வழுவாமென்னுங்கருத்தானும், நன்னூலார் எல்லாமொழிக்கும் பொதுவாக மொழிக்கு முதலாமெழுத்துக்களிவை ஆகாவெழுத்துக்களிவையென வரைந்து கருவிசெய்தார். இவரிவ்வியல்புணராமையிற் றமக்கு வேண்டியவாறே கூறினார். "ஐ ஔவெனு மூன்றலங்கடை" என்பது முதலாக இவ்வெழுத்துக்களை மொழிக்கு முதலாகாவென ஆசிரியர்தொல்காப்பியனார் விலக்கினமையின், இவ்வடமொழிகளுந் திசைச்சொற்களும் அக்காலத்திவ்வாறு தமிழின்கட்பயின்றுவாராமை பெறுதும்.

ஙனமென்னும் பலபொருளொருசொற் றனித்து வருதலின்றி யாழக்களின்வழிச் சார்ந்து வருமாகலின், அக்கருத்தானே ஆசிரியர்தொல்காப்பியனார் "முதலா கெழுத்து ஙகரமொடு தோன்றும்" என்றார். அவ்வழக்கிக்காலத்து வீழ்ந்தமையின், இக்காலத்துப் புதியனபுணர்த்தலான் வழங்குதற்கேற்ப, நன்னூலார் "சுட்டியா வெகர வினாவழி" என்றார். இவரக்கருத்தறியாது தோன்றியவாறே குற்றங்கூறினார். அங்ஙனம் இங்ஙனமெனச் சார்ந்துவருவனவற்றிற்கு அங்கு இங்கு எனவுறுப்பாய் வருவனவற்றை யெடுத்துக்காட்டி மறுத்தல் பொருந்தாமையறிக.

உஅ. "ஆவினுண நமன."

குற்றுகரத்தைப் புணர்ச்சி வேறுபாட்டான் வேறெடுத்தோதினதாகக் கூறினார். அல்லுழியுயிரோயாமென்னுங்கருத்துப்போலும். அஃதாசிரியர் தொல்காப்பியனார்க்குக் கருத்தாயிற் குற்றியலுகரப்புணரியலை உயிர்மயங்கியலைச் சாரவைப்பர். அங்ஙனம் வையாது புள்ளிமயங்கியலின் பின்னர் வைத்தது இம்மயக்கம் வாராமைப்பொருட்டென்றே கொள்க. முதலெழுத்திற்குப் புணர்ச்சி கூறிப் பின்னர்ச் சார்பெழுத்திற்குப் புணர்ச்சிகூறவேண்டுதலின், அம்முறைபற்றிக் குற்றியலுகரப்புணரியலை உயிர்மயங்கியல் புள்ளிமயங்கியலின் பின்னர் வைத்தாரென முறைகூறவறியாது, நச்சினார்க்கினியார் மெய்யுயிரொன்றவற்றுள் உயிரினது விகாரமாய் நின்ற குற்றியலுகரத்தை இருவழிக்கண்ணும் புணர்க்கின்றமையிற் புள்ளிமயங்கியலோடியைபுடைத்தாயிற்றென்றார். உயிரினதுவிகாரமாயின் உயிர்மயங்கியலைச் சார வையாது புள்ளிமயங்கியலைச் சாரவைத்தன் முறையன்மையின், அது பொருந்தாதென்க. ஆய்தத்தை யொருநிமித்தம்பற்றி யொற்றின்பாற்படுப்பினும் பதினெட்டொற்றுளடங்காதவாறுபோலக் குற்றியலிகரக் குற்றியலுகரங்களை யொருநிமித்தம்பற்றி உயிரின்பாற்படுப்பினும் பன்னிரண்டுயிருள்ளுமடங்காது வேறேயாமெனக் கொள்க.

உகூ. "குற்றுயிரளபு."

ஈண்டுதாரணங்களுட்சிறிது பொருந்தாமையுய்த்துணர்க. எழுத்து வேற்றுமையல்லது இடவேற்றுமைபற்றியெண்ணலாகாதென மேலோதியவர் ஈண்

டுமவ்வாறே உயிரீறு பன்னிரண்டெனவெழுத்து வேற்றுமைபற்றியெண்ணமறந்து, இடவேற்றுமைபற்றியெண்ணி, உயிரீறு நூற்றறுபத்துமூன்றென மயங்கிக் கூறினார். முதலுக்குமிஃதொக்கும்.

௩0. "னகரவிறுதி."

"மகரத் தொடர்மொழி மயங்குதல் வரைந்த—னகரத் தொடர்மொழி யொன்பஃ தென்ப" எனவாசிரியர்தொல்காப்பியனார் வரைந்தோதியிருப்ப, இவர் இத்தொடக்கத்தனவெனப் பின்னுஞ்சிலவுளவாக அவரோடு மாறுகொளக் கூறினார். நிலன் நிலம் என்றற்றொடக்கத்துக் குறிலிணையொற்றாய்நிற்குஞ் சொற்களின் னகரம் மகரத்தோடு மயங்கிநிற்குமாற்றலுடைமையின், அவ்வாற்றலுடையவற்றுள் மயங்காது நிற்குஞ்சொற்களே யெடுத்தோதி விலக்கல்வேண்டும். அவ்வாற்றலில்லாத கடான் வயான் என்றாற்போலுங் குறினெடிலொற்றுக்களை யெடுத்தோதி விலக்கல்வேண்டியதெற்றுக்கென்க. யாண்டுங்குறிலிணையொற்றல்லுழி வரும் னகரமும் மூவெழுத்தினிறந்த தொடர்மொழி னகரமும் மகரத்தோடு மயங்காமை கண்டுகொள்க. ஆசிரியர் தொடர்மொழியென்றாராயினும், தொடர்மொழியுண் முந்தியதாகிய மூவெழுத்துத்தொடர்மொழியென்பதே கருத்தாகக் கொள்க. அவற்றுள்ளுங் குறிலிணையொற்றாகிய மொழியென்பது ஏற்புழிக்கோடலாற்கோடும்.

௩௧. "கசதபவொழித்த."

மெய்யொடு மெய்யியைதற்கே சையோகமென்னுங்குறி வடநூலார் கூறுவர். ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும் "அம்மூ வாறும் வழங்கியல் மருங்கின்—மெய்ம்மயங் குடனிலை தெரியுங் காலை" என மெய்யொடு மெய்யியைதற்கே மயக்கமென்னுங்குறியீடு கூறினார். அக்கருத்தேபற்றி நன்னூலாரும் "இவ்விரு பான்மயக்கு மொழியிடை மேவும்" எனச் சூத்திரப்பொருளை முடித்து, உயிருமெய்யு மயங்குமயக்கத்துக்கு வரையறையின்மையின், அவையிக்குறியீடு பெறாவென்பார், "உயிர்மெய்மயக்களவின்றே" எனவொழிந்தார். ஒன்றோடொன்றியைதலொப்புமைபற்றி "ரழத்தனிக் குறிலணையா" என்பதனை இதனைச்சார வைத்தார். அதனானது மயக்கமென்னுங்குறியீடு பெறுமையறிக. அக்கருத்தறியாது அவற்றிற்கு மயக்கமென்னுங்குறியீடு கொண்டாராயினும், முதலிறுதிகளை ஒற்றுமைநயம்பற்றி உயிர்மெய்முதல் உயிர்மெய்யீறெனவோதாது வேற்றுமை நயம்பற்றி மெய்ம்முதல் உயிரீறெனவோதியவாறே, ஈண்டும் கருவி துணங்கை யென்பவற்றை உயிர்மயக்கமெனக் கோடல்வேண்டும். அதனை மறந்து உயிர்மெய்மயக்கமென்றல் பொருந்தாமையறிக.

௩௫. "தம்மரபிசைப்பின்."

முதலாமெனவே, ஈறாதலுந்தானே பெறப்படும். முதலீறிடைநிலையென வேண்டாகூறினார். இவ்விதிக்கும் பயன்கூறாதார்க்கு இச்சூத்திரம் பயனில்கூற்றாய் முடியுமென்க.

௩௬. "அம்முனிகரம்."

போலியெழுத்தென வேறில்லையென்பது விருத்தியுட்காண்கவென மேலுரைத்தாம், கடைப்பிடிக்க.

௬எ. "நெட்டுயிர்காரமும்."

ஒற்றுக்கள் சாரியைபெறுமென்பது விருத்தியுட்காண்க.

எழுத்தியன்முற்றிற்று.

பதவியல்.

க. "எழுத்தே தனித்தும்."

நன்னூலார் பதவியல் கூறியதற்கு முதனூல் வடநூலாகலின், அது தோன்ற மொழியியலென்னாது பதவியலென வடசொல்லான் அதற்குப் பெயரிட்டு, அவ்வோத்துள் வடவெழுத்துத் தமிழில் வருமாறுங்கூறினார். இவர் தமிழ் மொழி மாத்திரைக்கே யிலக்கணங்கூறுதுமெனப் புகுந்தமையாற் பதவியலென வடமொழியாற் குறியிடுதல் பழுதாமென்க.

எழுத்துத் தனித்து நிற்றலானும் ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்து நிற்றலானுமன்றே தனிமொழி தொடர்மொழியெனப் பெயர்பெற்றன. அங்ஙனமாகலின், ஈரெழுத்திணைந்ததனையுந்தொடர்மொழியென்னுக்கால், அவை தொடர்ந்தனவுமல்லவாய்ப் பொருளை விளக்குதலுமில்லையாமாகலின், ஈரெழுத்தொருமொழியுந் தொடர்மொழியென்றலே ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்க்குங்கருத்து. ஆயினும், "தொடரலிறுதி" எனவும் "சொல்லியதொடர்மொழியிறுதி" எனவும் "மகரத் தொடர்மொழி மயங்குதல் வரைந்த—னகரத் தொடர்மொழி" எனவும் "நெட்டெழுத் திம்பருந் தொடர்மொழி யீற்றும்" எனவும் ஈரெழுத்துத் தொடர்மொழிக்கும் இரண்டனையிறந்திசைக்குந் தொடர்மொழிக்கும் முடிவு வேறுபாடு கண்டு, முன்னர்ச் செய்கைசெய்வதற்கேற்ப, ஈண்டு ஈரெழுத்தொருமொழியெனவுந் தொடர்மொழியெனவும் பெயரிட்டுக் கருவிசெய்தார். இதுவேயாசிரியர்கருத்தாதல் "தொடர்மொழி" யென வாளாகூறுது "இரண்டிறந்திசைக்குந்தொடர்மொழி" எனவடைகொடுத்தோதியதே இரண்டனையிறவாதிணைந்திசைக்குந் தொடர்மொழியுமுண்டெனப் பொருள்கொள்ளக் கிடத்தலானறிக. நன்னூலார் கொண்ட நயத்திற்கு அவ்வாறு கருவிசெய்யவேண்டாமையின், இணைந்திசைக்குந்தொடர்மொழியை வேறு கூறாது தொடர்மொழியென ஒன்றாகக் கூறினார். இவரக்கருத்தறியாது தமக்குவேண்டியவாறே யுரைத்தார்.

இன்னுமிவ்வியன்முழுதினும் இவர் கூறியவற்றுட் குற்றங்களை விரிக்கப்புகின், விளையாட்டுமகளிரட்ட மணற்சோற்றிற் கல்லாராயப் புகுதலோடொக்குமென்றொழிக. அவையெல்லாம் விருத்தியுட் கூறியதுபற்றியுய்த்துணர்ந்து கொள்க.

சொல்லியல்பு சிறிதுமுணராமையாற் றமக்கு வேண்டியவாறெல்லாங் கூறினார். பிரயோகவிவேகநூலாருஞ் சொல்லியல்புணராமையான், எல்லாச்சொல்லு முரிச்சொல்லாமெனவும், குறிப்புவினைமுற்றும் பெயர்ப்பகுபதமுமொன்றெனவும் மயங்கிக் கூறி, குறிப்புவினைமுற்றே தத்திதாந்தமெனவுங்கூறினார்.

தத்திதன் பிராதிபதிகமெனப் பெயர்பெற்று ஐம்முதலியவுருபேற்றுச் சுபந்தமென நிற்குமென அவர்தாமே கூறினமையும் இவ்விலக்கணம் வினைக்குறிப்புக்கேலாமையுமறிக.

கச. "இலக்கியங்கண்டதற்கிலக்கணம்."

கச்சினன் நாட்டினன் என்புழி வரும் இன் ஈண்டுச் சாரியையன்று, உறங்கினனென்புழிப்போல இடைநிற்றலானிடைநிலையாமென்றார். அதனை மறந்து, பதமுன்விகுதியும் என்னுஞ்சூத்திரத்துள் உண்டது ஊரது என்றாற்போல்வன சாரியை வரவேண்டியே நின்றனவென்றார். இங்ஙன முன்னொடு பின் மயங்கக் கூறுதல் அவரியல்பென்க.

பதவியன்முற்றிற்று.

உயிரீற்றுப்புணரியல்.

க. "மெய்யுயிர்முதல்."

உயிரீற்றுப்புணரியலென்பதற்குப் "பதமுன் விகுதியும் பதமு முருபும் புணர்வுழி" என்றவாறே உயிரீற்றுப்பதமுன் வருமொழிநாற்கணமும் வந்து புணருமியல்பென ஏழாம்வேற்றுமைச் சந்திப்பொருள்படக் கூறாது, உயிரீற்றுப்பதநின்று வருமொழிநாற்கணத்தோடு புணருமியல்பெனப் பொருளுரைத்தார். அங்ஙனமெழுவாய்ச்சந்திப்பொருள்பட நிற்பின், உயிரீறுபுணரியலென இயல்பாய் முடிவதல்லது உயிரீற்றுப்புணரியலெனச் செய்கைப்பட்டு முடியாமையான், அது பொருளன்மையறிக. மெய்யீற்றுப்புணரியலென்பதற்கும் இஃதொக்கும். ஆசிரியர்தொல்காப்பியனார் "நிறுத்த சொல்லுங் குறித்துவரு கிளவியும்" எனக் கொண்ட குறியீடுமறிந்திலர்போலும்.

உ. "ஐம்முதலாறும்."

ஆசிரியர்தொல்காப்பியனார் வினைத்தொகைகள் பண்புத்தொகைகள் இருமொழிப்புணர்ச்சியாயினும் பிரிவிலொட்டுக்களாய் நிற்றலிற் "புணரிய நிலையிடை யுணரத் தோன்றா" எனவும், பகுபதமொருமொழியாய் நிற்றலிற் புணர்ச்சியெய்தாதெனவுமொழிந்தார், தொகுத்துச்செய்யுநூலாகலின். அது பாயிரத்துள் "புலந்தொகுத்தோன்" என்றதனானறிக. இவரந்நயம்பற்றி யோதாது, நன்னூலார் கூறிய நயம்பற்றி "ஆறினு முன்னிப் புணர்த்து முடித்தனர் கொளலே." எ-ம். "பதமுன்விகுதியும் புணர்வுழி." எ-ம். கூறி, ஒருமொழிநீர்மைத்தாகிய பகுபதத்தினை நிலைமொழி வருமொழியாகப் பகுதி விகுதிமுதலியவற்றை வேறு நிறீஇப் புணர்ச்சிக்குக் கூறிய செய்கையாற்செய்கை செய்து புணர்த்து முடித்தவர் இருமொழிப்புணர்ச்சியாகிய வினைத்தொகை பண்புத்தொகைகளை நிலைமொழிவருமொழிசெய்து புணர்க்கப்படாவென்றலும் அவற்றிற்குச் செய்கைகூறாதொழிதலுங் குற்றமாதலறிக.

பொற்றொடி, பவளவாய், திரிதாடி, வெள்ளாடை, தகரஞாழலென்னும் வேற்றுமைத்தொகைமுதலிய ஐந்தொகையும் தத்தம்பொருள்படத் தொகாது

அன்மொழிப்பொருள்படத் தொக்கவழிப் பின்னரவை வெற்றுமைத்தொகைமு தலிய தொகையாகாமையின், அவ்வேறுபாடுபற்றி அன்மொழித்தொகை வேறு கூறிய நன்னூலார் கருத்தறியாது, அன்மொழிப்பொருள்படத் தொக்கவிரு மொழியையும் நிலைமொழியாயே நிறுத்தி வேறு வருமொழியோடு புணர்த்திக் காட்டிக் குற்றங்கூறல் பொருந்தாமையறிக. அவ்வாறு புணர்த்தலே சந்தியா மிற் புலிப்பாய்த்துள் புலிவிற்கெண்டை முதலியவற்றையும் வேறு வருமொழி யோடு புணர்த்துதாரணங்காட்டல்வேண்டும். வேண்டவே, அவையுமல்வழிச் சந்திக்கேலாமையுணர்க. பொற்றொடியென்பது தொடியையுணர்த்தியவழி வேற்றுமைச்சந்தியாம், அணிந்தாளையுணர்த்தியவழி அல்வழிச்சந்தியாமெனத் தெரிந்துகொள்க.

ட. "வேற்றுமைவழிய."

இச்சூத்திரத்திற்கிதுபொருளன்மை விருத்தியுட்காண்க.

ரு. "வலித்தன்மெலித்தனீட்டல்."

வலித்தன்முதலிய நான்குவிகாரமும்படுதல் சொல்லின்கண்ணதாகியவெ ழுத்திற்கெனவும், விரித்தறுகுத்தலென்னு மிரண்டுவிகாரமும்படுதல் சொன் முழுதிற்குமெனவுங்கூறினார். "தண்ணந் துறைவர் தகவிலர்" என்புழி அம்முச் சாரியையாய்த்தான் அசைநிலையாய்த்தான் அழகென்னும் பொருட்டாய்த்தானிற் குமாகலானும், சொல் யாண்டும்பொருட்பயனின்றி வாராமையானும், சொல் விரிதலாமாறியாண்டையதென்க. அன்றியும் "சீர்நிலை திரியாது தடுமா றும்மே" எனவெழுத்துவிரியும் விகாரம் வேறியாண்டடங்குமென்றொழிக. இன்னுமினை மல்லாத சொல்விகாரத்தை யெழுத்துவிகாரத்தோடெண்ணல் பொருந்தா மையுமறிக. இவ்வைய நீக்குதற்கன்றே ஆசிரியர்தொல்காப்பியனார் அறுவகை விகாரத்துள் விரிக்கும்வழி விரித்தலையுந் தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தலையும் நடுவண் வைத்தெண்ணியதூஉமென்க.

சா. "ஒருமொழிமூவழி."

ஒருமொழியானது ஒருதொடரின் முதலிடைகடையென்று மூன்றிடத் துங்குறுகலும் வேண்டுழி வருமென்றலே இச்சூத்திரப்பொருளொன்பது தெரி ந்துகொள்க. "குறைச்சொற் கிளவி குறைக்கும்வழி யறிதல்" என்பதுமிது.

எ. "அன்றானின்னல்."

தொடையலென்புழி அல் விகுதியென்றொழிக. அற்றுச்சாரியை பொ ருணிலைக்குதவிசெய்யுஞ் சிறப்புத்தோன்ற "நல்லற்று" என்ற நன்னூலார்கருத் தறியாது, அல்லுச் சாரியையெனக் கொண்டார்.

அ. "அத்தினகரம்."

ஆசிரியர்தொல்காப்பியனார் கூறிய சாரியைச்சூத்திரம் பல்காமைப்பொ ருட்டுத் தமக்கேற்றவாறு வேறுபடுத்துவார்க்கு,அத்துச்சாரியையேயன்றித் துச் சாரியையுமொன்று வகுத்து இச்சூத்திரமோதாதொழிதலே பொருத்தமுடைத் தென்க.

௯. "பதமுன்விகுதியும்."

நன்னூலார்போல "வருதலுந் தவிர்தலும் விகற்பமு மாகும்" எனத்தொகுத்துக்கூறிப் புறனடையுமீண்டே கூறினார். ஆசிரியர்தொல்காப்பியனார் போல மேற்பதங்கட்குத் தனித்தனி சாரியைப்பேறு விதிக்கப் புகுந்தார்க்கு ஈண்டே யிவ்வாறு கூறல் பொருந்தாமையறிக.

௧௨. "புள்ளியீற்றுமுன்."

"ஞணநமல வளன வொற்றிறு தொழிற்பெயர்" என்றற்றொடக்கத்து மெய்யீற்றுப்புணர்ச்சிக்கேயுரிய விதியையீண்டுக் கூறுதல் உயிரீற்றுப்புணரியலென்னும் பெயர்க்கேலாமை தெரிந்துகொள்க.

௧௩. "குற்றியலுகரத்திறுதி."

இது பொருந்தாமையும் பிறவும் விருத்தியுட்காண்க.

௧௯. "பொதுப்பெயருயர்திணை."

நிலைமொழிச்செய்கையாய்த் திரிதற்குரியவெழுத்துக்கள் திரியாதியல்பாதலும் வருமொழிச்செய்கையாய் மிகுதற்குரியவெழுத்துக்கண் மிகாதியல்பாதலுங் கருதியன்றே, 'ஈற்றுமெய்யியல்பாம்' என்றும், 'வன்மை மிகா' என்றும் பகுத்தோதினார். அவ்வாறே யரழக்கண்மூன்றும் உயிர்போல வருமொழிச்செய்கையாய் வன்மைமிகுதற்குரியனவன்றி ஏனைமெய்போல நிலைமொழிச்செய்கையாய்த் திரிதற்குரியனவன்மையின், அவற்றுள் ழகரம் பொதுப்பெயருயர்திணைப் பெயர்கட்கீறாகாமையின், ஈறுவனவான ஏனையிரண்டனையுமுயிரொடு சேர்த்து வருமொழிச்செய்கை யியல்பாமென்னாது, ஏனைமெய்களோடொப்ப வைத்தியல்பாமென்றல் பொருந்தாமையறிக. அக்கருத்துக் கொள்ளாக்கால், ஈற்றுமெய்முன் மிகா எனவும் அவற்றீற்றுயிரியல்பாமெனவுமாறிக் கூறினும் பொருந்துமெனப்பட்டு, வழுவாமாறறிக.

௨௨. "ஒளவென வருஉம்."

இச்சூத்திரத்திற்கூறிய வெழுத்துக்களை யீறாகவுடைய சொற்கள் முன்னிலைவினைக்கின்மையான் அதன்கணையமின்மையின், முன்னிலைவினையை விலக்குதல்வேண்டாம், இவ்வீற்றுத்தொழிற்பெயருண்மையின் அதனை விலக்குதல் வேண்டுமாயின், சொல்லென்ப தேவல்வினையெனவேயமையும். அவ்வாறு கூறாது ஒருமொழியே யோசைவேறுபாட்டாற் பிறிதுபொருளையு முணர்த்துமென மயங்கி, ஏற்புழிக்கோடலான் ஈண்டேவல்வினைமேற்றாயிற்றெனப் பழுதுபடக் கூறினார்.

௨௪. "மெல்லெழுத்துமிகுவழி."

புணர்ச்சிக்கணுயிர்மிகவருஞ்செய்கைக்கு இவரியாண்டுஞ்சூத்திரங் கூறாமையின் "உயிர்மிக வருவழி யுயிர்கெட வருதலும்" என்றலும், ஏனையவற்றிற்கும் இவ்வீறு மெல்லெழுத்துமிகும் இவ்வீறு வல்லெழுத்துமிகும் இவ்வீறியற்கையாம் இவ்வீறு சாரியைபெறுமென ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் கூறியவாறே இவர் தனித்தனி வகுத்துக்கூறாமையின் "இயல்பின் விகாரமும் விகாரத்தியல்

பும்" என நன்னூலார் கூறியவாறே பொதுப்படக் கூறாது ஆசிரியர் கூறியவாறே வகுத்துக்கூறுதலும், பொருந்தாமையறிக.

"எக்கண்டு பெயருங் காலை" "நப்புணர் வில்லா நயனில்லோர்" என நெடுமுதல் குறுகும் விரவுப்பெயர்கள் இனமெல்லெழுத்தாய்த் திரிதற்குரிய மகரந்திரியாதுகெட்டு வல்லெழுத்துப் பெற்றனவெனத் தாங்கூறிய செய்கைக் கேற்பக்கூற மறந்து, மெல்லெழுத்துப்பெறுதற்குரியன வல்லெழுத்துப்பெற்றனவென ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் கூறியவாறே அவ்வுரைவாசகத்தை யெடுத்தெழுதினார்.

உ௯. "எகரவினாமுச்சுட்டின்."

இதனுட்சொன்முடிபு பொருந்தாமை தெரிந்துகொள்க.

௩௧. "இயல்பினும் விதியினும்."

பிறிதென்னு நயம்பற்றிக் கூறிலமென்றார்க்கு "இயல்பினும் விதியினும்" எனப் பகுத்துக்கூறல் பொருந்தாமையறிக.

புலிபோலக் கொண்டான் என்புழிப் போலவென்பது உண்க்கொண்டானென்புழிப்போலக் காலம்விளக்கி நிற்றலிற் றெரிநிலைவினையாவதல்லது குறிப்புவினையாகாதென மறுக்க.

கண்டெனக்கொண்டானென்புழி எனவென்பது செய்து செய்யூ முதலியவற்றீறுபோல வினையெச்சவிகுதியேயென மறுக்க.

அதிர்ப்புக்கடிதென்பதனுள் அதிர்ப்பென்பதனைக் குற்றியலுகர வீற்றுரிச்சொலென்றார், உரிச்சொலிலக்கணமறியாமையின். அதிரொன்னுமுரிச்சொற்புகரவிகுதி பெற்றுத் தொழிற்பெயராய் நிற்குமாறறிக.

௩௫. "செய்பியவென்னும்."

உருபுயிரீண்டடங்காதென "மூன்ற னுருபினு மாற னுருபினும்" என்று வேறுசூத்திரஞ்செய்வார்க்கு ஈண்டாறனுருபு வேறோதல் பொருந்தாமையுணர்க.

சொற்பல்கச் சூத்திரஞ்செய்தற்கஞ்சாதார்க்கு ஈண்டைவிதிகளை நன்னூலார்போலச் சாலவுஞ்சொற்சுருங்கச் சூத்திரித்தும், "அன்றுவரு காலை யாவாகுதலு—மைவரு காலை மெய்வரைந்து கெடுதலுஞ்—செய்யுண் மருங்கி னுரித்தென மொழிப." "மெல்லெழுத்து மிகுவழி வலிப்பொடு தோன்றலு—மன்ன பிறவுந் தன்னியன் மருங்கின்—மெய்பெறக் கிளந்து பொருள்வரைந் திசைக்கு—மைகார வேற்றுமைத் திரிபென மொழிப" என்றாற்போலுஞ் சிலவற்றை ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்போலச் சாலவுஞ்சொற்பல்கச் சூத்திரித்தும், ஒருவழிப்படநில்லாராயினர். இன்னுஞ்சிலவிதிகளை நன்னூலார்நயம்பற்றிப் புடைநூலோடொப்பக் கூறிச் சிலவிதிகளை ஆசிரியர்தொல்காப்பியனார் நயம்பற்றி வழிநூலோடொப்பக் கூறினார். ஒருநயம்பற்றியொருவழிப்பட்டுநின்று கூறாது, இவ்வாறு பலவழிப்படச் செய்தார், நூல்செய்யுந்திறனறியாமையானென்க. ஏனையவுமிவ்வாறே யாண்டாண்டுக் கண்டுகொள்க, ஈண்டு விரிப்பிற்பெருகும்.

உயிரீற்றுப்புணரியன் முற்றிற்று.

உருபுபுணரியல்.

௧௧. "இதற்கிதுமுடிபு."

எண் பெயர் முதலிய புறப்புறக்கருவியென்றார். எண்ணு முறையும் பிறப்பு முருவு மளவுஞ் செய்கைக்குக் கருவியாகாமையின், அவை பயனிலவாய் முடியும், இவர் கூறிய முறைநோக்குவார்க்கெனவறிக. பதவியல் புறக்கருவியென்றார்க்கு "எழுத்தே தனித்து மிணைந்துந் தொடர்ந்தும்—பதமாம் பொருடரின்" என்பதொழித்து ஏனையவெல்லாம் வெற்றெனத்தொடுத்தலாய் முடியுமாறறிக. "மெய்யுயிர் முதலீ றாமிரு பதங்களும்" என்றற்றொடக்கத்தனவற்றை அகக்கருவியென்னது அகப்புறக்கருவியெனவும் "எகர ஒகரம் பெயர்க்கீ றாகா" என்றற்போலும் புறப்புறக்கருவியை அகக்கருவியெனவுங் கூறினார், இச்செய்கை செய்தற்கு இது சிறந்தகருவி இது சிறவாக்கருவியென்னு முண்மையறியமாட்டாமையின்.

இனிச்செய்கையை நான்காக வகுத்துக் கூறியதூஉம் பொருந்தாமையோர்ந்துணர்க.

உருபுபுணரியன்முற்றிற்று.

எழுத்ததிகாரமுடிந்தது.

சொல்லதிகாரம்.

பெயரியல்.

௧. "உமையவளொடு."

இவ்வதிகாரம் மேற்பாயிரத்துளெழுத்துமுதன்மூன்றையுமென நிறுத்தமுறையானே எழுத்துணர்த்திச் சொல்லுணர்த்துகின்றாராகலிற் சொல்லதிகாரமென்னும் பெயர்த்தென்றார். பாயிரஞ்செய்தார் சதாசிவநாவலனென்றன்றே ஆண்டுரைத்தார். சதாசிவநாவலர் நிறுத்த முறைபற்றி வைத்தியநாத நாவலர் நூல்செய்தாரென்றல் பொருந்தாமையறிக, பாயிரம் நூல்செய்த பின்னர்ச்செயப்படுவதாகலின். அது "பொருள்விரித் துரைத்தனன்" என்றிறந்தகாலவாய்பாட்டாற் கூறியதனானுமுணர்க.

௨. "உயர்திணை யென்மனார்."

மக்கட்சுட்டென்பது பண்புத்தொகைநிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையெனவும், மக்களென்ற தாகுபெயரான் மக்கட்சுட்டையுணர்த்தி நின்றதெனவுங்கூறினார். மக்களென்றதாகுபெயரான் மக்கட்சுட்டையுணர்த்திற்றேல், "பாணன் பறையன் றுடியன் கடம்பனென்—றந்நான் கல்லது குடியுமில்லை" என்புழிப்போல ஆண்டஃதஃறிணைச்சொல்லாதல்வேண்டும்: வேண்டவே, அஃதலபிறவேயென அஃறிணைச்சுட்டாற் கூறாது "அவரலபிறவே" என்றல் திணைவழூவாய் முடியுமாகலின், அஃதாசிரியர்கருத்தன்றென்க. இன்னோரன்னவையெல்லாந் தொல்காப்பியமுதற்சூத்திரவிருத்தியுள் விளங்கக் கூறினும், ஆண்டுக் காண்க.

உயர்திணையென்பது இறந்தகாலவினைத்தொகையென்றார். உயர்ச்சி முக்காலத்துமொத்தியல்வதறியார்போலும்.

திணையென்பதொழுக்கமென்றார். அஃறிணையுளுயிரில்லனவற்றிற்கு ஒழுக்கமின்மையின், அது பொருளன்று. இவையுயர்சாதி இவையிழிசாதியென உலகத்துப்பொருளையெல்லாம் இருவகைச்சாதியாகப் பகுத்துக்கூறுதலே ஆசிரியர் கருத்தாகலானும், திணையென்னும் பலபொருளொருசொல் ஈண்டுச்சாதியுணர்த்தி நின்றதெனக்கொள்க.

சு. "ஒன்றேபல."

ஆண்பால் பெண்பாலென்னும் வழக்கு உயர்திணைக்கேயன்றி அஃறிணைக்கின்றென்றார். "ஆண்பா லெல்லா மாணெனற் குரிய" "பெண்பா லெல்லாம் பெண்ணெனற் குரிய" என்னுமரபியற்சூத்திரங்களையும், ஆண்மைசுட்டியபெயர் பெண்மைசுட்டியபெயரொன்னுங் குறியீடுகளையும், களிறு பிடிமுதலிய வழக்குக்களையும் மறந்தார்போலும்.

எ. "தெய்வமும் பேடுமாம்."

ஆணவாய்ப் பெண்ணிழந்ததற்கும் பெண்ணவாயாணிழந்ததற்கும் முறையே பேடன்வந்தான் பேடிவந்தாளெனவுதாரணங்காட்டி, அலி அவற்றின்வேறெனக் கூறினார். அது பொருந்தாது, பெண்ணவாயாணிழந்ததனைப் பேடியெனவும் ஆணவாய்ப் பெண்ணிழந்ததனை யலியெனவுங்கூறுதலே மரபாகலின். அது பேடன்வந்தான் பேடன்மாரொன உரையாசிரியரையுள்ளிட்டோர் காட்டாமையானும், அலிவந்தாளெனத் தாமுங்காட்டாமையானும், "பெண்ணவா யாணிழந்த பேடி யணியாளோ." எ-ம். "பேடிகை வாளாண்மை." எ-ம். "இன்பாலடிசிற் கிவர்கின்ற கைப்பேடி." எ-ம். சான்றோரெல்லாம் பெண்ணவாயாணிழந்ததனையே பேடெனக் கூறுதலானுமறிக. அற்றேல், ஏனையாண்பால் பெண்பால்போலப் புணர்ச்சிமுதலாயவற்றிற்குரியவாய் முகவுரோம முலைமுதலிய வுறுப்புக்களையுடையவாய்த் தன்மை திரிந்தன ஆண்பேடு பெண்பேடெனவும், இத்தன்மையில்லதலியெனவுங் கூறினுமாகாதோவெனின்;—ஆகாது, "வேயே திரண்டமென்றோள் வில்லே கொடும்புருவம்—வாயே வளர்பவள மாந்தளிரோ மாமேனி—நோயே முலைசுமப்ப தென்றார்க் கருகிருந்தா—ரேயே யிவளொருத்தி பேடியோ வென்று—ரொரிமணிப்பூண் மேகலையாள் பேடியோ வென்றார்." "பலிகொண்டு பேராத பாச மிவள்கண்—ணொலிகொண் டுயிருண்ணுங் கூற்றமென் றெல்லே—கலிகொண்டு தேவர் முலைகரந்து வைத்தா—ரிலைகொண்ட பூணினி ரொன்றெழினி சேர்ந்தா—ளிலங்குபொற் கிங்கிணியா ணக்கெழினி சேர்ந்தாள்." என்பவற்றாற் பேடியை முலையுறுப்பில்லாதவளெனவும், அதனுலொலிகொண்டுயிருண்ணுந் தன்மையில்லாளெனவும், விளங்கக் கூறுதலின். அன்றியுந் தன்மைதிரிபெயர்க்கு அலிவந்ததெனவே தாமுமுதாரணங்காட்டினாராகலிற் நமக்குமிதுவே கருத்துப்போலுமென்க.

க0. "இலக்கணமுடையது."

குழூஉக்குறியையும் வழக்குநெறியெனவுடனெண்ணினார். குழூவின் வந்த குறுநிலவழக்குச் சான்றோர்வழக்கின்கண்ணும் அவர்செய்யுட்கண்ணும் வா

ராமையின் அமைக்கப்படாவெனச் சேனாவரையர் மறுத்தமையான், அது வழக்குநெறியாகாமையறிக.

கஉ. "ஆகுபெயர்வினைக்குறிப்பு."

"அறத்தா றிதுவென வெள்ளைக் கிழிபு" என்பதாகுபெயரு ளடங்குதலின், வேறோதல் பொருந்தாது. "குன்று விளையு ளுயர்நிலந் துன்புற்றுத்—தாவென் றிரப்பாடன் கை." என்றாற்போல எழுத்துக்களை யெடுத்துக்கொண்டன சொல்லன்மையான் ஆகுபெயராதற்கேலாமையின், வேறோதலமையுமென்க.

கச. "செந்தமிழாகி."

வடவேங்கடந் தென்குமரியென இரண்டெல்லைக்குட்பட்டன வெல்லாந் தமிழ்நாடாகவும், அவற்றுளொருநிலத்தைப் பிரித்துச் செந்தமிழ்நிலமென்றற்குக் காரணமறியாமையின், அதற்கெல்லை முன்னுரைசெய்தார் கூறியதேபற்றித் தாமுமுரைத்தார், ஒருவர்சென்றவழியே சேறலுலகியல்பாகலின். முக்குணவயத்தான்முறைதிறம்பல் உயிர்வருக்கத்துக்கெல்லாம் பொதுவாதலறிக. கருவூரின்கிழக்கெல்லாம் புனலூடேயாம். புனலூடெனினுஞ் சோணாடெனினுமொக்கும். புனலூடென்றாற்போலப் பொதுப்படக் கூறாது தென்பாண்டியென ஏகதேசத்தைப் பிரித்தோதியதுமறிக.

கரு. "ஒருபொருள்குறித்த"

அருமையானன்றி யியல்பாற்பொருளுணருஞ் சொல்லை இயற்சொல்லெனவும் அதனின் வேறாயரிதுணர்பொருளனவாகிய சொல்லைத் திரிசொல்லெனவுங்கூறிய உண்மை நோக்காது, யான், யாம், நீ, நீர் என்பன என், எம், நின், நும் எனத் திரிந்தாற்போல மலையென்னுஞ்சொல்லே விலங்கல் அடுக்கலென்றற்றொடக்கத்தனவாய்த் திரிதலிற் றிரிசொல்லெனப்படுமெனவும், அது திரியுங்கால் கிளியென்பது கிள்ளையென உறுப்புத்திரிந்தும் தத்தையென முழுவதுந்திரிந்தும் வருமெனவுங்கூறினர். மலையென்பதே விலங்கல் அடுக்கலென்றற்றொடக்கத்தனவாய்த் திரியுமெனின், அவையெல்லாமொரு சொல்லெனல்வேண்டும். அவ்வாறன்றி "ஒருபொருள் குறித்த வேறுசொல் லாகியும்" எனவும் ஆவி உடம்பு உறுப்பு ஒற்று உடல் புள்ளியென்றற்றொடக்கத்தனவற்றைப் பரியாயநாமங்களெனவும், அவர்தாமே கூறுதலான், அவர்க்கது கருத்தன்றென மறுக்க. அப்பரியாயநாமங்களெல்லாம் பெரும்பான்மையும் ஒவ்வொருகாரணம்பற்றி வருதலின், வேறுசொல்லேயாமென்பது.

கசா. "செந்தமிழ்நிலஞ்சேர்."

தமிழொழி பதினேழ்நிலத்து மொழிகளையுங் கொடுந்தமிழ்நாட்டு மொழியோடொப்பத் திசைச்சொல்லெனக் கொண்டார். ஆசிரியர்தொல்காப்பியர் அவ்வாறு கொள்ளாமையானும், உரையாசிரியர் சேனாவரையர் கூறாமையானும், வடசொற்போலவேனை நிலத்துச்சொற்கள் சான்றோர்வழக்கினுள்ளுஞ் செய்யுளினும் வாராமையானும், சிலசொற்கள் இக்காலத்து வரினும் இலக்கணமுறையன்மையானும், அவை தமிழ்க்குரிய திசைச்சொல்லாகாவென மறுக்க.

கஎ. "பொதுவெழுத்தானும்."

வடமொழியிலக்கணமறியாதார் ஈண்டுக் கூறியவற்றுட் பொருந்துவனவும் பொருந்தாதனவுமுள அவையோர்ந்துணர்க. இவ்வெழுத்திவ்வெழுத்தாய்த் திரிந்து வருமென வரையறுத்தோதப் புகின் அவ்வரையறையிற்பிறழ்ந்தும் வருதலின், இங்ஙனமோதிலமென்றார். புணர்ச்சிமுதலிய வேனைவிதிகளுங் கூறிய வரையறையிற்பிறழ்ந்தும் வருதலினன்றே புறனடை முதலியவற்றானமைத்தார். அவற்றையுமிக்கருத்தே பற்றியோதாதொழிய மறந்தார்போலும். இங்ஙனங்கூறுவார்க்கு நூல்செய்துமெனத் தொடங்குதலுங் கூடாதென்க.

உக. "கிளந்தகிளைமுதல்."

"வெறியுறு கமழ்கண்ணி வேந்தர்கட் காயினும்" என்றாற்போல்வனவற்றுட் கள்ளென்விகுதி யிசைநிறைத்து நின்றதேயாமென்றார். விகுதியுமிடைச்சொல்லென்னுஞ் சொல்லாகலின், "ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பினின் வழாஅ" என்னும் விதிபற்றிச் சிறப்பின்கண் வந்தமையறியார்போலும்.

உச. "பால்பகாவஃறிணை."

அஃறிணையியற்பெயர் பால்வரையறைப்படாது நிற்பது சொல்லியல்பென்றது, கள்ளொடு சிவணுமையாலென்றார். உழத்திகள் மறத்திகளென்றாற்போலுமுயர்திணைப்பெயருங் கள்ளொடு சிவணுவழிப் பால்வரையறைப்படாது நிற்றல்வேண்டும்; அங்ஙனமின்மையின், அது சொல்லியல்பாமென்க.

உரு. "முதற்பெயர்நான்கும்."

கோதையென்பது சாத்தன், சாத்தி, மருதி, செவியிலி என்றாற்போல ஈற்றாற் பால் விளக்குதலின்றிப் பொதுவாய் நிற்றலிற் பன்மை சுட்டியபெயராமென்க.

உஅ. "பன்மைசுட்டிய வெல்லாப்பெயரும்."

பன்மைசுட்டியபெயரென்றது பலபாலையுஞ்சுட்டிநிற்றலிற் பிறிதினியைபுநீக்கிய விசேடணமடுத்து நின்றதென உரையாசிரியர் கூறியவாறே கூறாது, இயைபின்மை நீக்கிய விசேடணமடுத்து ஆதீண்டுகுற்றியென்றாற்போலத் தலைமைபற்றிய வழக்காய் நின்றதெனவும், பன்மைசுட்டுதற்குத் தலைமை யாண்மைசுட்டியபெயர்முதன்மூன்றனும் ஒருகாற்சுட்டப்படும் ஒன்றுமொருவரும்போலாது இப்பெயரானே சுட்டப்படு முரிமையுடைமையாற் கொள்க வெனவுங்கூறினார். ஆண்மைசுட்டியபெயர் முதலிய மூன்றனையும் பிறிதினியைபுநீக்கியவிசேடணமடுத்து நின்ற பெயரெனக் கொண்டு, அவற்றோடுடனெண்ணியவிதனை அவ்வாறு கொள்ளாது, இயைபின்மைநீக்கிய விசேடணமடுத்து நின்றதெனக் கோடல் பொருந்தாமையானும், ஆண்மைசுட்டியபெயர் முதலிய மூன்றும்போலாது பன்மைசுட்டிய பெயர்க்குப் பன்மைசுட்டுதற்கண் விசேடவுரிமையின்மையானும், பெயரான் விசேடவுரிமையுண்டாயிற் பன்மைசுட்டியபெயர் உயர்திணைப் பன்மைசுட்டாமையும் ஒருமைசுட்டுதலும் வழுவாமாகலானும், இஃதமைதிச்சூத்திரமன்மையானும், அது போலியுரையென்க. பலபாலையுஞ் சுட்டிநிற்றலிற் பன்மைசுட்டியபெயரெனின், ஆண்மைசுட்டியபெயர்முதலியனவும் பலபால்களை

யுஞ் சுட்டிநிற்றலின் அவற்றையும் பன்மைசுட்டியபெயரெனல் வேண்டுமாலெனின்;—அது பொருந்தாது, நான்குபாலுஞ் சுட்டிநிற்குந் தன்னைநோக்க ஏனைமூன்றுபாலு மிரண்டுபாலுஞ் சுட்டிநிற்கும் பெயர்கள் சின்மைசுட்டிய பெயரெனப்படுவனவல்லது பன்மைசுட்டிய பெயரெனப்படாவாகலானென்க. அற்றேல், அவற்றைச் சின்மைசுட்டியபெயரெனவேயமையும் பிறவெனின்;—அவற்றுள் ஆண்மைசுட்டுதன் முதலிய பகுப்புண்மையின் அவற்றைப் பகுத்துக் கூறல் வேண்டுதலான், அமையாதென்க. இக்கருத்தேபற்றியன்றே பஃறொடைவெண்பாவென்றாற்போல ஏனையவற்றையும் பஃறொடைவெண்பாவெனக் கூறாததூஉம், பகுப்புண்மையிற் சிஃறொடைவெண்பாவென்றொழியாததூஉம், பஃறாழிசைக் கொச்சகமென்றதனை நோக்கி அதனிற்குறைந்ததனைப் பகுப்பின்மையாற் சிஃறாழிசைக்கொச்சகமென்றே போந்ததூஉமென்க. இனியிவ்வாறன்றி, ஆணொருமை பெண்ணொருமை, அஃறிணையொருமையென்ற மூன்றும் ஒருமைப்பாலென வொன்றாயடங்குதலிற் பலபால்களையுஞ் சுட்டிநின்றனவல்லவாகலான், அம்மூன்றொருமையுஞ் சுட்டியபெயர்களை ஒருமைசுட்டியபெயரெனவும், இஃதொருமையும் பன்மையுமென்னுமிருபாலுஞ் சுட்டிநிற்றலாற் பன்மைசுட்டிய பெயரெனவுங் கொள்ளினுமிழுக்காது. இனி ஒருமைசுட்டிய பெயர்மூன்றும் இருதிணையினும் பன்மைசுட்டாது ஒருமையே சுட்டியவாறுபோலப் பன்மைசுட்டியபெயரும் இருதிணைக்கண்ணும் பன்மைசுட்டுவதல்லது ஒருமைசுட்டுதல் பொருந்தாதெனக் கொண்டு, கள்ளென்விகுதி இருதிணைப்பன்மைக்கும் பொதுவாய் நிற்றலின் இருதிணையொருமைக்கும் பொதுவாய்நிற்குமுதற்பெயர்முதலிய மூன்றனோடு அவ்விகுதியைத் தலைப்பெய்து, அவற்றைப் பன்மைசுட்டிய பெயர்க்குதாரணமாகக் கொள்ளிற் படுமிழுக்கென்னையெனின்;—தாய் தந்தை முதலிய முறைப்பெயருங் கள்விகுதியோடு கூடி மூன்றெனப்படுதலான் முறைப்பெயரிரண்டாமென்பதனோடு முரணுதலானும், இயற்பெயராய் நிற்பவற்றிற்கன்றி விகுதியொடு வரும் பெயரை ஈண்டு விதிக்கப்புகாமையானும், தொல்காப்பியத்தோடு முரணுதலானும், அது பொருந்தாதென மறுக்க.

௨௧. "தன்மையானன்."

"பேய்பூத மந்தி கிளிபூவை பேசுதலா—னாகுமே தன்மை பொது" என்பதேபற்றித் தன்மையை விரவுத்திணையெனச் சாதித்து, ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்க்குமறியாமையேற்றினார். பேய் பூதந் தெய்வச்சாதியாதலால் "தெய்வஞ் சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவி" என்பதனுளடங்குமாகலானும், மந்தி பேசுதல் யாண்டுமின்மையின் "ஈங்குநீ யெம்மை நோக்கி" என்றாற்போல்வன புனைந்துரைவகையாற்கூறியதன்றி உண்மைபற்றிக் கூறியதன்றாகலானும், கிளி பூவை கூறியவாறு கூறுதலல்லது இச்சொல்லையிவ்வாறு கூறவேண்டுமெனச் சொல்லுணர்மையறிந்து கூறுதலுலகத்தின்மையால் "பூவையுங் கிளியுங் கேட்டு" என்றாற்போல்வனவும் புனைந்துரைவகையாற் கூறியதேயாமாகலானும், தன்மை விரவுத்திணையாகாதென மறுக்க. மரமுதலியன பேசுவனவாகச் சான்றோர்செய்யுட்கண் வருதலின் அவை புனைந்துரையெனவேபடுமாகலான், இவையுமன்னவேயாமென்க. இனி மந்திமுதலிய உண்மையாற்பேசினவேயாமெனினும், எறும்புகள் பேசினவற்றை யொருவேந்தன் கேட்டு நகைத்துத் தன்மனைவிக்குக் கூ

றித் தலையிழந்தானெனப் புராணங்கள் கூறுதலின், எறும்புகள் பேசுதல் பெற்றாம்; அவைபேசுதல் குறிப்பானுணர்த்துதலன்றி மொழியாற்பேசுதலன்றென்பதெல்லார்க்குமொப்ப முடிந்தது; முடியவே, அஃறிணைப்பெயர்களெல்லாம் இவ்வாறொன்றற்கொன்று குறிப்பானுணர்த்துமென்பது பெறப்பட்டதாகலின், மந்திமுதலிய பேசுதலும் அவ்வியல்பிற்றேயாமென்க. இங்ஙனமன்றாயின், உயர்திணையஃறிணையென்னும் பகுப்பேலாமையறிக. ஒரோவழி யஃறிணைப்பொருள்கள் மொழியாற்பேசுவனவுளவாயின், அது தெய்வத்தன்மைமுதலிய விசேடத்தானன்றிப் பொருட்டன்மையானன்மையின், அமைத்துக்கொள்வதன்றி அதுபற்றி விரவுத்திணையென்றல் சிறிதும் பொருந்தாதென்க. அற்றாதலினன்றே ஆசிரியர் தன்மையை யுயர்திணையெனவே கூறியதூஉமென்க. இது கொள்ளாதார்க்குச் "சொல்லா மரபி னவற்றொடு கெழீஇச்—செய்யா மரபிற் றொழிற்படுத் தடக்கியும்" என்பதனைத் தழுவுதலும் "கேட்குந போலவுங் கிளக்குந போலவு—மஃறிணை மருங்கினு மறையப் படுமே" எனவழுவமைத்தலும் வேண்டாவென்க.

௩௩. "ஒருவொன்பது."

காளை விடலையென்பன பொதுப்பெயரென்றார். சிறப்புப்பெயராக "நம்பியாடூஉவிடலை" எனச் சூத்திரித்ததை மறந்தார்போலும். இங்ஙனமுன்னொடு பின் மயங்கிக் கூறுதலவரியல்பென்க. எருத்தைக் காளை விடலையென அடிப்பட்ட சான்றோரான் வழங்கப்படாமையுமுணர்க.

௩௪. "பொருண்முதல்."

எண்ணுப்பெய ராகுபெயராகாதென்றல் பொருந்தாமை விருத்தியுட்காண்க.

இவ்வதிகாரமெழுத்து இவ்வதிகாரஞ்சொல் இவ்வதிகாரம்பொருளென்றாற்போல்வன எழுத்துச் சொற் பொருளென்னுஞ் சொற்களான் அவற்றிற்கிலக்கணங்கூறியவதிகாரங்களைக் கூறினவென இவற்றைச் சொல்லாகுபெயருக்குதாரணமாகக்காட்டினார். கடுத்தின்றான், புளித்தின்றானென்றற்றொடக்கத்தனவுங் கடு புளியென்றற்றொடக்கத்துச் சொற்களாற் காய் முதலிய பொருள்களைக் கூறலான், அவற்றையுஞ் சொல்லாகுபெயரெனல் வேண்டும். அவ்வாறு வேண்டாமையான், இவையுஞ் சொல்லாகுபெயராகாவென மறுக்க. எழுத்துச்சொற்பொருளென்னுந்தானிகளான் அவ்விலக்கணங்களைக் கூறுதற்குத் தானமாகிய படலங்களைக் கூறினமையான், இவை தானியாகுபெயரேயாமென்க. இனித்திருவாசகம் திருவாய்மொழியெனச் சொல்லையேயுணர்த்திநிற்கும் பெயர்களான் அச்சொல்லாலாக்கப்படு நூலைக் கூறினமையின், இவற்றைச் சொல்லாகுபெயரென்னாமோவெனின்;—என்னாம். என்னை? சொற்கெழுத்து முதற்காரணமாயினாற்போலச் செய்யுட்கு முதற்காரணமாய் நிற்குமொழியின்பெயரான் அச்செய்யுட்களை யுணர்த்துதலான் அவை காரணவாகுபெயரெனப்படுமாகலானென்க. இனித்திருவாசகம் திருவாய்மொழியென்பன உண்மையானோக்குவார்க்கு அன்மொழித்தொகையாவனவன்றி யாகுபெயராகாமையுணர்க. "திணைத்த விருது குறள்சிந் தளவடி தேம்பழுத்து" எனவொருசெய்யுட்கு முதனிற்குஞ் சொற்களான் அவ்வவடிசெய்யுட்களைக் கூறினமையின், இவையே சொல்லாகு

பெயராமென்க. இது சினையாகுபெயருளடங்குமேனும், விளங்குதற்பொருட்டு வேறு கூறினர்; அளவையாகுபெயர் குணவாகுபெயருளடங்குமேனும் அதனை வேறுகூறினாற்போலக் கொள்க.

அகத்தியம், தொல்காப்பியம், கபிலமென்பனவாகுபெயரல்லவாதல் விருத்தியுட்காண்க.

ஆகுபெயர்க்கு மன்மொழித்தொகைக்கும் வேற்றுமை விருத்தியுள் விளங்கக் கூறினும், ஆண்டுக்காண்க. ஈண்டாகுபெயருமன்மொழித்தொகையுமொன்றென்றவர் குறிப்பிற்றருமொழியிவையென்புழி ஆகுபெயரெனவேயன்மொழித்தொகையுமடங்குமென்றொழியாது "ஆகுபெயர் வினைக்குறிப் பன்மொழி விகாரம்" என வேறு கூறலான், அவ்விரண்டுமொன்றேயென்றல் அவர்க்குங்கருத்தன்மையுணர்க. பரிமேலழகியார் கனங்குழையென்றதனையாகுபெயரொன்றுராலெனின்;—அவர் "பொச்சாவாக் கருவியாற் போற்றிச் செயின்" என்பதற்குப் பொச்சாவாமனமென அந்தக்கரணத்தைக் கருவியாகக் கூறினர். அதனை மறுத்துப் பொச்சாவாமையாகிய கருவியெனத் தாமும் பெயரெச்சச்சூத்திரத்துரைத்தாராகலின், அவர்கூறியனவெல்லாமுடன்பாடென்பது தமக்குங் கருத்தன்றென்க.

மக்கட்சுட்டு மக்களாகிய நன்குமதிக்கப்படும்பொருளென்றக்கால் நன்குமதிக்கப்படும்பொருளுமக்களேயாகலின், மக்களாகிய மக்களென வருவதல்லது இன்னதிதுவென வாராமையின், மக்கட்சுட்டேயிருபெயரொட்டாகாதென்றார். உலகத்துப் பொருளையெல்லாம் உயர்திணைப்பொருள் அஃறிணைப்பொருளெனவிரண்டாகப் பகுத்துக்கொண்டதற்கேற்ப, மக்களென்பது பொருளென்னும் பொதுமையினீக்கி உயர்திணைப்பொருளை விசேடித்து நிற்பச் சுட்டென்பதாகுபெயராய் அப்பொருளினுயர்ச்சி தோன்றச் சிறப்பித்து நிற்ப, இன்னதிதுவென ஒன்றனையொன்று விசேடித்து இருபெயருமொட்டி வருதலான், இருபெயரொட்டாகாமை யாண்டையதென மறுக்க.

௩௫. "ஏற்குமெவ்வகை."

செயப்படுபொருண்முதலியவற்றின் வேறுபடுத்துப் பொருண்மாத்திரமுணர்த்தி நிற்றலின் எழுவாயும் வேற்றுமையாயிற்றென்றார். அவ்வாறு கூறுவார்க்கு விகாரத்தினின்றும் வேறுபடுதலின் இயல்பும் விகாரமேயாமெனல் வேண்டுமென்க.

௩௭. "ஆறனுருபு."

எழுவாயாய் நின்றவுருபே ஆறு வேற்றுமைகளினுருபுமேற்குமென்னுங் கருத்தான் "ஆற னுருபு மேற்குமவ் வுருபே." எனக் கூறிய நன்னூலார்கருத்தறியாது, ஆறும்வேற்றுமையுருபு பிறவுருபுகளையேற்குமெனக் கொண்டார். அது பொருந்தாமை விருத்தியுட்கூறினும், ஆண்டுக் காண்க.

௪௧. "இரண்டாவதனுருபு."

குழையையுடையனென்றவழிக் குழையும் உடையனெனக் கருதுதற்றொழிலையுற்று நின்றமையிற் செயப்படுபொருளேயாமென்றார், செயப்படுபொ

ருளுண்மையுணராமையின். குழையையுடையன் சாத்தனென்றவழி உடைய னென்னும் விகுதியானுணர்த்தப்படுங் கருத்தாவின்றொழிலையுற்றுநிற்பினன்றே செயப்படுபொருளாம். அவ்வாறன்றி உடையனெனக் கருதுவானொருவன்றொ ழிலையுற்றுநிற்பது செயப்படுபொருளெனக் கொள்ளின்;—எயிலையிழைத்தானெ ன்பதும் இழைத்தானெனக் கருதுதற்றொழிலையுற்று நின்றமையின், அதனையுமவ் வாற்றாற் செயப்படுபொருளெனல்வேண்டும். அன்றியுங் குழையையுடையனெ ன்புழி, உடையானுமுடையனெனக் கருதுதற்றொழிலையுற்று நின்றமையின், அவ னையுமாண்டுச் செயப்படுபொருளெனக் கோடல்வேண்டும், ஆகலினது போலி யுரையென்க.

௪௨. "மூன்றாவதனுருபு."

வினைமுதற்குங்கருவிக்குமிவர்கூறியவிலக்கணம், செயப்படுபொருள்குன் றியவினை நிகழ்வுழிச் செல்லாமையின், வழுவாதலறிக. ஆசிரியர்பாணினியார் "சுதந்திரன்கருத்தா." எ-ம். "சாதகதமங்கரணம்." எ-ம். ஓதினர். ஒருதொழினி கழ்ச்சிக்கட்டன்வயத்ததாகக் குறிக்கப்படும் பொருள் கருத்தா. எ-ம். ஒரு தொழில் பயத்தற்கண் உயர்ந்த காரகங்கருவி. "எ-ம். அவற்றிற்கு நிருத்தி கூறு வார். இங்ஙனங்கூறியவாற்றாற் கருவிகருத்தாமுதலியவற்றிற்கும் கருவி கருத் தாமுதலியவாதற்றன்மை பொருந்துமாறறிக. ஏனையவுமிவ்வாறுள்ளனவோர்ந் துணர்க.

௪௪. "ஐந்தாவதற்குருபு."

"நீங்கலொப் பெல்லை யேதுப் பொருள்" எனவே இதனினிற்றிதுவென் னும் பொருள் விளங்குதலின், அது கூறுதன்மிகையாம். அன்றி அதுகூறவேண் டுவார்க்கு "நீங்கலொப் பெல்லை யேதுப் பொருள்வயின்" என்றன்மிகையாம். இரண்டுங்கூறுதலே மரபென்பார்க்கு ஏனையவற்றிற்கும் 'இதனைச் செய்வ திது வென லதன்பொருள்' 'இதனாற் செய்வ திதுவென லதன்பொருள்' என்றாற் போலச் சூத்திரஞ்செய்யாமை குன்றக்கூறலாய் முடியுமெனவுணர்க. மேலு மிவ்வாறே காண்க.

௪௫. "ஆறன்."

சொல்லின்றிரிபே பொருளென அபேதங்கூறுவார் மதம்பற்றித் தொகை யதுவிரி பொருளது கேடு என்பவற்றோடு சொல்லதுபொருளென்பதனையுஞ் சிறி துதிரிந்ததற்குதாரணமாகக் காட்டினர். மேற்சொல்லாவதிருதிணையைம்பாற் பொருளையு மொருவனுணர்தற்குக் கருவியாமோசையெனப் பேதமாகக் கூறிய தை மறந்தார்போலும்.

௪௬. "ஏழனுருபு."

கண் கால் முதலியன உருபாகாவென்றார், அவையோரிடத்தினை வனாந் துணர்த்துங்காற் பொருளாதலும் ஐம்முதலியனபோலச் சாத்தனுழையிருந் தான் சாத்தன்முன்வந்தான் எனத் தனக்கெனவோர்பொருளின்றிப் பெயர்ப் பொருளையிடமாக வேறுபடுத்துங்கால். உருபாதலுமாகிய வேறுபாடுணராமை யின்.

௪௯. "இம்மூப்பெயர்க்கண்."

பால் காட்டுமீறின்றேனும், பொருள்வகையான் ஆண்பால் பெண்பாலென்பன அஃறிணைக்குமுண்மையின், அவை இருதிணைக்கும் பொதுவாய்ச் சொற்றன்மையான் அஃறிணைப்பெயராய் நிற்கும். அவற்றை ஆண்பால் கூறாய் பெண்பால் கூறாய் என லகரவீற்றுயர்திணைப் பெயர்க்குதாரணங்காட்டல் பொருந்தாமையறிக. அவை இருதிணைக்கும் பொதுவாதல் "ஆண்பா லெல்லா மாணெனற் குரிய." "பெண்பா லெல்லாம் பெண்ணெனற் குரிய." என்னுமரபியற்சூத்திரங்களானுமுணர்க.

௫௧. "ஒருசார்னவ்வீற்று."

ஏடாவென்பது தோழன்முன்னிலைப்பெயராயே நிற்பதொன்றாயின் ஆண்டுருபேற்றற்கிடமாகாமையின், "வேற்றுமைக்கிடனாய்" எனச் சிறந்தெடுத்தோதிய பெயரிலக்கணம் வழுவாய் முடியுமென்க. தோழன்முன்னிலைப்பெயரொன்றமையான், அஃதிடைச்சொல்லன்மையுமுணர்க. ஆயின் ஏடாவென்பது தோழன்முன்னிலைப்பெயரொன்றதென்னையெனின், வழக்குமிகுதிபற்றி அவ்வாறு கூறியதென்க. "நோனுமை பொருமை யாமென நுவல்வர்" என்றானும், நோன்றலென்னுமுடம்பாட்டுச்சொல் விலக்கப்படாமைபோலக் கொள்க.

௫௮. "தநநு."

"இ உ ஊவோடு" என்னுஞ்சூத்திரத்தான் விளியேற்குமெனக் கூறிப்போந்த ஈற்றுள் ஒன்றல்லாத மகரவீற்றுத் தாமென்னும் விரவுப்பெயரையும் ஈண்டெடுத்து விலக்கினார். அவருக்கு மயக்கமுமறவியும் இயல்பென்றற்கிதுவே சான்றாதலறிக.

௬௮. "வினையேசெய்வது."

குழையானென்றவழிக் கருதுதற்றொழிலுங் கருதுதற்கருத்தாவுங் கருதப்பட்டகுழையும் பிறவும்பற்றி அக்கருத்து நிகழ்ந்ததென்றார். அது பொருந்தாமை மேலே கூறினாம். வினைக்குறிப்பினுண்மையறியாமையின், இவ்வாறு தமக்கு வேண்டியவாறே கூறினார்.

பெயரியன்முற்றிற்று.

வினையியல்.

௩. "அவைதாம்."

முற்றிற்குமெச்சத்திற்குந் தமக்கு வேண்டியவாறே இடர்ப்பட்டிலக்கணங் கூறினார். அவாய்நிலையில்வழியும் "ஆர்த்தார் கொண்மார் வந்தார்" "காணாகும் வந்தேம்" என்பன பிறிதோர்சொற்பற்றியல்லது நிற்றலாற்றாமையின், அவையெச்சமாவான் சேறலான், அஃதிலக்கணவழுவாதலறிக.

௧௩. "கயவொடு ரவ்வொற்று."

"பாடின் மன்னரைப் பாடன்மா ரெமரே" "நோய்மலி வருத்தங் காணன்மா ரெமரே" என மாரீறு பல்லோர்படர்க்கையொன்றற்கேயுரித்தாய் வருத

லின், அதனைத் திணைபாலிடமெல்லாஞ்செல்லும் வியங்கோளீறெனக் கோடல் சிறிதும் பொருந்தாமையறிக. ஏனையவுமிவ்வாறு வருவனவோர்ந்துணர்க.

கசு. "வேறின்மையுண்டு."

"குருகுமுண்டு" என்புழி உண்டெனக் குறிப்புணர்த்தி நிற்குஞ்சொல்லும் 'ஆவுண்டு' எனவுண்மையுணர்த்திநிற்குஞ்சொல்லும் ஒன்றென மயங்கிக் கூறினார். அவை தம்முள் வேறுதல் விருத்தியுட்காண்க.

கள. "அவற்றுட்செய்த."

ஆறுசென்றவியர், உண்டவெச்சில் என்றாற்போல்வன செயப்படுபொருட்கணடங்குமென்றார். "மற்றிந்நோய் தீரு மருந்தருளாய்" என்புழிக் கருவிக்கணடங்குமென்ற மருந்து மருந்தானோய்தீர்ந்தது எனக் கருவிப்பொருண்மைக்குரிய மூன்றனுருபேற்று நிற்குமாறுபோல, வியர்முதலிய செயப்படுபொருண்மைக்குரிய இரண்டனுருபேற்று நில்லாமையிற் செயப்படுபொருட்கணடங்குமாறியாண்டையதென்க.

உஉ. "சினைவினைமுதலொடு."

முதலினுங்கும் பிறவினைமுதலொடு முடியுமாயின், "சினைவினைமுதலொடும்" எனவமைக்கவும், "முதலினுங்கும் வினைமுதல்கொள்ளும்" என விதந்தோதவும் வேண்டா. அங்ஙனம் வேண்டலாற் பிறவினை பிறவினைமுதலொடு முடியுமென்றல் அவர்க்குங்கருத்தன்றுபோலுமென மறுக்க. "உரற்கால் யானை யொடித் துண் டெஞ்சிய யா" என்றாற்போல்வனவற்றிற்குப் பொருள்கோளறியாமையின், அவ்வாறு கூறினார். இன்னோரன்னவையெல்லாம் விருத்தியுட்காண்க. செய்தெனெச்சம் பிறவினையுங்கொள்ளுமென்பார்க்குத் தலைவன்பிரிந்து வருந்தினாள் என்றாற்போல்வனவற்றையுஞ் செய்தெனெச்சம் பிறவினைகொண்டனவென்னாது செயவெனெச்சத்திரிபென்றலெற்றிற்கென்க. காரணகாரியப்பொருட்டாயிறந்தகாலமுணர்த்துவனவெல்லாஞ் செயவெனெச்சத்திரிபாமெனின், கையற்றுவீழ்ந்தான் கண்ணொந்துகிடந்தான் என்றற்றொடக்கத்தனவற்றையுங்காரணகாரியப்பொருட்டாயிறந்தகாலமுணர்த்துதல்பற்றிச் செயவெனெச்சத் திரிபென்றல்வேண்டும். அங்ஙனங்கூறாது, அவற்றைச் செய்தெனெச்சமென்றே கொண்டார். இவ்வாறு மயங்கக் கூறுதல் அவரியல்பென்க. 'ஆகிடந்து செறுவிளைந்தது' 'பூணணிந்து விளங்கிய புகழ்சான் மார்ப' 'உண்டு பசிகெட்டது' என்றாற்போல்வனவுங்காரணகாரியப்பொருளவாய்ப் பிறவினைகோடலின், இவையுஞ்செயவெனெச்சத்திரிபென்றே கொள்க.

உச. "வினைமுற்றேவினை."

"காணன் கழிதலு முண்டென் றொருநாள்" என்புழி எச்சமுற்றாய்த் திரிந்ததென்னாது முற்றெச்சமாய்த் திரிந்ததென்றார்க்குத் தலைவன்பிரிந்து வருந்தினாளென்புழியும் அவ்வாறு சொல்வடிவுபற்றிப் பிரிந்தென்னுஞ்செய்தெனெச்சஞ் செயவெனெச்சமாய்த் திரிந்ததெனல்வேண்டும். அதனை மறந்தார்போலும். அன்றியும், செயவென்னுமெச்சஞ் செய்தெனெச்சமாய்த் திரிந்தவழியுந் தன் பொருளையே தந்து நின்றாற்போல, முற்றெச்சமாய்த் திரிந்தவழியும் முற்றுப்

பொருளே தரல்வேண்டும். அங்ஙனந்தாராமையின், முற்றேயெச்சமாய்த் திரிதல் யாண்டையதென்க. எச்சமே முற்றாய்த் திரிந்ததாயின், இருதிணையைம்பான் மூவிடத்திற்கும் பொதுவாய் நில்லாது முற்றுச்சொற்கோதியவீற்றவாய் இருதிணையைம்பான் மூவிடமுமுணர்த்துமாறென்னையெனின்;—அற்றாதலினன்றே திரிந்ததெனப்பட்டதென்க. கண்ணியன் வில்லினன் எனவரும் வினைக்குறிப்புமுற்றாதற்கேற்பதோரொச்சமின்றாலெனின்;—நன்றுசொன்னாய். வினைக்குறிப்புமுற்றெச்சமாய்த் திரியுமென்றாரை அங்ஙனமெச்சமாய்த் திரிந்த வாய்பாடியாதெனக் கடாயினார்க்கு விடை யாதோவென்க.

வினையியன்முற்றிற்று.

இடைச்சொல்லியல்.

கூ. "எதிர்மறைசிறப்பெண்."

சாத்தன் வருதற்குமுரியனென்பது வாராமைக்குமுரியனென்றெஞ்சிநிற்ப எச்சவும்மைக்குரியவிலக்கணமுழுவதுமேற்றுநிற்றலின், அஃதெச்சவும்மையாவதல்லது எதிர்மறையும்மையாகாதென மறுக்க. "மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும்" என்புழி மறப்பினுமென்னுமும்மை மறக்கலாகாதென்னுமெதிர்மறைப்பொருடந்து நிற்றலின், இன்னோரன்னவையே எதிர்மறையும்மையாமென்பது. "ஒன்றுரைப்பான்போலிளிவந்துஞ்சொல்லும்" என்பதன்கண் வருவனவற்றை யையவும்மையென்றார். 'திருமகளுமல்லளரமகளுமல்லளிவள்' என்பதனோடு 'மதுகையுமுடையன் அடக்கமுமுடையன் வன்மையுமுடையன் ஒருவன்' என்பதன்கண் வேற்றுமையின்மையானும், மதுகையுடையவனோ அடக்கமுடையவனோ வன்மையுடையவனோவென ஐயப்பொருடாராமையானும், "அன்னா னொருவன்ற னாண்டகைமை விட்டென்னைச் சொல்லுஞ்சொற் கேட்டி சுடரிழாய்" எனத் தோழி தலைவன்றன்மைகளையெடுத்துக் காட்டி அத்தன்மைகளையுடையானொருவன் சொல்லுஞ்சொல்லைக் கேட்பாயாகவெனத் தலைவிக்கறிவுறுக்கின்றாளல்லது ஐயுற்றுக் கூறுகின்றாளல்லளாகலானும், அது பொருந்தாதென மறுக்க. அவன்வெல்லினும் வெல்லுமென்பது துணியாமைக்கண் வருதலின், இன்னோரன்னவையே ஐயவும்மையாம். பத்தானுமெட்டானுமெனக் காட்டுவாருமுளர். திருமகளுமல்லளரமகளுமல்லளென்பதும் எச்சவும்மையென மறுக்க. நெடியனும் வலியனுமாயினானென்பது எண்ணும்மையென மறுக்க. இதுவே சேனாவரையர்க்குங்கருத்தாதல் அவருரையானுணர்க. முற்றும்மையெச்சப்படுவதெதிர்மறைவினைக்கணன்றி விதிவினைக்கணின்றென மறுக்க. அவர் பெயரொச்சச்சூத்திரத்துள் "அறுபொருட்பெயரொடு முடியு முறையது" என்புழி முற்றும்மையையெச்சமாக்கிப் பிறபொருட்பெயரொடு முடியுமெனக் கொள்கவென்றார். ஆண்டிதனை மறந்தார்போலும். ஏனையவுமோர்ந்துணர்க.

இடைச்சொல்லியன்முற்றிற்று.

உரிச்சொல்லியல்.

கக. "அன்னபிறவும்."

"எச்சொல் லாயினும் பொருள்வேறு கிளத்தல்" எனவென்றுற்றரப்பட்ட பாதுகாவலாணையாலென்றார். இவ்விலக்கணவிளக்கநூலுள் எச்சொலாயினும் பொருள்வேறுகிளத்தலென இவராற்றரப்பட்டவாணை யாண்டையதென்க. தாஞ்செய்த நூன்முறைபற்றியுரைசெய்யாது தொல்காப்பியத்திற்கிடந்தவாறே படியெடுத்தெழுதித் தமதறியாமையை விளக்கினாரெனவறிக. ஏனையவுமோர்ந்துணர்க.

உரிச்சொல்லியன்முற்றிற்று.

பொதுவியல்.

க. "திணையேபாலிடம்."

நால்வகையோத்தினுள்ளுங் கூறுதற்கிடனின்றியெஞ்சிநின்ற நால்வகைச்சொல்லிலக்கணங்களை முன்னர் வைத்து வழுக்களைந்து சொற்களையமைத்துக் கோடலை அவற்றின்பின்னாக வைப்பினன்றே, நால்வகையோத்தினோடு இவ்வோத்திற்கியைபுடைமை விளங்கும். அங்ஙனம் வையாமன் மாறி வைத்தமையான், முதலோத்துக்களோடியையாமையுணர்க.

உ. "திணைமயக்குற்ற."

துணிந்தவழி அன்மைச்சொல் அன்மைத்தன்மையை மறுக்கப்படும் பொருண்மேலும் மறுக்கப்படுமுகத்தாற்சுட்டிநிற்குமென்றார். குற்றிகொல்லோ மகன்கொல்லோவென்றையுற்றதூஉம் பின்னர் மகனெனத் துணிந்ததூஉந் தன்முன்னாகக் காணப்படும் பொருளையாமன்றே, அங்ஙனமாகவே வேறுபொருளன்றாந் தன்மையை அப்பொருண்மேற்சுட்டிக் கூறுவானல்லது வேறுபொருண்மேற்சுட்டிக் கூறுதற்கோரியையின்மையின், அது பொருந்தாதென மறுக்க. அல்லதூஉங் குற்றியன்று மகனென்றவழி மகனென்பது இவனென்னுந்தோன்றாவெழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் நின்று முடியினுங் குற்றியன்றென்பதனோடியையாமையின், குற்றியன்று மகனென்பதொருதொடரன்றாம். அன்றாகவே, குற்றியன்றென்பது துணிதற்பயன்பற்றி வந்ததன்றாய் முடிந்தது. முடியவே, குற்றியன்று மகனென்றதனால் வேறுபயனின்மையின், அது வழுவாமென மறுக்க. ஏனையுதாரணங்களுமிவ்வாறே காண்க.

ச. "திணைவிரவெண்ணுப்பெயர்."

"தானுந் தேரும் பாகனும் வந்தென் னலனுண்டான்" என்புழி வருதல்வினை மூன்றற்குமுண்மையான், ஆண்டமைக்கவேண்டுவதின்று. இனியம்முப்பொருளின் வினையாகிய வந்தென்னுஞ்செய்தெனெச்சம் உண்டானென்னுமொன்றன்வினைகொண்டு முடிதல் வினையெச்சமுடிபாராய்ச்சிக்கட்பெறற்பாலதாகலின், அதனையும் ஈண்டொன்றெனமுடித்தலாலமைத்தல் பொருந்தாமையறிக.

ரு. "உவப்பினும்."

வேள் குரிசிலென்பன அஃறிணைவாசகமென ஈண்டு வழுவமைத்தார். மேற்பெயரியலுள் "நம்பி யாடூஉ விடலை கோவேள் குரிசில்" என உயர்திணையாண்பாற்பெயருளெடுத்தோதியதனை மறந்தார்போலும். குடிமைநல்லன் ஆண்மைநல்லனென ஈறு திரியாது நின்றுழங்கு நின்று குடிமை ஆண்மை முதலியன உயர்திணைமுடிபு கொள்ளுமெனவும், அது வழாநிலையாமெனவுங்கூறினார். ஆசிரியர்தொல்காப்பியனார் "உயர்திணை மருங்கி னிலையின வாயினு—மஃறிணை மருங்கிற் கிளந்தாங் கியலும்" என்றதனால் அவையுயர்திணைமுடிபுகொள்ளாவென விலக்கப்பட்டமையானும், குடிமைநல்லன் ஆண்மைநல்லன் முதலிய வாய்பாடு இருவகைவழக்கினுமின்மையானும், அது பொருந்தாதென மறுக்க. "நின்றாங் கிசைத்த லிவணியல் பின்றே." "இசைத்தலு முரிய வேறிடத் தான" என்னுஞ்சூத்திரங்கட்குப் பொருளறியாது உரையாசிரியரையுள்ளிட்டோரெல்லாம் "அஃறிணை மருங்கிற் கிளந்தாங் கியலும்" என்பதனோடு மாறுகொள்ளவுரைத்தார். அது பொருந்தாமையறிக. இவ்வாறின்னுமெடுத்து விரிக்கிற்பெருகும். ஆங்காங்குய்த்துணர்க.

பொதுவியன் முற்றிற்று.

சொல்லதிகாரமுடிந்தது.

இலக்கணவிளக்கச்சூறாவளி முற்றுப்பெற்றது.

மெய்கண்டதேசிகன் திருவடிவாழ்க.

பிழைதிருத்தல்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
கசு.	௩	கிடைக்கைமுறை	கிடக்கைமுறை
ஷ	உ௩	வுணந்தார்க்கு	வுணர்ந்தார்க்கு.